

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีในฤดูหนาวจากผ้าฟลีซใยสังเคราะห์

(Women's Wear In Winter Collection Design With Fleece)

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2558

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีในฤดูหนาวจากผ้าฟลีซใยสังเคราะห์
(Women's wear in winter collection design with Fleece)

โดย
นางสาวชุตติมา ชินอนุภาพ

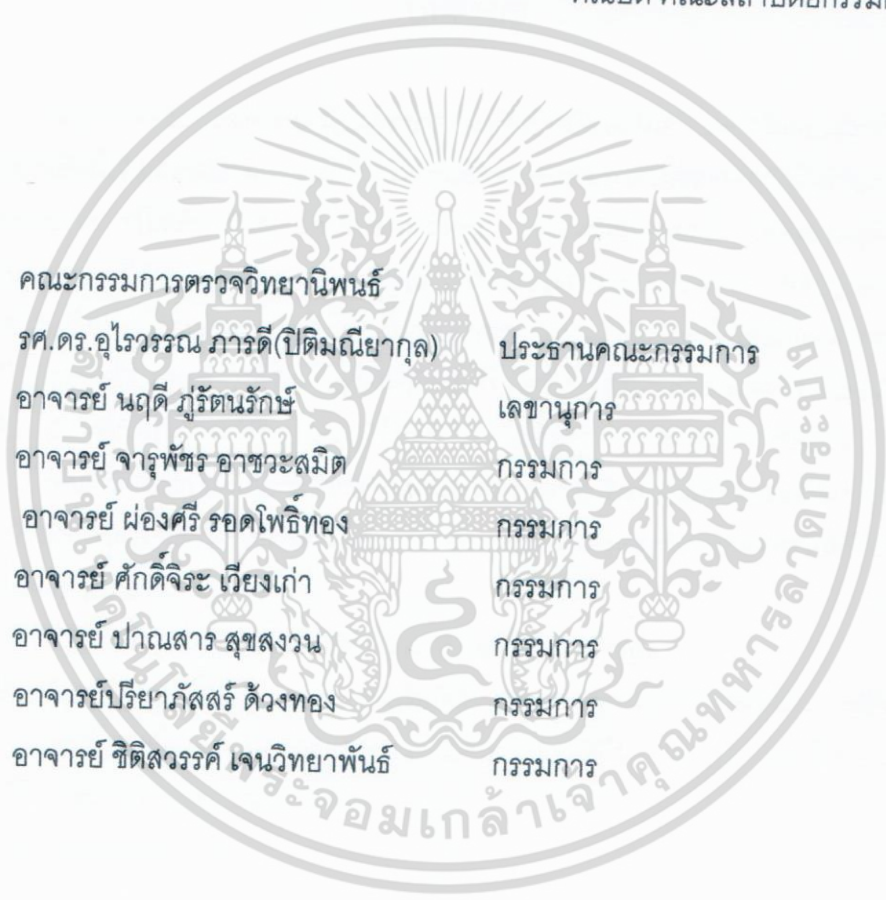
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติผล

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

.....
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ไสวิทยสกุล
คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	
รศ.ดร.อุไรวรรณ ภารดี(ปิติมณียากุล)	ประธานคณะกรรมการ
อาจารย์ นฤดี ภูรัตนรักษ์	เลขานุการ
อาจารย์ จารุพัชร อาชวะสมิต	กรรมการ
อาจารย์ ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง	กรรมการ
อาจารย์ ศักดิ์จิระ เวียงเก่า	กรรมการ
อาจารย์ ปาณसार สุขสงวน	กรรมการ
อาจารย์ปรียามัทสรณ์ ด้วงทอง	กรรมการ
อาจารย์ ชิตีสวรรค์ เจนวิทยาพันธ์	กรรมการ

.....
.....

อาจารย์ปรียามัทสรณ์ ด้วงทอง
อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีในฤดูหนาว จากเศษผ้าฟลีซใยสังเคราะห์ (Women's wear in winter collection design with Fleece)		
ชื่อนักศึกษา	นางสาวชุตติมา ชินอนุภาพ	รหัส	55020197
ภาควิชา	ศิลปอุตสาหกรรม	คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบัน	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง		
ปีการศึกษา	2558		

บทคัดย่อ

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีในฤดูหนาวจากเศษผ้าฟลีซใยสังเคราะห์ มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มมูลค่าผ้าฟลีซที่เป็นเศษเหลือบนแกนผ้าในโรงงานไฮเทคแอฟฟาเรียล เพื่อลดการนำผ้าจำนวนมากเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิล เนื่องจากกระบวนการรีไซเคิลแต่ละครั้งช่วยลดปริมาณขยะแต่ก็เกิดมลพิษเช่นกัน นอกจากนี้ยังมีเศษผ้าจำนวนมากที่ถูกนำไปทิ้งโดยไม่ผ่านกระบวนการรีไซเคิล กลายเป็นขยะจำนวนมากที่ยากแก่การย่อยสลาย ในส่วนที่นำไปสู่กระบวนการกำจัดขยะ ก็เกิดมลพิษทางอากาศเป็นอันตรายต่อผู้คน ชุมชนใกล้เคียง และเกิดก๊าซที่ทำลายชั้นบรรยากาศ และสุดท้าย ในกรณีที่น่าไปรีไซเคิล กลับได้ผลิตภัณฑ์ที่นำไปจำหน่ายได้มูลค่าน้อย ไม่คุ้มค่ากับการผลิตและการขนส่ง

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้นำหนึ่งในผ้าโพลีเอสเตอร์ 100% ซึ่งเป็นวัสดุหลักของโรงงานมาผสมผสานกับเทคนิคต่างๆ เพื่อสร้างสรรค์งานศิลปะในรูปแบบใหม่ และส่งเสริมภาพลักษณ์ให้กับโรงงานไฮเทคแอฟฟาเรียล

ในการออกแบบนี้ได้แบ่งการศึกษาค้นคว้าออกเป็น 3 ด้านคือ การศึกษาค้นคว้าข้อมูลพื้นฐาน ประเภทของเสื้อกันหนาว เทคนิคต่างๆ ในการออกแบบผ้าฟลีซ จากนั้นนำข้อมูลและการทดลองที่ได้มาวิเคราะห์ และใช้ในการออกแบบภายใต้ขอบเขตดังนี้

1. เสื้อกันหนาวแบบสวม 7 แบบ
2. เสื้อกั๊กแบบสวม 1 แบบ
3. ไค้ทยาว 1 แบบ

สรุปผลการออกแบบได้ดังนี้

1. ออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีในฤดูหนาวจากเศษผ้าฟลีซใยสังเคราะห์ จากโรงงานไฮเทคแอฟฟาเรียล
2. เทคนิคที่นำมาใช้คือเลเซอร์คัทและการจับจีบ ผสมกับเทคนิคอื่นๆ ตามความเหมาะสม โดยเทคนิคที่นำมาใช้ได้ผ่านกระบวนการทดลองในขั้นทดลองก่อนนำมาใช้ในการออกแบบ
3. ลวดลายที่ทำมาใช้สื่อถึงธรรมชาติในฤดูหนาว นำมาลดทอนให้เกิดความสวยงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้จะสำเร็จไปไม่ได้เลย หากขาดบุคคลเหล่านี้ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี สิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าวิทยานิพนธ์นี้ คือความสัมพันธ์ มิตรภาพ ความช่วยเหลือ ความเอาใจใส่ของทุกคนที่มีให้ และประสบการณ์ยิ่งใหญ่งานในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณ อาจารย์ ปรียาภัสสร ดั่งทอง อาจารย์เบญจที่ปรึกษาที่เป็นทั้งแม่ ทั้งพี่สาว ทั้งเมนเทอร์ที่คอยให้คำปรึกษาพวกเราพี่น้อง พี่แทน ไม่น บิ มุก นิ่งหนอง ตลอดมา หนูดีใจมากที่ได้อาจารย์เป็นที่ปรึกษา อาจารย์ให้คำแนะนำทั้งเทคนิคการทำงาน เคล็ดลับต่างๆ การวางระเบียบแบบแผนการทำงาน รวมไปถึงเรื่องอื่นๆไม่ว่าจะเป็นรายละเอียดเล็กๆน้อยๆอาจารย์ก็ให้ความใส่ใจเสมอ อาจารย์คอยถามไถ่สารทุกข์สุกดิบและเป็นห่วงลูกๆในทีมไม่ขาด อาจารย์ทุ่มเทแรงกายแรงใจมากสำหรับทุกคนในกลุ่ม อาจารย์มักค้นคว้าข้อมูลตามหัวข้อของแต่ละคนแล้วนำมาให้เราดูตัวอย่างเสมอ หากอาจารย์ไม่เคยทอดทิ้งศิษย์ และพวกเราทีมเมนเทอร์ก็รักอาจารย์มากๆละ

ขอขอบคุณอาจารย์ท่านอื่นๆ ที่ให้คำแนะนำเป็นอย่างดี อาจารย์ณฤดี ภูรัตนรักษ์ ให้ความรู้ด้านดีไซน์ต่างๆ อาจารย์ปาดสาร สุขสงวน สอนเทคนิคและรายละเอียดมากมาย อาจารย์จาร์พัชร อาชะวะสมิต ให้แง่คิดดีๆเกี่ยวกับการใช้ชีวิตและถามไถ่อยู่เสมอ อาจารย์ชิตีสรุรงค์ เจนวิทยานันท์ ให้รายละเอียดและตัวอย่างงานนักออกแบบ อาจารย์ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง ที่ให้คำปรึกษาตั้งแต่เรื่องหัวข้อ อาจารย์ศักดิ์จิระ เวียงเก่า สอนเรื่องสัดส่วน และการจัดการชิ้นงานให้ออกมาดี ศ.ดร.อุไรวรรณ ภาวดี (ปิติมณีนยากุล) สอนเรื่องความเหมาะสมความยั่งยืนในการออกแบบ ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่าน ทุกความเห็นที่ติชมหนู หนูจะนำไปปรับแก้ไข และพัฒนางานให้ออกมาดีดังคำที่อาจารย์สอน

ขอขอบคุณปะป๊า ที่เป็นกำลังใจให้เสมอ คนที่ลืมน้ไปกับหนูและเหนื่อยที่สุดในทุกๆช่วงเวลาของชีวิตหนู ป๊ะคอยไปรับไปส่ง ไปในทุกๆที่ที่หนูอยากจะไป รอหนูไปซื้อของที่ลืมเพิ่งไม่ว่าจะนานแค่ไหน อดหลับอดนอนอยู่เป็นเพื่อนตลอดระยะเวลาการทำงาน และในวันที่หนูจัดแสดงงาน ในช่วงเวลาที่เหนื่อยที่สุด ป๊ะเป็นเหมือนฮีโร่ที่มาช่วยอยู่เสมอ ป๊ะเป็นเหมือนทางออกต่างๆในวันที่หนูไปสุดทางแล้วไม่รู้จะไปทางไหนต่อ ขอขอบคุณนะคะ

ขอขอบคุณหม่าม๊ะ ในทุกกำลังใจ ทุกแรงผลักดัน ม๊ะมักเป็นห่วงเสมอเวลาที่หนูทำงานนอกไปด้วยแล้วไม่มีเวลาพักผ่อน ม๊ะคอยหาข้าวหาน้ำให้ทาน มากกว่าการอ้อมท้องคืออ้อมใจที่มีม๊ะอยู่ข้างๆ ขอขอบคุณจริงๆที่สนับสนุนทุกอย่าง

ไม่ว่าหนูจะอยากทำอะไร ขอขอบคุณงานเย็บหลายชิ้นที่ม๊ะช่วยทำให้ และสอนเทคนิคต่างๆ หนูกล้าพูดเลยว่า “งานหนูสวยได้ด้วยมือแม่” ขอขอบคุณทุกความใส่ใจ ทุกคำสอน ขอขอบคุณทุกช่วงเวลาของชีวิตที่ให้หนู

ขอขอบคุณปะม๊ะอีกครั้ง ซึ่งขอบคุณเท่าไรคงไม่พอ ขอขอบคุณที่อนุญาตให้หนูได้เข้ามาเรียนคณะนี้ ขอขอบคุณที่สนับสนุนทุกอย่าง ป๊ะม๊ะตามใจหนูเสมอ เคารพในการตัดสินใจไม่ว่าหนูจะเลือกทางไหน ขอขอบคุณที่ให้ชีวิตเด็กคนนี้มีมา มีเรี่ยวแรงสู้กับงานในอนาคตต่อไป วันนี้ของหนูมาจากความรักของปะม๊ะ และหนูจะตอบแทนด้วยทั้งหมดที่มี คำ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบคุณลุงแดง ป้าแก้ว พี่หมวย พี่แอม ช่างฝีมือดีจากนวมินทร์และตลาดสามยอดที่ทำให้งานนี้ออกมาสมบูรณ์ และเนรมิตงานจากกระดาษไม่กี่แผ่นให้เกิดเป็นเสื้อผ้าสวยๆที่สวมใส่ได้จริง

ขอบคุณเมอเมม คอปเตอร์ บีว อิงอร มอส ไอซ์ น้ำตาลในทุกคำปรึกษา ทุกการช่วยเหลือ ทุกกำลังใจ ทุกแรงผลักดัน ทุกอย่าง... พวกแกเป็นเพื่อนที่ดีมากๆ ขอขอบคุณที่ได้มาอยู่ที่นี่และได้มารู้จักกัน

ขอบคุณขจิต สำหรับฝีมืออินดิไซน์ Lookbook สวยๆและการช่วยเหลือตลอดระยะเวลาที่เรารู้จักกันมา

ขอบคุณนล ในทุกแง่คิด ทุกการกระตุ้น และทุกอย่างทำให้ ขอขอบคุณบ้านหลังใหม่ที่ทำให้ประเดิมด้วยการถ่ายlookbook ช่วยตั้งแต่เริ่มจนถึงกระบวนการสุดท้ายจริงๆ

ขอบคุณ มิน มุก ที่ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ มาอยู่เป็นเพื่อนด้วย มาช่วยเย็บด้วยความรู้สึกสำหรับเราสามคนคงไม่ต้องพูดอะไรมาก ขอขอบคุณความสัมพันธ์ดีๆช่วงเวลาสิบปีและต่อไป

ขอบคุณพี่แองค์ พี่คิน พี่วุฒิ สำหรับงานจัดตั้งดีสเพลสวยๆ

ขอบคุณไอซ์ เดียร์ ที่อดหลับอดนอนในคืนวันจัดตั้งดีสเพล ขอขอบคุณการทุ่มเทที่มีให้งานเราออกมาดีมากๆ

ขอบคุณเหมา พี่ เม่น ที่ให้คำปรึกษาเรื่องดีสเพล

ขอบคุณน้องธัญ น้องตะ น้องแบล็ค น้องซันนี่ และน้องคนอื่นๆที่เข้ามาช่วยพี่ ทำเจ้ามูมู และจัดดีสเพลทั้งคืน

ขอบคุณร้านยง และร้านอุปกรณ์อื่นๆสำหรับบริการดีๆ และสิทธิพิเศษสำหรับนักศึกษาคนนี้

ขอบคุณพี่ป้อมกับงานเย็บหลายๆชิ้นที่เข้ามาช่วย และมาอยู่เป็นเพื่อนแม่ ดูแลแม่แทนตอนที่หนูไม่อยู่บ้าน

ขอบคุณน้องแพรว ที่มาช่วยพี่ทำรีเสิร์ช ช่วยอยู่เป็นเพื่อนในตลอดช่วงเวลากการทำงาน และถามไถ่พี่อยู่เสมอ

ขอบคุณพี่จี๊บ น้องเอี้ยว ไมค์ไคซ์ น้องเสก ตากล้องที่เนรมิตงานผ่านเลนส์ให้สวยๆ กับฝีมือระดับมืออาชีพ

ขอบคุณน้องเสก(อีกครั้ง) กับวิดีโอสวยๆ และการทุ่มเทจนวินาทีสุดท้ายก่อนพิธีเซนต์

ขอบคุณกอล์ฟ พี่จี๊บ(อีกครั้ง) ในการรีทัชภาพ ใต้คัท และแม่พิมพ์พระดับเทพ

ขอบคุณไมน มุก พี่นัท พี่แทน ปี เพื่อนร่วมทีม ที่ให้การช่วยเหลือตลอดระยะเวลาที่อยู่ด้วยกัน

ขอบคุณน้ำตาลและน้องที่อป สำหรับงานเลเซอร์คัทป้ายชื่อแบรนด และขอบคุณทุกการช่วยเหลือตลอดมา

ขอบคุณนุก อาร์ท ทอยด์ ตั่วง มูซู สุปัญญา เสภา ณรงค์ พี่า ปอง บูเป้ เก้า สเปน มิ่งค์ แจมที่คอยถามไถ่เสมอ เป็นห่วงว่าเพื่อนคนนี้นอนพอไหม ได้กินอะไรบ้างหรือยัง เป็นโชคดีที่มีเพื่อนแบบทุกคน

ขอบคุณน้องเนย สำหรับการแต่งหน้าแบบทุกคน ความทุ่มเทที่มีให้พี่ตั้งแต่เรารู้จักกัน

ขอบคุณน้ำใส ที่มาสร้างสีสันให้กองพี่ ไม่เงียบเหงา

ขอบคุณกานสำหรับงานแก้ไข Lookbook

ขอบคุณพี่แอม เซอริน น้องไอซ์ น้องราวตัว ที่มาเป็นแบบให้ ทำให้งานดูดีขึ้นมาในทันตา

ขอบคุณพี่บอย ซ็อบเท็กไทล์ ที่ให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือเรื่องอุปกรณ์ทุกอย่างตลอดระยะเวลาที่เรียน

ขอบคุณพี่รหัสและสายรหัสพี่เพชร พี่วิน พี่อ๊อฟ พี่แพรปีเก่า พี่ออน พี่จูน พี่รัน พี่หมูหวาน พี่ฟ้า พี่หมูหวาน พี่แหวน พี่แพรว พี่หมี พี่แพรหุรัด กี่ พล กิ๊พ ที่ให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือ ตลอดระยะเวลา 4ปีที่ผ่านมา

ขอบคุณน้องรหัสทุกคนเบลล์ วอช คุ้ม ว่าน ฌ็อง ธัญ ซันนี่ ริก ที่ให้ความช่วยเหลือพี่คนนี้เสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบคุณพี่ตาสที่ให้คำปรึกษาเสมอ ในทุกเรื่องไม่ว่าจะเรื่องอะไร และขอบคุณเดอะแก๊งค์กับ พี่กอล์ฟ พี่ลิลี่ที่ถามไถ่บ่อยๆ เป็นกำลังใจให้

ขอบคุณพี่อานนท์ที่มีน้ำใจกับหนูเสมอค่ะ ให้คำปรึกษาและประสบการณ์ที่ดีมากมาย

ขอบคุณนนิด น้องมิ่งค์ พี่โอม พี่เอก พี่พีท น้องพีที่ให้การช่วยเหลือตลอดมา

ขอบคุณพี่จ๊อบ พี่แบมบี้ พี่ไอซ์ที่ติวจนหนูสอบติดได้มาเรียน คณะดีก็มีคุณภาพแบบนี้

ขอบคุณสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้โอกาสได้มาเป็นหนึ่งในลูกพระจอม

ขอบคุณคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ที่สอนให้เป็นคนทำงานหนัก อดทน และได้เจอสิ่งคดีๆ

ขอบคุณภาควิชาศิลปอุตสาหกรรมที่สอนความรู้เฉพาะทาง สอนคนมือเปล่าให้มีทักษะต่างๆติดตัว

ขอบคุณอาจารย์ทุกท่านที่เคี่ยวเข็ญ ให้ความรู้ ศาสตร์เฉพาะมากมาย และบทเรียนทุกอย่าง

ขอบคุณเพื่อนในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ รุ่น 2555 กับมิตรภาพทุกอย่าง และความทรงจำดีๆ

ขอบคุณ เพื่อน ศอ ทุกคน ที่ผ่านเรื่องราวที่เหน็ดเหนื่อย ตลอด4 ปี และสร้างความทรงจำในช่วงเวลานักศึกษาที่ดีไปพร้อมๆกัน และเฝ้ารอวันที่จะเห็นแต่ละคนประสบความสำเร็จในสิ่งที่ทุกคนฝันไว้

ขอบคุณรุ่นพี่รุ่นน้องในคณะและสถาบัน ที่ผ่านเข้ามาในทุกช่วงเวลาของชีวิตนักศึกษา

ขอบคุณประสบการณ์ต่างๆมากมาย ทั้งดีและร้าย ทั้งสุขและทุกข์ ที่เข้ามาในทุกช่วงเวลาของชีวิต ให้เป็นบทเรียน และดำเนินชีวิตไปในเส้นทางข้างหน้าต่อไป

ขอบคุณตัวเอง ที่ผ่านทุกอย่างมาถึงจุดนี้ คอยให้กำลังใจตัวเองอยู่เสมอ

ยอมรับว่าที่ผ่านมา คุยกับตัวเองบ่อยขึ้น เหมือนเป็นตัวละครในการ์ตูนที่พูดกับตัวเอง แต่เชื่อว่า

“ไม่มีใครรู้จักตัวเองและสามารถเตือนสติเราได้มากกว่าตัวเราเองอีกแล้ว” คนไม่เคยพลาด คือคนที่ไม่ทำงาน

ขอบคุณที่ยังสู้ต่อ และพร้อมที่จะไปเจอชีวิตจริงในวันข้างหน้า ตั้งใจและทำวันข้างหน้าเพื่อคนที่เคยเหนื่อยให้เรา และรอวันที่เราประสบความสำเร็จ และมีความสุขในชีวิต

ข้าพเจ้าอาจพิมพ์ผิดผิดกรรมประกาศนี้มากมาย และยาวเกินไป แต่กระต่ายสามหน้า ไม่เพียงพอต่อคำ

ขอบคุณที่ข้าพเจ้าอยากมีให้ทุกคนจริงๆ...

นี่หน่อง

ชุตินา ชินอานุภาพ

สารบัญ

ใบอนุญาต	I
บทคัดย่อ	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ	VI
สารบัญภาพ	IX
สารบัญตาราง	XVI

บทที่ 1 บทนำ	17
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	17
1.2 ความสำคัญของวิทยานิพนธ์	22
1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ	22
1.4 ปัญหาและแนวทางการแก้ไข	22
1.5 ความเป็นไปได้ของโครงการ	23
1.5.1 ด้านการออกแบบ	23
1.5.2 ด้านนโยบาย	23
1.5.3 ด้านเศรษฐกิจ	23
1.5.4 ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	23
1.6 ขอบเขตของโครงการ	24
1.7 แนวทางการศึกษาวิจัย	24
1.8 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	25

บทที่ 2 การค้นคว้า วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล	
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทไฮเทค แอพพาเรียล	26
2.2 ข้อมูลด้านวัสดุ	27
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย	31
2.3.1 ประเภทของผู้ใช้ผลิตภัณฑ์	31
2.3.2 การแบ่งกลุ่มผู้บริโภค	31
2.3.3 รสนิยมของผู้ใช้ผลิตภัณฑ์	34
2.3.4 พฤติกรรมการเลือกซื้อเครื่องแต่งกาย	34
2.4 หลักการออกแบบและตกแต่งเสื้อผ้า	35

เอกสาร 2.4.1 องค์ประกอบทางศิลปะที่นำมาใช้ในการออกแบบงานตัดเย็บอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ได้ 35 การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2	การออกแบบเครื่องใช้ที่ทำด้วยผ้า	36
2.4.3	การออกแบบเสื้อผ้า และเครื่องแต่งกาย	37
2.5	ประวัติแฟชั่นหรือสมัยนิยม (Fashion)	39
2.6	แนวทางการออกแบบที่นำมาใช้	76
2.6.1	Aztec Culture	77
2.6.2	Bohemien	83
2.6.3	Culture of Argentina “Gaucho”	88
2.6.4	Inca Empire	93
2.6.5	Native American	97

บทที่ 3 การพัฒนาการออกแบบ

3.1	แนวทางและการวิเคราะห์การออกแบบ	103
3.2	การออกแบบลาย	105
3.3	การออกแบบโครงสร้างชุด	110
3.4	กระบวนการออกแบบ	110
3.4.1	ออกแบบลายเส้นเพื่อนำไปเลเซอร์คัท	111
3.4.2	กระบวนการเลเซอร์คัท	114
3.4.3	กระบวนการทำลายลายที่ผืนผ้า	115
3.4.4	กระบวนการตัดเย็บ	116
3.4.5	ภาพตัดต่อชิ้นงาน	119
3.4.6	การพัฒนาแบบร่างสุดท้ายเพื่อผลิตชิ้นงานจริง	121
3.4.7	ภาพรวมแบรนด์	122

บทที่ 4 การนำเสนอผลงานการออกแบบ

4.1	รายละเอียดผลิตภัณฑ์	123
4.2	การประเมินราคา	125
4.3	ภาพรวมผลงาน	137
4.3.1	ชุดเสื้อกันหนาวลายเกล็ดหิมะหกแปดแฉก (Octagon Snowflake Sweater)	137
4.3.2	ชุดเสื้อกันหนาวแบบยาว (Dress Sweater)	139
4.3.3	ชุดเสื้อกันหนาวมีหมวกแบบสวม (Hoody Sweater)	141
4.3.4	ชุดเสื้อกันหนาวทรงปกคางคาว (Sweater Blouse)	143
4.3.5	ชุดเสื้อกั๊กมีหมวก (Hoody Vest)	144
4.3.6	ชุดเสื้อกันหนาวครึ่งตัวคอสูง (Turtleneck Crop Sweater)	146
4.3.7	เสื้อกันหนาวชายสั้น (Short Sweater)	148

4.3.8 ชุดโค้ทยาว (Overcoat)	149
4.3.9 ชุดเสื้อกันหนาวลายเกสรหิมะหกแฉก (Hexagon Snowflake Sweater)	151
4.3.10 ภาพรวมเสื้อกันหนาวทั้ง 7 ชุด	152
4.4 Lookbook	153

บทที่ 5 สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการออกแบบ	155
5.2 ข้อเสนอแนะของนักศึกษา	155
5.3 ข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	155
บรรณานุกรม	156
ภาคผนวก ก	158
ประวัติการศึกษา	158

สารบัญตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1.1 ตารางแสดงปัญหาและแนวทางแก้ไขของตัวโครงการ	22
ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงชนิดของผ้าและคุณสมบัติ	28
ตารางที่ 4.1 การประเมินราคาต้นทุนการผลิตและราคาขายของผลิตภัณฑ์ ชุดเสื้อกันหนาวลายเกล็ดหิมะแปดแฉก	125
ตารางที่ 4.2 การประเมินราคาต้นทุนการผลิตและราคาขายของผลิตภัณฑ์ ชุดเสื้อกันหนาวแบบยาว (Sweater Dress)	126
ตารางที่ 4.3 การประเมินราคาต้นทุนการผลิตและราคาขายของผลิตภัณฑ์ เสื้อกันหนาวมีหมวกแบบสวม (Hoody Sweater)	127
ตารางที่ 4.4 การประเมินราคาต้นทุนการผลิตและราคาขายของผลิตภัณฑ์ เสื้อกันหนาวทรงปกค้ำคาว (Sweater Blouse)	128
ตารางที่ 4.5 การประเมินราคาต้นทุนการผลิตและราคาขายของผลิตภัณฑ์ เสื้อกั๊กมีหมวก (Hoody Vest)	129
ตารางที่ 4.6 การประเมินราคาต้นทุนการผลิตและราคาขายของผลิตภัณฑ์ เสื้อกันหนาวครึ่งตัวคอสูง (Turtleneck Crop Sweater)	130
ตารางที่ 4.7 การประเมินราคาต้นทุนการผลิตและราคาขายของผลิตภัณฑ์ เสื้อกันหนาวชายสั้น (Short sweater)	131
ตารางที่ 4.8 การประเมินราคาต้นทุนการผลิตและราคาขายของผลิตภัณฑ์ โค้ทยาว (Overcoat)	132
ตารางที่ 4.9 การประเมินราคาต้นทุนการผลิตและราคาขายของผลิตภัณฑ์ ชุดเสื้อกันหนาวลายเกล็ดหิมะหกแฉก (Hexagon Snowflake Sweater)	133

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1.1 โรงเก็บขยะทั่วไป และขยะรีไซเคิลของโรงงาน	18
ภาพที่ 1.2 การสำรวจ และค้นหาเศษวัสดุที่สามารถนำมาเพิ่มคุณค่าได้	18
ภาพที่ 1.3 เศษผ้าเหลือใช้ จากโรงงาน ไฮเทค แอพพีเรียล โรงงานผลิตเสื้อผ้าชุดกีฬา	18
ภาพที่ 1.4 ตัวอย่างผ้าฟลีซ	19
ภาพที่ 1.5 ตัวอย่างผ้าฟลีซ	19
ภาพที่ 1.6 แสดงถึง Construction and 3 dimensions Fashion	20
ภาพที่ 1.7 ตัวอย่างชิ้นงานทดลอง จากเศษผ้าฟลีซ	21
ภาพที่ 2.1 บริษัทไฮเทคแอปพาเรียล	26
ภาพที่ 2.2 กระบวนการผลิตผ้าฟลีซ	29
ภาพที่ 2.3 การแต่งกายในปี 1900 – 1910	30
ภาพที่ 2.4 กายแต่งกายในปี 1910 – 1920	40
ภาพที่ 2.5 กายแต่งกายในปี 1920 – 1930	41
ภาพที่ 2.6 กายแต่งกายในปี 1930 – 1940	41
ภาพที่ 2.7 กายแต่งกายในปี 1940 – 1950	42
ภาพที่ 2.8 กายแต่งกายในปี 1950 – 1960	42
ภาพที่ 2.9 กายแต่งกายในปี 1960 – 1970	42
ภาพที่ 2.10 กายแต่งกายในปี 1970 – 1980	43
ภาพที่ 2.11 กายแต่งกายในปี 1980 – 1990	44
ภาพที่ 2.12 กายแต่งกายในปี 1990 – 2000	44
ภาพที่ 2.13 กายแต่งกายในยุคอาณานิคม	46
ภาพที่ 2.14 Short Spencer Jacket	46
ภาพที่ 2.15 ชุดชั้นใน ยุคอาณานิคม	47
ภาพที่ 2.16 ภาพยนตร์เรื่อง <i>Pride and prejudice</i> ของเจน ออสติน	47
ภาพที่ 2.17 การแต่งกายในยุคโรมันติก	48
ภาพที่ 2.18 หมวกทรง Apollo Knot	49
ภาพที่ 2.19 การแต่งกายยุควิคตอเรียนตอนต้น	50
ภาพที่ 2.20 กระโปรงทรงบานแบบสู่ม Cage Crinoline	50
ภาพที่ 2.21 การแต่งกายในชุดกระโปรง	51
ภาพที่ 2.22 การแต่งกายในชุดกระโปรงแบบหกชั้น	51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และ VIII อังอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.23 การแต่งกายของ bertha neckline	52
ภาพที่ 2.24 การแต่งกายในยุควิกตอเรียตอนปลาย	53
ภาพที่ 2.25 ที่ถ่างกระโปรง bustle	53
ภาพที่ 2.26 Women in the Garden โดย Claude Monet 1866-7.	54
ภาพที่ 2.27 La Grande Jatte โดย Georges Seurat 1884-6 แบบ hard bustle	54
ภาพที่ 2.28 การแต่งกายในยุคอาร์ตนูโว	55
ภาพที่ 2.29 The Gibson Girl	55
ภาพที่ 2.30 ประกาศสมัครงานรับผู้หญิงทำงาน	56
ภาพที่ 2.31 ลักษณะชุดในยุค 1910s	56
ภาพที่ 2.32 ลักษณะชุดกระโปรงที่แคบลง	57
ภาพที่ 2.33 การแต่งกายในยุค 1920	57
ภาพที่ 2.34 การแต่งกายในยุค 1920	58
ภาพที่ 2.35 การแต่งกายในยุค 1920	58
ภาพที่ 2.36 การแต่งกายของ มาตามโคโค ชาแนล ในชุด "Little black dress"	59
ภาพที่ 2.37 louise brook	59
ภาพที่ 2.38 ลักษณะการแต่งกายในช่วงปี 1930 ตอนปลาย	60
ภาพที่ 2.39 การสวมหมวกหมวกเบเรต์ และหมวกแบบต่างๆ	60
ภาพที่ 2.40 ชุดเดรสยาว	61
ภาพที่ 2.41 การแต่งกายในช่วงปี 1940s	61
ภาพที่ 2.42 หมวกชนิดผ้าคาดฝุ่น	62
ภาพที่ 2.43 "New look" ชุดสูทผู้หญิง ออกแบบโดย Chistian Dior	62
ภาพที่ 2.44 การแต่งกายในช่วงปี 1950s	63
ภาพที่ 2.45 การแต่งกายในช่วงปี 1950s	63
ภาพที่ 2.46 กระโปรงแบบผ้าตาข่าย	64
ภาพที่ 2.47 ชุดชั้นใน ผ้าไนลอน	64
ภาพที่ 2.48 Audrey Hapburn จากภาพยนตร์เรื่อง "Sabrina"	65
ภาพที่ 2.49 Audrey Hapburn จากภาพยนตร์เรื่อง "Breakfast at Tiffany's"	65
ภาพที่ 2.50 Elizabeth Taylor แพนชั่นผม และการแต่งหน้าแบบที่เป็นที่นิยม	66
ภาพที่ 2.51 แพนชั่นแนว "Mod look" (แนวม้อด) มินิสเกิร์ต เดรส ถูงน่องลายเรขาคณิต	66
ภาพที่ 2.52 ปกเสื้อแบบ Peter pan collar	67
ภาพที่ 2.53 การแต่งหน้าในยุค 60s	67
ภาพที่ 2.54 maxi dress	68

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และ IX ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.55 ชุดสูทแบบกางเกง และการแต่งกายแบบ unisex	69
ภาพที่ 2.56 ชุดกระโปรงแบบจีบเข้าข้างใน และชุดกระโปรงกระดุมสองแถวคู่	69
ภาพที่ 2.57 ชุดกระโปรงแบบต่างๆในยุค 70s	70
ภาพที่ 2.58 การแต่งกายแบบ “ ฮิปปี ”	71
ภาพที่ 2.59 Farrah Faucett	71
ภาพที่ 2.60 ลักษณะการแต่งกายแบบไหล่กว้าง	72
ภาพที่ 2.61 การแต่งกายของเลดี้ไดอาน่า	73
ภาพที่ 2.62 เลดี้ไดอาน่าในชุดแต่งงานแบบโรมแมนติก	73
ภาพที่ 2.63 โรนัลด์ เรแกน กับภรรยา	74
ภาพที่ 2.64 Vivienne Westwood Designer แนวพังค์	74
ภาพที่ 2.65 เสื้อแจ็คเก็ต Adidas	75
ภาพที่ 2.66 Donna Karan	76
ภาพที่ 2.67 ชนเผ่า Aztec	77
ภาพที่ 2.68 แสดงสถานที่ตั้งของชนเผ่า Aztec	77
ภาพที่ 2.69 ตราสัญลักษณ์ของชนเผ่า Aztec	78
ภาพที่ 2.70 วัฒนธรรมการบุชายันต์	78
ภาพที่ 2.71 วัฒนธรรมการค้าขายภายในชนเผ่า	79
ภาพที่ 2.72 พิธีกรรมภายในชนเผ่า Aztec	80
ภาพที่ 2.73 การเกษตรกรรมภายในชนเผ่า Aztec	81
ภาพที่ 2.74 การแต่งกายของชาว Aztec	81
ภาพที่ 2.75 การนำลักษณะการแต่งกายของชาว Aztec มาผสมผสานกับยุคสมัยใหม่	82
ภาพที่ 2.76 เครื่องแต่งกายสมัยใหม่ที่ผสมผสานการแต่งกายแบบ Bohemien	83
ภาพที่ 2.77 เครื่องแต่งกายสมัยใหม่ที่ผสมผสานการแต่งกายแบบ Bohemien	83
ภาพที่ 2.78 เครื่องแต่งกายแบบ Bohemien	84
ภาพที่ 2.79 ลายผ้าแบบ Bohemien	86
ภาพที่ 2.80 การแต่งกายแบบ Bohemien	86
ภาพที่ 2.81 การแต่งกายแบบ Bohemien	87
ภาพที่ 2.82 สภาพแวดล้อมบริเวณชนเผ่า Gaucho	88
ภาพที่ 2.83 สภาพแวดล้อมบริเวณชนเผ่า Gaucho	88
ภาพที่ 2.84 การแต่งกายชนเผ่า Gaucho	89
ภาพที่ 2.85 การแต่งกายชนเผ่า Gaucho	90
ภาพที่ 2.86 ลายผ้าของชนเผ่า Gaucho	90

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และxต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.87 การแต่งกายของชนเผ่า Gaucho	91
ภาพที่ 2.88 การแต่งกายของชนเผ่า Gaucho	92
ภาพที่ 2.89 อณาจักรอินคา	93
ภาพที่ 2.90 อณาจักรอินคา	93
ภาพที่ 2.91 สัญลักษณ์ของชนเผ่าอินคา	95
ภาพที่ 2.92 ลายผ้าของชนเผ่าอินคา	95
ภาพที่ 2.93 การผสมผสานการแต่งกายของชนเผ่าอินคากับการแต่งกายสมัยใหม่	96
ภาพที่ 2.94 รูปวาดของชาวอินเดียนแดง	97
ภาพที่ 2.95 รูปวาดของชาวอินเดียนแดง	98
ภาพที่ 2.96 วัฒนธรรมการล่าสัตว์ของชาวอินเดียนแดง	98
ภาพที่ 2.97 การแต่งกายของชาวอินเดียนแดง	99
ภาพที่ 2.98 สัญลักษณ์ของชาวอินเดียนแดง	100
ภาพที่ 2.99 ลายผ้าของชาวอินเดียนแดง	100
ภาพที่ 2.100 การแต่งกายของชาวอินเดียนแดง	101
ภาพที่ 2.101 การผสมผสานการแต่งกายของชาวอินเดียนแดงกับการแต่งกายสมัยใหม่	102
ภาพที่ 3.1 แนวทางการออกแบบโดยใช้ภาพกราฟิกของเกล็ดหิมะแบบต่างๆ ในฤดูหนาว	103
ภาพที่ 3.2 งานฝีมือเทคนิคต่างๆที่ได้แรงบันดาลใจจากเกล็ดหิมะ	104
ภาพที่ 3.3 โทนสีที่ใช้ในงาน	104
ภาพที่ 3.4 เทคนิคการจับจีบ ประดับด้วยลูกบิด สามารถเกิดลวดลายต่างกันได้ 2 ด้าน	105
ภาพที่ 3.5 เทคนิคเลเซอร์คัท ผสมกับการเย็บจักรเป็นลายกริด	105
ภาพที่ 3.6 เทคนิคเลเซอร์คัท ผสมกับการเย็บมือด้วยด้ายปักสีต่างๆ	105
ภาพที่ 3.7 เทคนิคการตัดผ้าฟลีซเป็นเส้น นำมาสานแล้วจับจีบ	106
ภาพที่ 3.8 เทคนิคการตัดผ้าฟลีซเป็นแนวสลับ แล้วประดับด้วยลูกบิดไข่มุก	106
ภาพที่ 3.9 เทคนิคการตัดผ้าฟลีซเป็นแนวสลับ แล้วประดับด้วยลูกบิดไข่มุก	106
ภาพที่ 3.10 เทคนิคเลเซอร์คัท เย็บซ้อนด้วยผ้าแก้ว	107
ภาพที่ 3.11 เทคนิคการสลับผ้า 2 ด้าน (ด้านทอ และด้านใยสังเคราะห์)	107
ภาพที่ 3.12 เทคนิคการเย็บเก็บขอบผ้าฟลีซ	107
ภาพที่ 3.13 เทคนิคถักผ้าฟลีซ	108
ภาพที่ 3.14 เทคนิคเย็บแบบรังผึ้ง	108
ภาพที่ 3.15 เทคนิคเลเซอร์คัท	108
ภาพที่ 3.16 เทคนิคเลเซอร์คัท ตกแต่งด้วยลูกบิด และลูกไม้	109
ภาพที่ 3.17 เทคนิคเลเซอร์คัท ตกแต่งด้วยฟูไหมญี่ปุ่น	109

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และ XI ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.18 ภาพร่างชุด ครั้งที่ 1	110
ภาพที่ 3.19 ลายเกล็ดหิมะแบบหกแฉก	110
ภาพที่ 3.20 ภาพการวางโครงสร้างลาย	111
ภาพที่ 3.21 ลายเลเซอร์คัทสำหรับเสื้อกันหนาวลายเกล็ดหิมะหกแฉก	111
ภาพที่ 3.22 ลายเลเซอร์คัทสำหรับเสื้อกันหนาวลายเกล็ดหิมะหกแฉก ส่วนแขน	111
ภาพที่ 3.23 ลายเลเซอร์คัทสำหรับเสื้อกันหนาวทรงปีกค้างคาว ส่วนด้านหน้า	112
ภาพที่ 3.24 ลายเลเซอร์คัทระยะใกล้สำหรับเสื้อกันหนาวแบบเดรส ส่วนของชายกระโปรง	112
ภาพที่ 3.25 ลายเลเซอร์คัทสำหรับเสื้อกันหนาวแบบเดรส ส่วนของชายกระโปรง	112
ภาพที่ 3.26 ลายเลเซอร์คัทสำหรับเสื้อกันหนาวแบบสั้นและแบบโค้ทยาว ส่วนแขน	113
ภาพที่ 3.27 ลายเลเซอร์คัทสำหรับเสื้อกันหนาว	113
ภาพที่ 3.28 การวางลายลายเลเซอร์คัทลงแพทเทิร์น	113
ภาพที่ 3.29 กระบวนการเลเซอร์คัท	114
ภาพที่ 3.30 ตัวอย่างผ้าที่ได้จากกระบวนการเลเซอร์คัท	114
ภาพที่ 3.31 ขั้นตอนการทำงาน	115
ภาพที่ 3.32 ตัวอย่างภาพสำเร็จของลวดลายที่แขน	115
ภาพที่ 3.33 ตัวอย่างภาพสำเร็จของลวดลายด้านหน้า	116
ภาพที่ 3.34 ขั้นตอนการทำงาน	116
ภาพที่ 3.35 ทดสอบสีผ้าซับ	117
ภาพที่ 3.36 ตัวอย่างแบบสำหรับส่งตัดเย็บ	117
ภาพที่ 3.37 ตัวอย่างแบบสำหรับส่งตัดเย็บ-2	117
ภาพที่ 3.38 ตัวอย่างแบบสำหรับส่งตัดเย็บ-3	118
ภาพที่ 3.39 ตัวอย่างแบบสำหรับส่งตัดเย็บ-4	118
ภาพที่ 3.40 ตัวอย่างแบบสำหรับส่งตัดเย็บ-5	118
ภาพที่ 3.41 ตัวอย่างแบบสำหรับส่งตัดเย็บ-6	119
ภาพที่ 3.42 ภาพตัดต่อชิ้นงานชุดที่1-3	119
ภาพที่ 3.43 ภาพตัดต่อชิ้นงานชุดที่ 4,5	120
ภาพที่ 3.44 ภาพตัดต่อชิ้นงานชุดที่ 6,7	120
ภาพที่ 3.45 แบบร่าง 9 ชุดสุดท้ายของชิ้นงานจริง	121
ภาพที่ 3.46 เครื่องหมายการค้าของแบรนด์	122
ภาพที่ 3.47 นามบัตรแบรนด์	122
ภาพที่ 4.1 ดิสเพล (Display) จัดแสดงผลงาน	123
ภาพที่ 4.2 ดิสเพล (Display) จัดแสดงผลงาน	124

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และXIIต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3	ดิสเพล (Display) จัดแสดงผลงาน	124
ภาพที่ 4.4	ดิสเพล (Display) จัดแสดงผลงาน	124
ภาพที่ 4.5	แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ชุดเสื้อกันหนาวลายเกล็ดหิมะแปดแฉก (Octagon Snowflake Sweater)	125
ภาพที่ 4.6	แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ชุดเสื้อกันหนาวแบบยาว (Sweater Dress)	126
ภาพที่ 4.7	แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์เสื้อกันหนาวมีหมวกแบบสวม (Hoody Sweater)	127
ภาพที่ 4.8	แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์เสื้อกันหนาวทรงปกค้ำคาว (Sweater Blouse)	128
ภาพที่ 4.9	แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์เสื้อกั๊กมีหมวก (Hoody Vest)	129
ภาพที่ 4.10	แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์เสื้อกันหนาวครึ่งตัวคอสูง (Turtleneck Crop Sweater)	130
ภาพที่ 4.11	แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์เสื้อกันหนาวชายสั้น (Short sweater)	131
ภาพที่ 4.12	แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์โค้ทยาว (Overcoat)	132
ภาพที่ 4.13	แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ชุดเสื้อกันหนาวลายเกล็ดหิมะหกแฉก (Hexagon Snowflake Sweater)	133
ภาพที่ 4.14	ปกแฟชั่นผลิตภัณฑ์จริง	134
ภาพที่ 4.15	ภาพรวมการถ่ายแฟชั่นผลิตภัณฑ์จริง	135
ภาพที่ 4.16	ภาพรวมการถ่ายแฟชั่นผลิตภัณฑ์จริง	136
ภาพที่ 4.17	ภาพถ่ายระยะครึ่งตัวของชุดเสื้อกันหนาวลายเกล็ดหิมะแปดแฉก (Octagon Snowflake Sweater)	137
ภาพที่ 4.18	ภาพถ่ายระยะเต็มตัวของชุดเสื้อกันหนาวลายเกล็ดหิมะแปดแฉก (Octagon Snowflake Sweater)	138
ภาพที่ 4.19	ภาพถ่ายระยะครึ่งตัวของชุดเสื้อกันหนาวแบบยาว (Dress Sweater)	139
ภาพที่ 4.20	ภาพรวมของชุดเสื้อกันหนาวแบบยาว (Dress Sweater)	140
ภาพที่ 4.21	แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์เสื้อกันหนาวมีหมวกแบบสวม (Hoody Sweater)	141
ภาพที่ 4.22	ภาพรวมของชุดเสื้อกันหนาวมีหมวกแบบสวม (Hoody Sweater)	142
ภาพที่ 4.23	ภาพรวมของชุดเสื้อกันหนาวทรงปกค้ำคาว (Sweater Blouse)	143
ภาพที่ 4.24	ภาพระยะเต็มตัวของเสื้อกั๊กมีหมวก (Hoody Vest)	144
ภาพที่ 4.25	ภาพระยะใกล้ของเสื้อกั๊กมีหมวก (Hoody Vest)	145
ภาพที่ 4.26	ภาพจำลองบรรยากาศชีวิตประจำวัน ของกลุ่มเป้าหมายขณะสวมใส่ของ เสื้อกั๊กมีหมวก (Hoody Vest)	145
ภาพที่ 4.27	ภาพระยะเต็มตัวของชุดเสื้อกันหนาวครึ่งตัวคอสูง (Turtleneck Crop Sweater)	146

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และXIIIต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.28	ภาพรวมชุดเสื้อกันหนาวครึ่งตัวคอสูง (Turtleneck Crop Sweater)	147
ภาพที่ 4.29	ภาพรวมชุดเสื้อกันหนาวชายสั้น (Short Sweater)	148
ภาพที่ 4.30	ภาพระยะเต็มตัวของชุดโค้ทยาว (Overcoat)	149
ภาพที่ 4.31	ภาพรวมของชุดโค้ทยาว (Overcoat)	150
ภาพที่ 4.32	ภาพถ่ายระยะครึ่งของชุดเสื้อกันหนาวลายเกล็ดหิมะหกแฉก (Hexagon Snowflake Sweater)	151
ภาพที่ 4.33	ภาพถ่ายรวมทุกชุดจากคอลเลกชันเครื่องแต่งกายสตรีในฤดูหนาว จากผ้าฟลีชใยสังเคราะห์	152

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และ **xiv** อังอ่างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

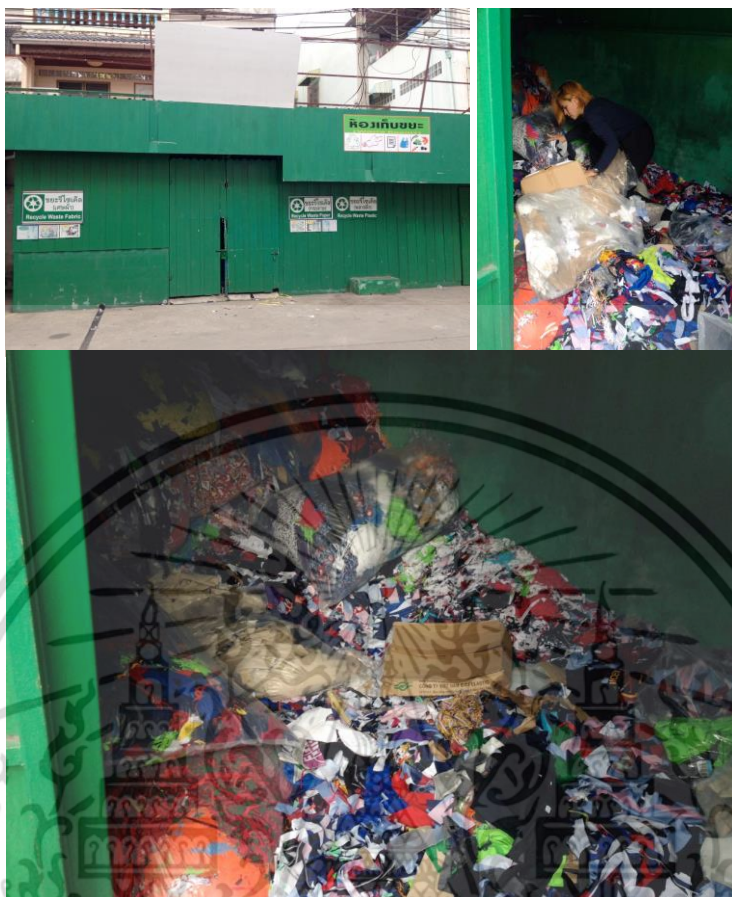
ในปัจจุบันศิลปะแฟชั่น มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผู้บริโภคเกิดความต้องการที่หลากหลาย ผู้ประกอบการหลายรายพยายามออกแบบผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ในขณะเดียวกันจึงมีการเติบโตของโรงงานอุตสาหกรรมมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อรองรับฐานการผลิตอุตสาหกรรมสิ่งทอหรืออุตสาหกรรมอื่นๆ

เมื่อมีโรงงานอุตสาหกรรมมาก ก็เกิดกระบวนการผลิตที่มากขึ้นตามลำดับ โดยจำนวนผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ผลิตออกมาแปรผันตรงกับจำนวนวัสดุที่เป็นเศษเกินในกระบวนการผลิต ซึ่งในจำนวนมาก ถูกนำไปทิ้งโดยไม่ผ่านกระบวนการรีไซเคิล กลายเป็นขยะจำนวนมากที่ยากแก่การย่อยสลาย ในส่วนที่นำไปสู่กระบวนการกำจัดขยะ ก็เกิดมลพิษทางอากาศเป็นอันตรายต่อผู้คน ชุมชน ใกล้เคียง และเกิดก๊าซที่ทำลายชั้นบรรยากาศ และสุดท้าย ในกรณีที่น่าไปรีไซเคิล กลับได้ผลิตภัณฑ์ที่นำไปจำหน่ายได้มูลค่าน้อย ไม่คุ้มค่ากับการผลิตและการขนส่ง

สำหรับประเทศไทย การนำเศษวัสดุเหลือใช้มาประยุกต์เป็นสิ่งของเครื่องใช้ ถูกริเริ่มมาเป็นเวลานาน แต่ก็ยังไม่เป็นที่นิยมในการใช้งานจริง เนื่องจากรูปลักษณะยังไม่สวยงาม เกิดมุมมองด้านลบต่อภาพลักษณ์ทางสังคม ด้วยเหตุที่การรีไซเคิลขณะนั้น เน้นไปที่แนวความคิดรักษ์โลก มากกว่าความสวยงามด้านศิลปะและแฟชั่น

โครงการนี้จึงนำแนวคิดนี้ มาพัฒนาการนำเศษวัสดุมาประยุกต์เป็นสิ่งของที่ประณีตสวยงาม เป็นรูปแบบที่แปลกใหม่ ความเป็นแฟชั่น ให้ผู้บริโภครู้สึกได้ถึงความสวยงาม ไม่เพียงแต่การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเท่านั้น

จากการสำรวจโรงงานไอเทค แอพพาเรียล ตัวแทนผลิตเสื้อผ้ากีฬาของให้กับแบรนด์ระดับโลก เช่น Adidas Nike Puma FBT Jordan ฯลฯ พบว่าในขั้นตอนการผลิต จะมีเศษเกินของผ้าถูกตัดทิ้งไปจำนวนมาก โดยผ้าเหล่านี้มีขนาดที่หลากหลาย แตกต่างกัน ถูกเก็บไว้ในโรงเก็บขยะรีไซเคิลของโรงงาน ซึ่งจะมีการส่งต่อให้โรงงานพรมเช็ดเท้า และบางส่วนถูกทิ้งโดยไม่ผ่านการรีไซเคิล

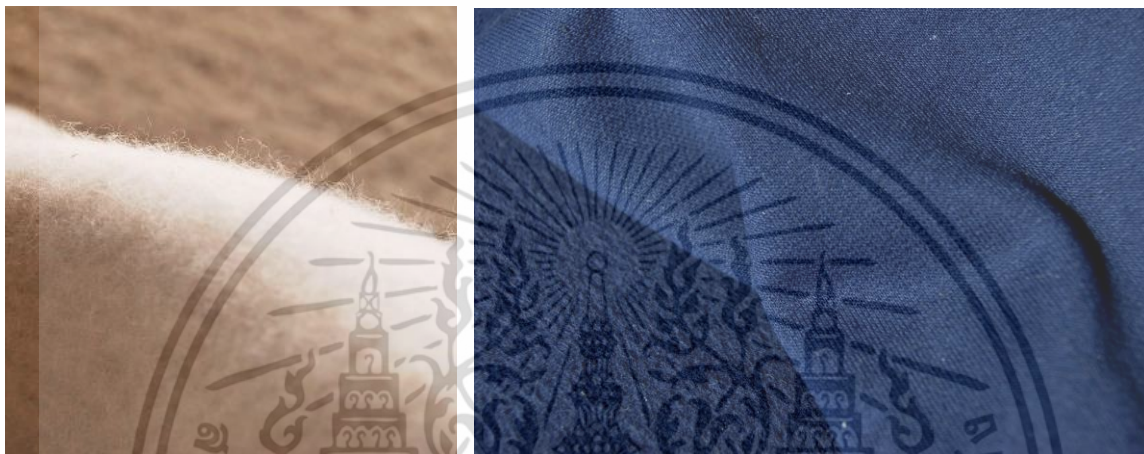
ภาพที่ 1.1 โรงเก็บขยะทั่วไป และขยะรีไซเคิลของโรงงาน
 ภาพที่ 1.2 การสำรวจ และค้นหาเศษวัสดุที่สามารถนำมาเพิ่มคุณค่าได้
 ภาพที่ 1.3 เศษผ้าเหลือใช้ จากโรงงาน ไฮเทค แอพพีเรียล โรงงานผลิตเสื้อผ้าชุดกีฬา

ผลจากการสำรวจพบเศษผ้าโพลีเอสเตอร์ 100% หลากรูปแบบ ทั้งชุดนักฟุตบอล ผ้าร่ม และ ผ้าฟลีซสำหรับการทำเสื้อกันหนาว ซึ่งข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่า ผ้าฟลีซมีคุณสมบัติที่น่าสนใจ เนื้อผ้ามีราคาแพง สามารถนำไปทำประโยชน์ได้มากกว่าการรีไซเคิลใหม่ จึงนำมาใช้เพิ่มมูลค่าเป็นผลิตภัณฑ์

ผ้าฟลีซ (Fleece Fabric) เป็น ผ้าที่ทอมาจากเส้นใยโพลีเอสเตอร์ มีคุณสมบัติ คือ ให้ความอบอุ่น แห้งเร็ว เก็บอุณหภูมิได้ดี นุ่ม สลื่น ไม่ระคายผิวโดยส่วนมากจึงนำผ้ามาทำเป็นเสื้อกันหนาว ทั้งยังเป็นฉนวนด้านใน เพื่อกักความอบอุ่น ของร่างกาย เพื่อมิให้สูญเสียไปกับอุณหภูมิภายนอกที่ หนาวเย็น โดยสามารถสวมใส่ในสภาพอากาศที่พอเหมาะ ในช่วง 25-35 องศาเซลเซียส ไปจนถึงอากาศที่หนาวในอุณหภูมิช่วง 10-20 องศาเซลเซียสได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ผ้าฟลีซ ยังเกิดจากการประกบสองชั้น ระหว่างผ้าถักโพลีเอสเตอร์และเส้นใยสังเคราะห์จึงลดปัญหาการหลุดร่อนของชายผ้าได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 1.4 ตัวอย่างผ้าฟลีซ

ภาพที่ 1.5 ตัวอย่างผ้าฟลีซ

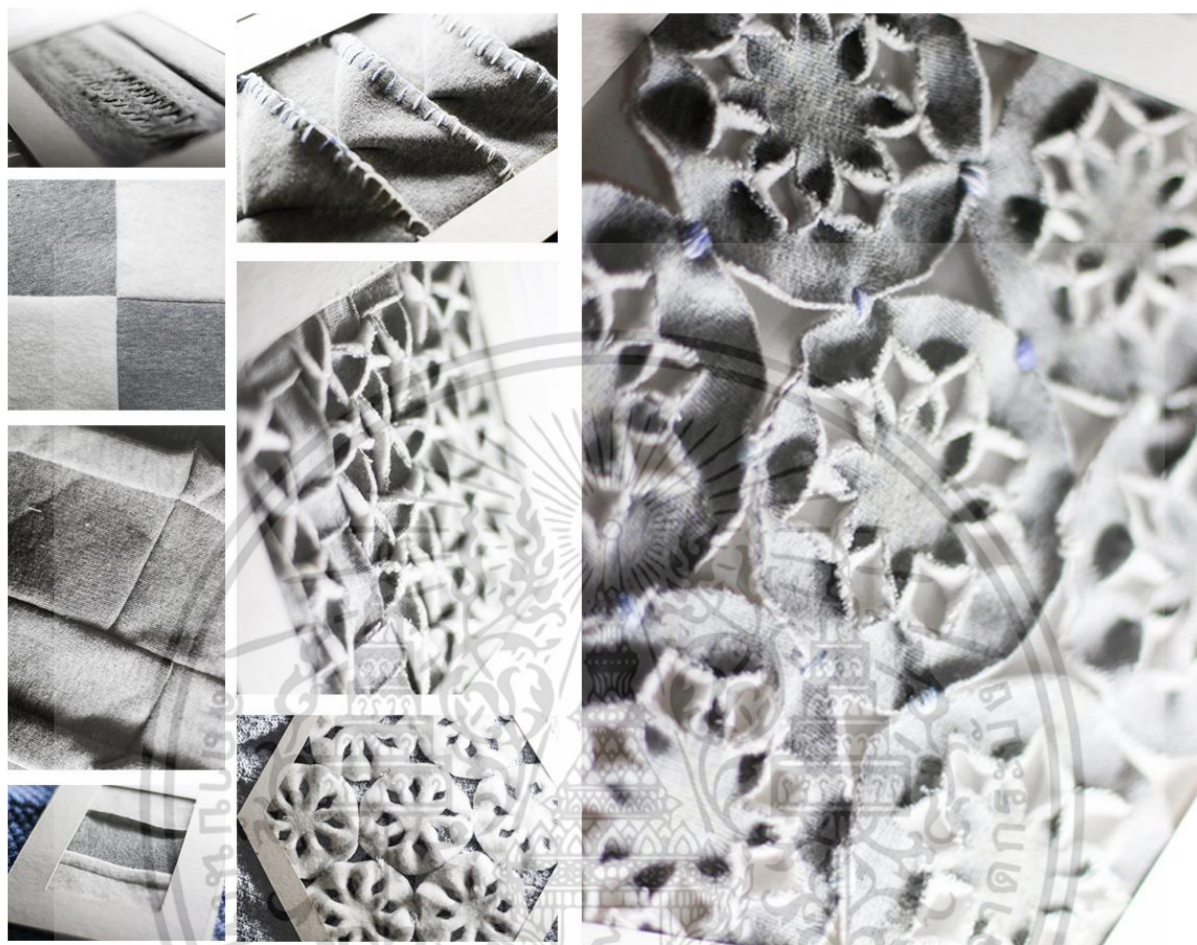
ด้วยคุณสมบัติของผ้าฟลีซ จึงเหมาะสมแก่การนำมาออกแบบ เสื้อผ้าในฤดูหนาว โดยกลุ่มเป้าหมายที่เลือกคือเสื้อผ้าสตรี โดยมีแนวคิดการตัดต่อเศษผ้า คือ Fashion of Construction ด้วยผ้าฟลีซที่มีการซ้อนกันของผ้าสองชั้น จึงมีความแข็งแรง เหมาะแก่การสร้างมิติ ทั้งยังให้ความอบอุ่นและเก็บอุณหภูมิได้ดี และซ่อนรอยต่อผ้าได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1.6 แสดงถึง Construction and 3 dimensions Fashion

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1.7 ตัวอย่างชิ้นงานทดลอง จากเศษผ้าฟลีซ

จากคุณค่าและความสำคัญดังกล่าว การศึกษาและพัฒนารูปแบบโดยใช้ความรู้ด้านการออกแบบสิ่งทอ เช่น การสาน การเย็บต่อผ้าในรูปแบบต่างๆ การจับจีบ ผสมรูปแบบกรรมวิธีต่างๆให้หลากหลาย สามารถนำผลิตภัณฑ์เหล่านี้สู่ตลาดที่กว้างขึ้นได้

โครงการนี้มุ่งเน้นที่จะศึกษาการเพิ่มมูลค่าผ้าฟลีซ ซึ่งเป็นเศษวัสดุเหลือใช้จากโรงงาน เพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบชุดเครื่องแต่งกายสตรีโดยศึกษากรรมวิธีสร้างรูปแบบ และลดทลายการต่อผ้าในแบบต่างๆ โครงการนี้จึงต้องการนำเสนอเทคนิคแบบผสมผสานในการสร้างตัดเย็บผ้าเป็นชุดเพื่อเพิ่มทางเลือกให้กับผู้บริโภค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ความสำคัญของวิทยานิพนธ์

- 1.2.1 สร้างค่านิยมใหม่แก่ผลิตภัณฑ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ ให้มีความเป็นแฟชั่นมากขึ้น
- 1.2.2 เพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเศษวัสดุเหลือใช้

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรี โดยเศษวัสดุผ้าฟลีซที่เหลือจากโรงงาน ดังนี้

- 1.3.1 เพิ่มคุณค่าผลิตภัณฑ์จากเศษวัสดุ
- 1.3.2 เพื่อศึกษาเทคนิคการสร้างสรรคการตัดเย็บผ้าในแบบต่างๆ ที่เหมาะสมมาทดลองวิเคราะห์เพื่อสร้างความแปลกใหม่และความน่าสนใจให้กับผลิตภัณฑ์
- 1.3.3 เพื่อสร้างรูปแบบใหม่ ในการนำการออกแบบสามมิติผสมผสานกับงานสิ่งทอ

1.4 ปัญหาและแนวทางแก้ไข

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
ปัญหาด้านการออกแบบ	
1. รูปแบบการตัดต่อผ้าที่ยังไม่มีความแปลกใหม่	1. พัฒนาลวดลายใหม่ๆ และเทคนิคใหม่ๆ เข้ามาผสมผสาน
ปัญหาด้านวัสดุ	
2. ขนาดของเศษวัสดุที่มีความหลากหลาย	2. จำแนกขนาดที่ใกล้เคียงกัน และนำมาคำนวณรูปแบบการสร้างลาย

ตารางที่ 1 ตารางแสดงปัญหาและแนวทางแก้ไขของตัวโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ความเป็นไปได้ของโครงการ

1.5.1 ด้านการออกแบบ

1.5.1.1 มีความเป็นไปได้ในการนำเศษผ้าขนาดต่างๆ ที่มาต่อกันในรูปแบบสองและสามมิติ เกิดเป็นงานออกแบบใหม่

1.5.2 ด้านนโยบาย

1.5.2.1 เป็นการสร้างประโยชน์จากเศษวัสดุให้เกิดงานออกแบบที่ดี และสามารถสร้างความอบอุ่นกับร่างกายในฤดูหนาวได้จริง

1.5.3 ด้านเศรษฐกิจ

1.5.3.1 เป็นโครงการที่พัฒนาและออกแบบเครื่องแต่งกายให้เกิดความสวยงามและแปลกใหม่ เพื่อเพิ่มโอกาสทางการตลาดและให้ผู้บริโภคหันมานิยมมากขึ้น

1.5.3.2 เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผ้าและเครื่องแต่งกายที่ผลิตจากวัสดุเหลือใช้ ให้คุ้มค่ากับการนำมาใช้อีกครั้ง

1.5.4 ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

1.5.3.3 ลดพลังงานที่ต้องสูญเสียไปจากการนำเศษวัสดุที่เหลือไปรีไซเคิล โดยนำเสนอออกมาในรูปแบบศิลปะ ที่สร้างมูลค่าได้

สรุปความเป็นไปได้ของโครงการ

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีในฤดูหนาวจากเศษผ้าฟลีซใยสังเคราะห์ มีนโยบายสนับสนุนที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็น นโยบายระดับประเทศ ความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ ความเป็นไปได้ทางด้านสังคม วัฒนธรรมและสภาพแวดล้อม ทั้งหมดที่กล่าวมานั้นส่งผลให้การออกแบบมีน้ำหนักมากขึ้น โดยสามารถปฏิบัติงานการออกแบบได้จริงตั้งแต่ค้นหาข้อมูล เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ไปจนถึงการทำผ้าผืนทดลอง ศึกษากรณีต่างๆและในท้ายที่สุดคือการทำเครื่องแต่งกายเสมือนจริง

1.6 ขอบเขตของโครงการ

1.6.1 เป็นโครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีจากเศษผ้าฟลีซที่ได้จากโรงงาน

1.6.2 ออกแบบเครื่องแต่งกายสตรี โดยผลิตภัณฑ์ที่ทำมีดังนี้

1.6.2.1 ชุดลำลองสตรี Complete look จำนวน 7 ชุด

1.6.3 ออกแบบเพื่อกลุ่มเป้าหมาย

ผู้หญิงช่วงอายุระหว่าง 18 - 35 ปี เป็นกลุ่มวัยรุ่นตอนกลางไปจนถึงตอนปลาย มีความเป็นตัวของตัวเอง มีนิสัยชอบการแต่งตัว ชอบเสื้อผ้าที่มีเทคนิคแปลกใหม่ และชอบเสื้อผ้าที่มีลวดลายที่มีการผสมผสานที่หลากหลาย

1.6.4 ออกแบบให้สามารถผลิตได้จริงในระบบอุตสาหกรรมภายในประเทศ

1.7 แนวทางการศึกษาวิจัย

1.7.1 ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการออกแบบ

1.7.1.1 ศึกษาข้อมูลคุณสมบัติทั่วไปของผ้าฟลีซ

1.7.1.1.1 คุณลักษณะเด่น

1.7.1.1.2 ลักษณะงานออกแบบที่ใช้ร่วมกับผ้าฟลีซที่เคยมีมา

1.7.1.1.3 กลุ่มเป้าหมายและข้อมูลทางการตลาด

1.7.1.2 ศึกษาข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับเทคนิคตัดต่อผ้า รูปแบบต่างๆ ทั้ง2และ3มิติ ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น แนวทางที่จะช่วยแก้ไข

1.7.1.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับขนาดสัดส่วนของเครื่องแต่งกาย กรรมวิธีในการผลิตเครื่องแต่งกาย ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าที่ใช้ในการออกแบบ

1.7.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการกำหนดแนวคิดหลักและแนวทางในการออกแบบ

1.7.3 ขั้นตอนการทดลอง ออกแบบและพัฒนาแนวคิดจากข้อมูลที่ได้วิเคราะห์มาแล้ว ขั้นตอนการร่างแบบ การทดลองเทคนิค การเลือกแบบ

1.7.4 ขั้นตอนการผลิตจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.8.1 การเพิ่มมูลค่าเศษวัสดุผ้าฟลีซ ให้ได้ดีกว่าการนำไปหลอมรีไซเคิล
- 1.8.2 ชุดเครื่องแต่งกายสตรีที่นอกจากเป็นงานออกแบบที่แปลกใหม่แล้ว ยังสามารถใช้ประโยชน์ในการสร้างความอบอุ่นให้ร่างกายได้จริง ไม่ระคายผิวสัมผัส ตามวัตถุประสงค์เครื่องแต่งกายในฤดูหนาว
- 1.8.3 เกิดเทคนิคการผสมผสาน ที่มีความน่าสนใจในการสร้างลวดลาย จากการวิเคราะห์และทดลองจากเทคนิคต่างๆ
- 1.8.4 ใช้วัตถุดิบ ขั้นตอนการผลิตภายในประเทศ เป็นการสร้างอาชีพ และกระจายรายได้ให้กับแรงงานไทย
- 1.8.5 เป็นการเพิ่มทางเลือกให้กับผู้บริโภคที่ต้องการเลือกซื้อเสื้อผ้าในฤดูหนาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้า วิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีในฤดูหนาวจากเศษผ้าพลีซไยสังเคราะห์โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ข้อมูลในด้านต่างๆ เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการออกแบบให้สำเร็จได้ดีขึ้น ในบทที่ 2 นี้จะกล่าวถึงข้อมูลที่ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกระบวนการวิเคราะห์ และ สรุปผลโดยประกอบด้วยข้อมูลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทไฮเทค แอพพาเรียล

ภาพที่ 2.1 บริษัทไฮเทคแอพพาเรียล

ผลิตภัณฑ์ที่ทางบริษัท ไฮ-เทค แอพพาเรล จำกัด ได้ทำการผลิตและส่งออก มีหลายประเภท อาทิเช่น ชุดกีฬา เสื้อผ้าเด็ก ชุดชั้นใน(Boxer) โดยปัจจุบันมีกลุ่มลูกค้า ดังนี้ Nike, Hanes, Jockey, Target, Perry Ellis, Calvin Klein, Carter's, Tchibo etc.

วัตถุดิบที่ทางบริษัทได้นำมาใช้ส่วนมากมาจากภายในประเทศ และจากแหล่งใกล้เคียงในภูมิภาคเอเชีย ได้แก่ ใต้หวัน, ฮองกง และจีน ทางบริษัทได้ตระหนักว่า ผลิตภัณฑ์ที่ดี จะต้องเริ่มจากการเลือกใช้วัตถุดิบที่ดี และ เกิดจากการตัดเย็บด้วยฝีมืออันประณีตจากฝีมือคนไทย

ซึ่งมีนวัตกรรมการผลิตที่ทันสมัยมากมาย นวัตกรรมการผลิต ทางบริษัทได้นำนวัตกรรมต่างๆ ที่มีส่วนช่วยในการผลิตมาใช้ในโรงงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และลดต้นทุนในการผลิตระยะยาว

- เครื่องตัด (Auto Cut Machine)
- เครื่องพิมพ์อัตโนมัติ (Automatic Printing Machine)
- เครื่องปัก (Embroidery Machine)
- เครื่องรีด (Heat transfer Machine)
- เครื่องสลักเลเซอร์ (Laser Engraving Machine)
- เครื่องตัดเลเซอร์ (Laser Cut Machine)
- เครื่องอัลตราโซนิค (Ultrasonic Seam-sealed Machine)

ERP - TEGA

ด้วยระบบการจัดการข้อมูลในการบริหาร และการผลิตที่ทางองค์กรนำมาใช้เป็นระยะเวลาานกว่า 8 ปี เราสามารถเอื้อประโยชน์ของข้อมูลที่แม่นยำและถูกต้องให้กับลูกค้าโดยรวบรวมการวิเคราะห์การผลิตทั้งหมด ซึ่งรวมถึงการวางแผนใบสั่งซื้อสินค้า การควบคุมกำลังและปริมาณการผลิต การติดตามผลผลิต และการปรับปรุง-เปรียบเทียบประสิทธิภาพ เราจัดเตรียมข้อมูลเหล่านี้ให้เป็นไปตามความต้องการของลูกค้า อยู่ในรูปแบบที่ใช้ง่าย และอิงข้อมูลทันต่วนปัจจุบัน ข้อมูลเหล่านี้ทำให้เราและลูกค้าสามารถติดตามสถานะ และคุณภาพของสินค้าในทุกขั้นตอนการผลิต

2.2 ข้อมูลด้านวัสดุ

ในโรงงานไฮเทคแอปพาเรียล มีวัสดุมากมายที่นำมาใช้ในการตัดเย็บชุด ซึ่งโดยส่วนใหญ่ ประกอบด้วย ฝ้าย โยสังเคราะห์โพลีเอสเตอร์ 100 % ซึ่งการผลิตเสื้อผ้าแต่ละครั้งจะต้องมีการตัดแพทเทิร์นกับผืนผ้า ซึ่งเกิดเศษเหลือของผ้าเป็นจำนวนมาก จะเป็นส่วนที่ไม่ได้นำมาใช้งานในการผลิต โดยบริษัทจะรวบรวมเก็บไว้ในห้อง รีไซเคิล เพื่อนำไปจำหน่ายต่อแก่พ่อค้าคนกลาง เพื่อนำไปคัดเลือกผ้าเป็นแต่ละประเภท ชนิด สี และจำหน่ายต่อ ๆ ไป ในราคาที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ

ตารางแสดงลักษณะข้อมูลชนิดและประเภทวัสดุผ้าในบริษัท

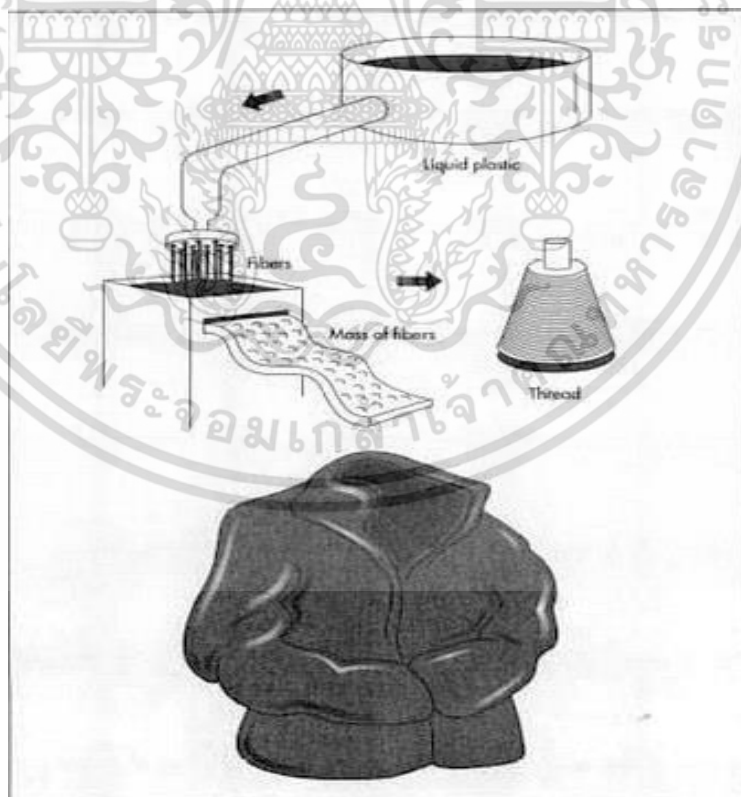
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพตัวอย่างวัสดุ	ชนิดวัสดุ	คุณสมบัติ
	Polyester fleece	<p>ผ้าฟลีซเป็น ผ้าที่ทอมาจากเส้นใย โพลีเอสเตอร์ มีคุณสมบัติ คือ ให้ความอบอุ่น แห้งเร็ว</p>
	Nylon fabric	<p>มีความทนทานมาก รูปร่างของผ้า ทรงตัวได้ดี สามารถซักผึ่งซักฟอกได้ ทนต่อเชื้อราและแมลง ทนต่อการขีดสี แต่เวลาใส่ไม่ค่อยสบายตัวนัก มักผลิตขึ้นมาใช้เป็นเสื้อผ้าที่มีราคาไม่สูง</p>
	Polyester 100 %	<p>เป็นเส้นใยที่ผลิตขึ้นมาเพื่อให้มีคุณสมบัติคล้ายฝ้าย ลักษณะ เป็นเส้นใยยาวนุ่ม เงามัน ดูดความชื้นได้น้อย ผ้ามีความเบาบาง ยับยาก จับจีบได้</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น เมื่อผู้ผู้ใดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยผ้าที่นำมาใช้ คือผ้าฟลีซ (Fleece) ซึ่งในปัจจุบันผ้าฟลีซ (fleece) ถือว่าเป็นผลผลิตจากนวัตกรรมสิ่งทอสมัยใหม่ ที่นิยมนำมาใช้ในการผลิต เสื้อกันหนาว เสื้อแจ็คเก็ต เสื้อคลุม เนื่องจากมีคุณสมบัติในการกักเก็บความร้อนได้ดี ป้องกันไอน้ำ แต่อากาศยังคงถ่ายเทได้สะดวก ส่วนประกอบของผ้านั้นนิยมใช้ Polyester ในการผลิตเพียงอย่างเดียว หรืออาจจะมีการผสมส่วนประกอบอื่นๆลงไปด้วยด้วย เช่น ฝ้าย ไหมสังเคราะห์ หรือขนสัตว์ เป็นต้น

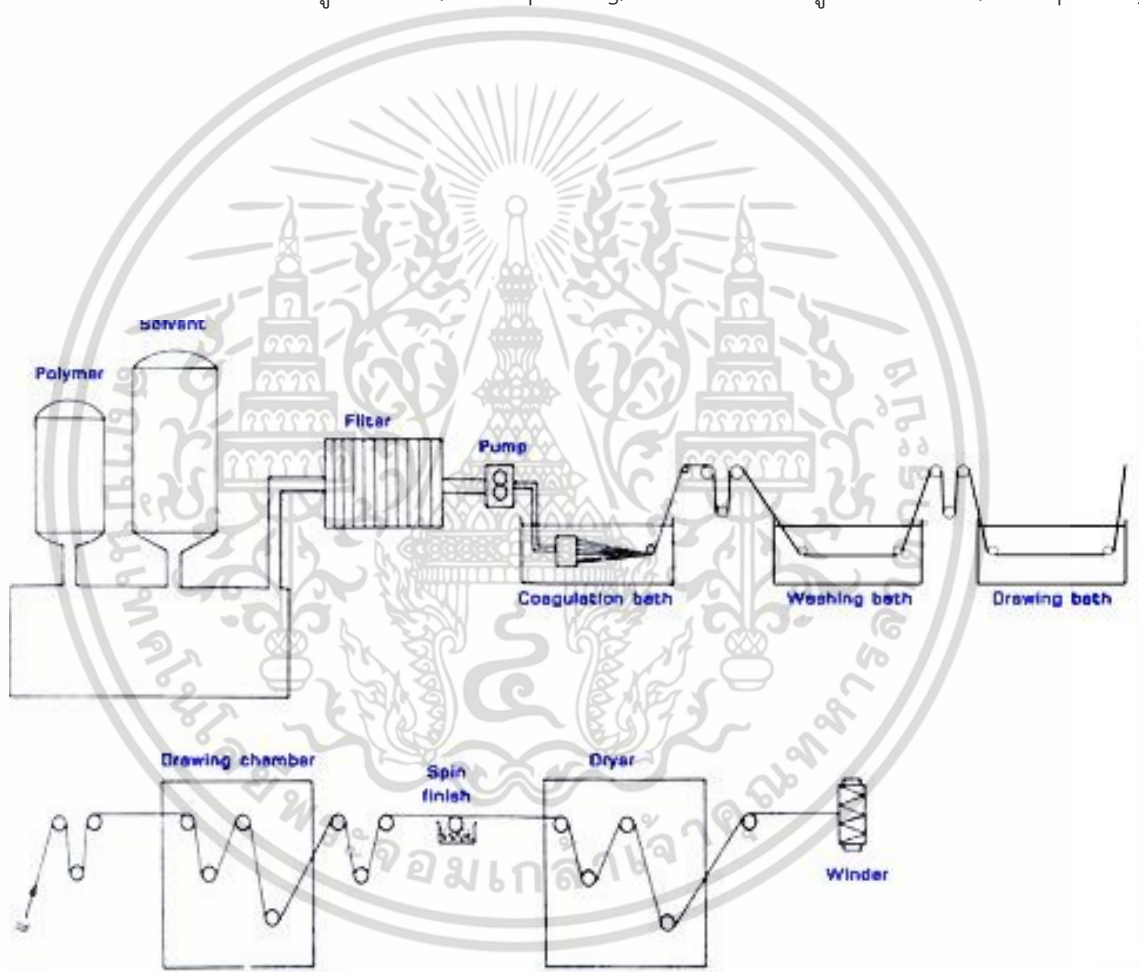
ขั้นตอนในการผลิตทำได้โดย เตรียมเส้นใย Polyester นำมาบิดเข้าด้วยกันจนได้ออกมาเป็น เส้นด้าย ต่อมาจึงนำไปย้อมสี เนื่องจากเส้นใย Polyester ที่นำมาใช้มาใช้ มาจากแหล่งผลิตที่แตกต่างกัน อาทิเช่นพลาสติก รีไซเคิล PET เป็นต้น จึงต้องนำมาปรับแต่งสีตามต้องการ แล้วจึงนำไปเข้าเครื่องอบแห้งต่อไป เมื่อได้เส้นด้ายที่ต้องการแล้วจึงนำไปเข้าเครื่องถัก เพื่อให้ได้ออกมามีความหนาเพิ่มขึ้นและความยาวต่อ ๆ กัน เป็นแผ่นผ้าขนาดใหญ่ในการจัดการผิวของผ้านั้น จะนำแผ่นผ้าที่ได้เข้าเครื่องแปร่ง เพื่อทำการแปร่งผิวหน้าของแผ่นผ้าให้มีความนุ่มฟูของผิวมากขึ้น ขั้นตอนสุดท้ายคือการทำผิวหรือการเคลือบสารเคมี ในการเพิ่มคุณสมบัติบางชนิด เช่น การป้องกันน้ำ หรือเพื่อให้ทนทานต่อสารเคมี เป็นต้น แล้วจึงนำไปทำการตัดเย็บ ตามแต่การใช้งานต่อไป

ภาพที่ 2.2 กระบวนการผลิตผ้าฟลีซ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนในการผลิต พอลิเอสเตอร์เส้นใยเดี่ยวนั้น ทำได้โดยนำ กรดเทเรพทาติก (TPA) และ เอทิลีนไกลคอล (EG) มาผสมกันและให้ความร้อนในถังขนาด จนมีอุณหภูมิประมาณ 150 – 210 องศาเซลเซียส จะเกิดปฏิกิริยาขั้นแรกทำให้เกิด ดีไฮดรอกซีไดเอทิลีน เทเรพทาเลต เป็นสารผลิตภัณฑ์ แล้วจึงถูกนำไปเพิ่มความดันในหม้อหนึ่งความดัน เมื่อความดันในระบบสูงขึ้น จะส่งผลให้อุณหภูมิภายในสูงขึ้น จนมีค่าประมาณ 280 องศาเซลเซียส สารตั้งต้นจะเปลี่ยนสภาพกลายเป็น พอลิเอทิลีน เทเรพทาเลต (PET) เมื่อปล่อยให้เย็นตัวลงจะกลายเป็นของเหลวหนืด แล้วนำไปผ่านการขึ้นรูปเส้นใย (fiber spinning) โดยใช้วิธีปั่นขึ้นรูปแบบเปียก (wet spinning) ต่อไป

ภาพที่ 2.3 กระบวนการขึ้นรูปเส้นใยแบบปั่นเปียก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย

2.3.1 ประเภทของผู้ใช้ผลิตภัณฑ์

เป็นการศึกษากลุ่มผู้บริโภค ซึ่งปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาแบ่งกลุ่มของผู้บริโภคมีดังนี้

1. อายุ
2. สถานภาพทางเศรษฐกิจ / รายได้
3. สถานภาพทางสังคม / ตำแหน่งหน้าที่การงาน
4. สถานภาพทางการศึกษา
5. สถานภาพทางครอบครัว

2.3.2 การแบ่งกลุ่มผู้บริโภค

กลุ่มผู้บริโภคเสื้อผ้าเป็นเพศหญิง ไม่จำกัดอายุ จากการแบ่งกลุ่มผู้บริโภคตามประเภทที่กล่าวข้างต้นยังมีการแบ่งประเภทตามปัจจัยอื่นๆ เช่น พื้นฐานการดำเนินชีวิต, วัฒนธรรม, ทักษะคติ, ศาสนา เป็นต้น จากปัจจัยที่กล่าวมา

สามารถแบ่งกลุ่มผู้บริโภคออกเป็น 4 กลุ่ม ได้ดังนี้

1. กลุ่มผู้บริโภคระดับสูง (High-End Group)

หากพิจารณาปัจจัยด้านต่างๆที่ใช้กำหนดลักษณะของผู้บริโภคกลุ่มนี้ แล้วจะสรุปได้ดังนี้

- ด้านอายุ : ส่วนมากอายุอยู่ระหว่าง 35-60 ปี และกลุ่มคนอายุน้อยที่มีฐานะทางบ้านดี
- ด้านรายได้ : ส่วนมากมีรายได้จากกิจการของตนเอง หรือมีตำแหน่งในองค์กรในระดับสูง
- ด้านการศึกษา : ส่วนมากมีการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี บางส่วนมีการศึกษาที่ไม่ดีนัก แต่มีฐานะที่ดีขึ้นจากการค้าขาย
- ด้านสถานภาพ : มากกว่าร้อยละ 80 เป็นกลุ่มที่สมรส

ข้อดี :	มีกำลังซื้อสูง นิยมซื้อสินค้าตามความพอใจ แม้ว่าสินค้านั้นมีราคาแพงทั้งนี้ เพราะมีรูปแบบให้เลือกได้มาก
ข้อเสีย :	ไม่สามารถกำหนดกลุ่มช่วงอายุหรือการศึกษาเป็นรูปธรรมได้อย่างชัดเจนในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของกลุ่มนี้อาจมีความแตกต่างกันมาก เนื่องจากปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กลุ่มผู้บริโภคระดับกลาง-สูง (Middle-High Group)

หากพิจารณาปัจจัยด้านต่างๆที่ใช้กำหนดลักษณะของผู้บริโภคกลุ่มนี้ แล้วจะสรุปได้ดังนี้

- ด้านอายุ : ประมาณ 90% มีอายุ 30 ปีขึ้นไป
- ด้านรายได้ : มีรายได้ค่อนข้างสูงในระดับหนึ่ง เนื่องจากจากตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี ประสบความสำเร็จพอสมควรเป็นที่ยอมรับของสังคม
- ด้านการศึกษา : เกือบทั้งหมดมีการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี
- ด้านสถานภาพ : มีกลุ่มที่โสดและสมรสแล้ว ในสัดส่วนที่แตกต่างกันไม่มากนัก

ข้อดี :	สามารถพิจารณาถึงปัจจัยด้านอายุ การศึกษาตลอดจนสถานภาพที่เป็นรูปธรรมได้ชัดเจน กล่าวคือ เป็นกลุ่มคนวัยทำงานที่มีความมั่งคั่งทั้งในด้านการเงินและหน้าที่การงาน
ข้อเสีย :	กำลังซื้อลดลงจากกลุ่มผู้บริโภคระดับสูงในระดับหนึ่ง คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยที่ได้รับ ควบคู่ไปกับราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพมากกว่าความพึงพอใจ

3. กลุ่มผู้บริโภคระดับกลาง (Middle Group)

ลักษณะของผู้บริโภคกลุ่มนี้ เป็นกลุ่มคนวัยหนุ่มสาว เป็นคนรุ่นใหม่ โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ

- กลุ่มวัยเริ่มต้นทำงาน

แนวคิดของคนกลุ่มนี้ได้รับอิทธิพลจากตะวันตกมากขึ้น พฤติกรรมในการเลือกซื้อเน้นที่ประโยชน์ใช้สอยที่คุ้มค่ามากที่สุด และให้ความสำคัญด้านราคาควบคู่ไปกับคุณภาพมากกว่าสองกลุ่มแรก

หากพิจารณาปัจจัยด้านต่างๆที่ใช้กำหนดลักษณะของผู้บริโภคกลุ่มนี้แล้วจะสรุปได้ดังนี้

- ด้านอายุ : อายุประมาณ 23-30 ปี
- ด้านรายได้ : มีรายได้ปานกลาง ส่วนมากอยู่ในช่วง 15,000-25,000 บาท/เดือน
- ด้านการศึกษา : ตั้งแต่ระดับ ปวช., ปวส., ปริญญาตรี และอาจถึงระดับปริญญาโท
- ด้านสถานภาพ : กล่าวได้ว่าช่วงนี้เป็นช่วงเริ่มต้นสร้างฐานะดังนั้นร้อยละ 80 เป็นโสด

- กลุ่มวัยเรียน

กลุ่มนี้จะมีความใกล้เคียงกับกลุ่มวัยเริ่มทำงาน อาจมีความข้องเกี่ยวกับผู้ปกครองในกรณีผู้ปกครองมีกำลังที่จะซื้อสูง ซึ่งมีผลต่อการเลือกซื้อเสื้อผ้ากับผู้บริโภค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หากพิจารณาปัจจัยด้านต่างๆที่ใช้กำหนดลักษณะของผู้บริโภคกลุ่มนี้แล้วจะสรุปได้ดังนี้

- ด้านอายุ : อายุประมาณ 18-22 ปี
 ด้านรายได้ : ยังไม่มีรายได้เป็นของตัวเอง แต่สามารถพิจารณาจากรายได้และฐานะของผู้ปกครอง กล่าวคือส่วนใหญ่แล้วจะมีรายได้ปานกลาง-ดี
 ด้านการศึกษา : ส่วนใหญ่จะสำเร็จการศึกษาในระดับสูง แม้ว่าจะกำลังศึกษาอยู่
 ด้านสถานภาพ : โสด

4. กลุ่มผู้บริโภคระดับล่าง (Low Group)

เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่อยู่ล่างสุดของตลาด มีการแบ่งคนจนในเมืองออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

- ฐานะยากจนระดับที่หนึ่ง มาจากต่างจังหวัด มีงานทำไม่แน่นอน ขาดรายได้ หรือพวกเขาเช่ากินค้ำ
- ฐานะยากจนระดับที่สอง พอมีรายได้ มีงานทำ สามารถเช่าหอพักในระดับราคา 300-500 บาท/เดือนได้ ไม่ค่อยลาบากเรื่องการเงินอยู่
- ฐานะยากจนระดับที่สาม กลุ่มนี้อยู่ในเมืองมานานพอสมควร มีรายได้ที่มากขึ้น สามารถผ่อนบ้านราคาถูกลงได้ สามารถส่งลูกเรียนหนังสือได้ มีความต้องการ ใช้สอยสินค้าได้ตามอัธยาศัย สามารถซื้อของได้ตามความจำเป็น และเน้นที่ประโยชน์ใช้สอยและราคาเป็นหลักโดยไม่จกักรูปแบบ

หากพิจารณาปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ใช้กำหนดลักษณะของผู้บริโภคกลุ่มนี้แล้วจะสรุปได้ดังนี้

- ด้านอายุ : คนกลุ่มนี้อายุที่หลากหลาย มีอยู่ในทุกช่วงอายุ
 ด้านรายได้ : จัดว่ามีรายได้อยู่ในระดับต่ำ ส่วนมากรายได้ที่ได้รับคือค่าแรงขั้นต่ำนั่นเอง (ประมาณ 4,000-5,000 บาท/เดือน)
 ด้านการศึกษา : ระดับการศึกษาค่อนข้างต่ำ ส่วนมากอยู่ในระดับไม่ถึงปริญญาตรี
 ด้านสถานภาพ : มีทั้งโสดและสมรสแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3. รสนิยมของผู้ใช้ผลิตภัณฑ์กลุ่มเป้าหมาย

ลักษณะของผู้ใช้ผลิตภัณฑ์กลุ่มเป้าหมายเป็นคนหัวสมัยใหม่ กลุ่มที่นิยมของที่มีการออกแบบ รักศิลปะ ชอบงานฝีมือ และค่อนข้างพิถีพิถันในการใช้ชีวิต มีความใส่ใจในเรื่องของสิ่งแวดล้อม

ผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายของแบรนด์สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเพศหญิง วัยนักศึกษาจนถึงวัยทำงาน ไม่จำกัดอายุ ผู้มีความชื่นชอบในงานแฟชั่น การใส่เสื้อผ้าที่มีการออกแบบแปลกใหม่มีความโดดเด่นไม่ซ้ำใคร อาจมีนิสัยปรับเปลี่ยนการแต่งให้เข้าตามฤดูกาล

2.3.4. พฤติกรรมการเลือกซื้อเครื่องแต่งกาย

สิ่งที่มียุทธិพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์

1. วัสดุและฝีมือ ผลิตภัณฑ์ที่ดีต้องมีพื้นฐานจากการเลือกใช้วัสดุที่มี ประกอบกับฝีมือที่ทำงานถึงการตกแต่งเก็บรายละเอียด การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จึงจำเป็นต้องพิจารณาตั้งแต่ วัสดุที่ทำว่าใช้ของดี แข็งแรง ทนทานหรือไม่ และพิจารณาความประณีตในการผลิต
2. ประโยชน์ใช้สอย พิจารณาว่าผลิตภัณฑ์นั้นสอดคล้องกับความต้องการใด ควรเลือกผลิตภัณฑ์ที่ใช้ประโยชน์ได้เป็นอย่างดี
3. ความสะดวกสบาย ผลิตภัณฑ์ที่ดีนอกจากใช้สอยให้เกิดประโยชน์แล้ว ต้องให้ความสะดวกสบายแก่ผู้ใช้ควบคู่กันไปด้วย และสามารถใช้งานได้โดยไม่มีคามยุ่งยากเกิดขึ้น
4. ความงาม ผลิตภัณฑ์ที่สมบูรณ์ต้องมีความงามในตัวนับตั้งแต่รูปทรง สัดส่วน ความสมดุล เน้นจุดเด่น ความกลมกลืน ลวดลาย นอกจากความงามในตัวผลิตภัณฑ์เองแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในการนำไปจัดวางในตำแหน่งที่ต้องการอีกด้วย
5. ราคา การพิจารณาที่เหมาะสมต้องพิจารณาประกอบกับสภาพวัสดุ ความประณีต ประโยชน์ใช้สอยของผลิตภัณฑ์นั้น รวมถึงความแปลกใหม่ และเข้ากับบุคลิกเมื่อสวมใส่
6. ความพึงพอใจ นับเป็นสิ่งสำคัญในการเลือกซื้อเครื่องแต่งกาย โดยกลุ่มเป้าหมาย จะมีสไตล์ เป็นของตนเอง การออกแบบจึงต้องครอบคลุมให้เข้าถึงเสื้อผ้าหน้าหนาวที่เพศหญิงนิยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 หลักการออกแบบและตกแต่งเสื้อผ้า

การออกแบบเสื้อผ้า และเครื่องใช้ประเภทผ้า เป็นการกำหนดลักษณะของเสื้อผ้าหรือของชิ้นงานประเภทผ้าตามแนวความคิดหรือจินตนาการ ซึ่งผลงานที่ปรากฏจะสวยงามที่คุณค่านั้นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการของการออกแบบ และรู้จักนำองค์ประกอบทางศิลปะมาใช้เพื่อให้การออกแบบที่ปรากฏออกมามีความสวยงาม เหมาะสม

2.4.1 องค์ประกอบทางศิลปะที่นำมาใช้ในการออกแบบงานตัดเย็บ

องค์ประกอบทางศิลปะที่นำมาใช้ในการออกแบบงานตัดเย็บ มีดังนี้

- 1) **สัดส่วน**เป็นขนาดของรูปร่างที่กำหนดเป็นแบบ โดยในแบบจะต้องมีสัดส่วนสัมพันธ์กัน เช่น กระเป๋าเสื้อ ปกเสื้อ กระดุม เป็นต้น โดยทั่วไปเสื้อผ้านิยมใช้สัดส่วนไม่เท่ากัน ที่นิยมคือ 5 ต่อ 8 ส่วน เช่น เสื้อสั้นกว่ากระโปรง การระบายเพื่อตกแต่งชั้นบนสั้นกว่าชั้นล่าง เป็นต้น เพราะสวยงามกว่า 2 ส่วนเท่ากัน
- 2) **รูปร่าง**หมายถึง เส้นรอบที่แสดงให้เห็นในลักษณะ 2 มิติ คือ ความสูงและความกว้าง เช่น ผอม สูง เตี้ย อ้วน สูงใหญ่ สั้นทัด เป็นต้น
- 3) **รูปทรง**รูปทรงของเสื้อผ้า ที่มองเห็นจากภายนอก เช่น ความยาวกระโปรง ความคับหลวมของ เสื้อผ้า ส่วนคอของเอว เป็นต้น
- 4) **จังหวะ**เป็นลีลาการจัดวางบนตัวเสื้อ เพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวหรือเกิดความรู้สึกต่างๆ เช่น อ่อนหวาน หยาดกระด้าง จักแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้
 1. **จังหวะคงที่** ได้แก่ การจัดรูปแบบช่องว่างในแต่ละจุดเท่ากัน เช่น ความห่างของกระดุม ความห่างของจีบกระโปรง เป็นต้น
 2. **จังหวะต่อเนื่อง** คือ การจัดรูปแบบช่องว่างในแต่ละจุดไม่เท่ากัน เช่น กระโปรงหลาย ๆ ชั้น ความห่างของเสื้อคอถ่วง
 3. **จังหวะผสม** คือ การจัดวางที่มีช่องว่างผสมผสานระหว่างแบบจังหวะคงที่และแบบจังหวะ ต่อเนื่อง

- 5) **ความสมดุล** เป็นน้ำหนักเท่ากันหรือไม่เท่ากันของเสื้อผ้าที่วัดด้วยสายตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 6) **ช่องว่าง**ในการออกแบบนั้นช่องว่างเป็นสิ่งสำคัญมากถ้า ในการตกแต่งมากจะทำให้คุณค่าของงานออกแบบลดลง ดังนั้น การตกแต่งในงานผ้า ควรเว้นช่องว่างของเสื้อผ้าเพื่อให้เกิดความสวยงามและน่าสนใจ
- 7) **ความกลมกลืน**เป็นจกองค์ประกอบต่างๆ ขอบเสื้อผ้าให้เกิดความสวยงาม เช่น ความกลมกลืนด้วยสี ความกลมกลืนด้วยเส้น ความกลมกลืนด้วยผิวสัมผัส
- 8) **จุดเด่นหรือการเน้น**จัดใดจุดหนึ่งที่ช่วยดึงดูดสายตาให้เป็นจุดสนใจ เช่น เน้นด้วยสี สดในเน้นโดยใช้เส้นในแบบเสื้อผ้า เน้นโดยใช้เครื่องประดับ เป็นต้น
- 9) **การตัดกันการตัดกัน**เป็นลักษณะในแบบเสื้อผ้าที่ตรงข้ามกัน ซึ่งการตัดกันนั้นมีอยู่หลายรูปแบบเช่น ตัดกันด้วยเส้น ตัดกันด้วยสี ตัดกันด้วยรูปร่าง ตัดกันด้วยทิศทาง เป็นต้น

2.4.2 การออกแบบเครื่องใช้ที่ทำด้วยผ้า

การออกแบบเครื่องใช้ที่ทำด้วยผ้าที่นิยมใช้ในชีวิตประจำวัน ควรคำนึงถึงหลักการเพื่อความคุ้มค่าของงาน ดังนี้

1. **คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย**สำหรับเครื่องที่ทำด้วยผ้า ถ้าเรารู้จักออกแบบให้สามารถใช้ประโยชน์ได้หลายอย่างก็จะทำให้คุ้มค่าต่อการใช้งาน เช่น กระเป๋าเอนกประสงค์ สามารถออกแบบโดยใช้เป็นหมวกกันแดดได้ด้วย เป็นต้น
2. **คำนึงถึงความสวยงามโดยให้มีสีสัน**ลักษณะมองดูแล้วสะอาด สวยงาม น่าใช้ เช่น ผ้าเช็ดมือสำหรับแขวนในห้องน้ำ ควรเป็นผ้าสีอ่อนสะอาดตา เช่น สีขาว สีชมพู สีฟ้า เป็นต้น
3. **คำนึงถึงการดูแลรักษา**หรือการทำความสะอาด สำหรับเครื่องใช้ประเภทผ้าที่เปื้อนง่าย ต้องทำความสะอาดบ่อยหรือทุกครั้งหลังจากการใช้งาน ควรออกแบบให้เป็นแบบเรียบ และเลือกใช้ผ้าที่ทนทานต่อการซักรีด เช่น ผ้าลินิน เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3 การออกแบบเสื้อผ้า และเครื่องแต่งกาย

ในการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย เพื่อให้เกิดความสวยงามเหมาะสมและคุ้มค่าสามารถนำไปใช้ได้ยาวนาน ผู้ออกแบบควรคำนึงถึงความสวยงามเหมาะสม เสื้อผ้าบางแบบอยู่ในสมัยนิยมแต่ไม่เหมาะกับบุคลิกของผู้สวมใส่บางคน ทั้งนี้ ผู้ออกแบบเสื้อผ้าจึงควรมีความรู้ความเข้าใจเพื่อนำหลักการไปใช้ในการออกแบบให้เหมาะสม ช่วยอำพรางส่วนที่พกพร่อง และช่วยเสริมจุดเด่นให้มีบุคลิกลักษณะที่ดียิ่งขึ้น สำหรับสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการออกแบบเสื้อผ้า มีดังนี้

- 1) **วัยและเพศ** ในการออกแบบเสื้อผ้าควรคำนึงถึงวัยและเพศ โดยทั่วไปผู้ที่อยู่ในวัยต่างกันจะสวมเสื้อผ้าต่างกัน เช่น วันเด็ก จะสวมเสื้อผ้าต่างกับวัยผู้ใหญ่ โดยที่เสื้อผ้าของวัยเด็กจะเน้นความสะดวกสบายในการทำ กิจกรรมโดยเสื้อผ้าจะไม่ขัดต่อการพัฒนาการของเด็ก จะต้องมีความปลอดภัยต่อการสวมใส่ ไม่คับและหลวม เกินไป เป็นต้น นอกจากนี้โดยทั่วไปแล้ว ผู้หญิงและผู้ชายและผู้หญิงจะสวมเสื้อผ้าในลักษณะที่แตกต่างกัน
- 2) **บุคลิกภาพของแต่ละคนล้วนแตกต่างกัน** เสื้อผ้าจัดเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้สวมใส่ ดังนี้
 - เรียบร้อยสุภาพ ถ้าเป็นผู้หญิง ควรเลือกผ้าลักษณะ จีบ รูด ติดโบว์ สีอ่อน ลวดลายควรเป็น ลายเล็ก ๆ
 - บุคลิกภาพกระฉับกระเฉง แข็งแรงแบบนักกีฬา ควรออกแบบให้เป็นแบบ เรียบ ผ้าพื้นหรือ ลายควร สีเข้ม เช่น สีน้ำเงิน สีเทา ควรออกแบบเป็นเสื้อมีปก เช่น ปกเชิ้ต ปกโปโล เป็นต้น
 - บุคลิกภาพสุขุม ขริ่มแบบผู้ใหญ่ ควรออกแบบเสื้อผ้าที่เน้นความสง่างาม เช่น การตีเกล็ด การ ปัก เป็นต้น สวมการต่ออ้วย การระบายชายเสื้อและชายกระโปรงไม่เหมาะสมกับบุคลิกลักษณะ
 - บุคลิกภาพเก๋ เป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเองมาก ควรออกแบบเสื้อผ้าในลักษณะสะดุดตาไม่ ซ้ำแบบกับผู้อื่น สีสดใสและฉูดฉาด
 - บุคลิกภาพอ่อนไหว ปราดเปรี้ยว ควรออกแบบเสื้อในลักษณะทะมัดทะแมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าแบบเรียบควร เลือกใช้ผ้าสีเข้ม ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) **รูปร่าง** ในการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายควรคำนึงถึงว่ารูปร่างเสื้อผ้าแบบเดียวกัน จะไม่เหมาะสมกับทุกคน และการออกแบบที่ดี ควรอำพรางส่วนที่บกพร่องและช่วยเสริมจุดเด่นของผู้สวมใส่ดัง ตัวอย่างต่อไปนี้

1. รูปร่างผอมสูง ควรออกแบบโดยใช้เส้นตามขวาง มีการตกแต่ง ที่คอปก ควรมีระบายลายผ้าตามขวางเพื่อลดความสูง ตกแต่งบริเวณเอวสะโพก กระโปรงจีบรูปูด เป็นต้น และควรหลีกเลี่ยงเส้นตามยาวหรือเส้นแนวตั้ง เสื้อคอแหลม ไม่มีปก แขนสั้น ตัวยาว มีเส้น ตกแต่งเสื้อและกระโปรงเป็นแนวยาว คลอดจนควรหลีกเลี่ยง การออกแบบเสื้อตามขวาง เสื้อที่ ปกใหญ่ เสื้อปกติคอ เสื้อแขนพอง เสื้อสีสด ดอกใหญ่

2. คนอกใหญ่ ควรออกแบบโดยใช้เส้นตั้งฉาก เสื้อคอแหลม เสื้อเอวต่ำ บริเวณสะโพก กระโปรงปลายบาน หรือกระโปรงตกแต่งได้สัดส่วนกับหน้าอก ควรหลีกเลี่ยงเส้น ขวางบริเวณอก เสื้อคอเหลี่ยมลึก เสื้อ รัดรูป เสื้อจีบรูปูดตั้งแต่บริเวณช่วงไหล่ถึงเอว

3. คนสะโพกใหญ่ ใช้เส้นตกแต่งบริเวณอื่นที่ไม่ใช่สะโพก กระโปรงปลายบาน ควรหลีกเลี่ยงเส้นขวางในแนวกระโปรง หลีกเลี่ยงการตกแต่งบริเวณสะโพกชุดเข้ารูป กระโปรง ปลายสอบ

4) **โอกาสที่ใช้ในการออกแบบควรให้มีความเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอยโดยพิจารณา** ดังต่อไปนี้

1. การออกแบบเสื้อชุดลำลอง ชุดลำลองเป็นเสื้อผ้าชุดที่สามารถใช้สบาย และใส่ได้ทุกโอกาส
2. การออกแบบเสื้อชุด ทำงานข้าราชการ ควรเป็นแบบเรียบไม่ฉูดฉาด เนื้อผ้าทรงตัว
3. การออกแบบเสื้อชุดทำงานที่สำนักงาน ข้าราชการ เช่น ธนาคาร ห้างร้าน บริษัท เป็นต้น ซึ่งงานประเภทนี้ต้องติดต่อกับบุคคลภายนอก ควรเป็นแบบสีสดใส สดชื่น สบายตาแก่ผู้พบเห็น
4. การออกแบบเสื้อชุดเดินทาง ควรออกแบบให้สามารถสวมใส่ ได้ทั้งกลางวัน กลางคืนใน ลักษณะ สะดวกต่อการเคลื่อนไหว แบบเรียบ เนื้อผ้าทรงตัว ไม่หยับง่าย

5) **โอกาสพิเศษ** เป็นเสื้อที่ใส่เฉพาะโอกาสนั้น ๆ ไม่สามารถนำมาสวมใส่ เป็นชุดปกติได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. ชุดกีฬา การออกแบบชุดกีฬาต้องดูลักษณะแบบให้คล้ายตามความเคลื่อนไหวในอิริยาบถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารของกีฬาประเภทยานานาชาติ ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เสื่อกันหนาวการออกแบบควรให้ใช้ได้ในฤดูหนาว ควรเลือกใช้ผ้าถักเนื้อหนา ผิวเรียบ
ขนสั้นขนยาวแบบเรียบ
3. ชุดว่ายน้ำการออกแบบชุดว่ายน้ำจะไม่เน้นเรื่องการทำพรางรูปร่างควรเป็นชุดที่กระชับตัว
ยืดหยุ่นได้ดี
4. ชุดราตรี เป็นเสื้อผ้าที่พิถีพิถันกว่าปกติ มี 2 ลักษณะ คือ ชุดราตรีแบบเป็นทางการ และ
แบบไม่เป็นทางการ
 - ชุดราตรีแบบไม่เป็นทางการ เป็นชุดแบบใดก็ได้ไม่จำกัดรูปแบบทั้งชุดสั้นและยาว ใช้
กับงานตั้งแต่ช่วงบ่ายจนถึงกลางคืน
 - ชุดราตรีแบบเป็นทางการ ควรเป็นชุดราตรีที่เหมาะสมสำหรับงานกลางคืน
งานรัฐพิธีตกแต่งสวยงาม เนื้อผ้าที่ใช้โดยทั่วไปจะมีลักษณะมันวาว

2.5 ประวัติแฟชั่นหรือสมัยนิยม (Fashion)

ประวัติแฟชั่นเสื้อผ้า

แฟชั่น เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษว่า fashion ราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายของคำนี้ว่า “สมัยนิยมหรือวิธีการที่นิยมกันทั่วไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง” เป็นการยอมรับจนเกิดเป็นค่านิยม มีกระบวนการเกิดภาษาใหม่ ซึ่งเป็นช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากคำว่า “วิวัฒนาการ” ที่ทฤษฎีของ ชาร์ลส์ ดาร์วินระบุไว้ว่าวิวัฒนาการ คือ การเปลี่ยนแปลงที่ต้องใช้เวลายาวนานและสามารถถ่ายทอดสิ่งนั้นไปสู่ลูกหลานได้ โดยมากแล้วคำว่าแฟชั่น มักมีความหมายเกี่ยวกับการแต่งตัว

ประวัติ

เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มเป็น 1 ในปัจจัย 4 ที่มนุษย์ต้องการในการดำรงชีวิตเพื่อปกปิดร่างกายและให้ความอบอุ่น ความเจริญของมนุษย์ทำให้เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย เสื้อผ้ายังบ่งบอกถึงลักษณะของผู้สวมใส่ได้ด้วย เช่น ฐานะ, เชื้อชาติ, ฯลฯ

การพัฒนาของแฟชั่นในแต่ละยุคสมัยแตกต่างกันมาก ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆอย่าง เช่น การเมือง, เศรษฐกิจ, ภูมิอากาศ, ฯลฯ ในศตวรรษที่ 20 แฟชั่นโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัดเจน โดยเฉพาะปี ค.ศ. 1920 – 1930 หรือเรียกว่ายุค แฟลปเปอร์ (Flapper) ผู้หญิงสวมกระโปรงสั้นเป็นครั้งแรก และหลังสงครามโลก
 เออสรานเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ครั้งที่ 2 ในสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ผู้หญิงต้องออกจากบ้านเพื่อทำงานหาเลี้ยงชีพ ดังนั้นเสื้อผ้าที่สวมใส่ย่อม
 ไม่ว้ากรณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมเหตุดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปลี่ยนไปเพื่อเอื้อประโยชน์ในผู้สวมใส่มากขึ้น ทางเก็งจึงเป็นที่นิยม ตั้งแต่ยุคแฟลปเปอร์เป็นต้นมา แฟชั่นของโลกได้ก้าวเข้าสู่ความเป็นสากล เพราะการติดต่อสื่อสารของโลกตะวันตกและตะวันออกเป็นไปได้เปิดกว้างมากขึ้น มีการไปมาหาสู่กัน แฟชั่นของโลกตะวันตกจึงเข้ามามีบทบาทกับโลกตะวันออก เช่น คนไทยรณรงค์ให้สวมหมวก หรือ ผู้หญิงไทยเลิกสวมโจงกะเบน เพื่อความเป็นสากล

ลักษณะหรือแบบแผนของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของแต่ละยุคสมัย เรียกว่า สไตล์ (Style) แต่ละคนมีสไตล์การแต่งตัวไม่เหมือนกัน เช่น บางคนชอบแต่งตัวสไตล์ พังก์ (Punk) หรือเด็กสาวๆชอบสไตล์เซ็กซี่ ที่ฝรั่งเรียกว่า ราซี (Racy or Provocative) ส่วนคำว่า เทรนด์ (Trend) คือ แฟชั่นล่าสุดที่กำลังเป็นที่นิยม

หากแยก ยุคของแฟชั่นเสื้อผ้า นับถอยหลัง ลงไปสัก 100 ปี จะเห็นว่าใครมีอิทธิพล กับการเปลี่ยนแปลงทางแฟชั่น และงานเสื้อผ้า ไม่ว่าจะ ชุดเดรส ชุดราตรี ชุดลำลอง ในช่วงนั้น มันมีรูปแบบเป็นอย่างไร

- ประวัติยุค 1900-1910 แฟชั่นเสื้อผ้ายุค Art Nouveau ผลงานดังๆได้แก่ ดีไซเนอร์ Paul Poiret, Jean Paquin, Mariano Fortuny.

ภาพที่ 2.3 การแต่งกายในปี 1900 - 1910

- ประวัติยุค 1910-1920 แฟชั่นเสื้อผ้ายุคเริ่มถูกกล่าวถึง Art Deco กำลังคืบคลานเข้ามาแทนแฟชั่นในแบบเก่า ๆ มีดีไซเนอร์ดัง ๆ ได้แก่ Coco Chanel ที่เคยเขียนประวัติเอาไว้บางส่วน, Paquin, Lanvin, Jacques Doucet และ Leon Bakst

ภาพที่ 2.4 กายแต่งกายในปี 1910 - 1920

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานส่วนบุคคลและเพื่อการศึกษาเท่านั้นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แฟชั่นเสื้อผ้า ช่วงปี 1920-1930 เป็นช่วงของการฟักตัวของความเป็น Art Deco ยังมี designer ดัง ๆ เกิดมากมายในยุคนี้ได้แก่ Coco Chanel , Madeleine Vionnet, Lanvin, Edward Molyneux, Erte , Sonia Delauney และ Jean Patau

ภาพที่ 2.5 กายแต่งกายในปี 1920 - 1930

- แฟชั่นในช่วง 1930-1940 เริ่มยุคของ Ready-To-Wear (RTW) โดยมีหัวทอกจากปารีสเป็น Coco Chanelและ Elsa Schiaparelli

ภาพที่ 2.6 กายแต่งกายในปี 1930 - 1940

- ประวัติดยุค 1940-1950 ช่วงนี้ Art Deco เริ่มล้าสมัยไปแล้ว ด้วยอิทธิพลด้วยการ ลบล้างของเหล่า นักออกแบบคนดัง อย่าง Christian Dior , Christobal Balensiaga, Lucien Lelong, Jacques Fath และ Pierre Balman คนดัง ๆ เกิดมาก ในช่วงนี้แหละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

© Irina V. Ivanova

ภาพที่ 2.7 กายแต่งกายในปี 1940 - 1950

- ประวัติดยุค 1950-1960 ช่วงที่ Neo Realism เข้ามามีบทบาท กับกระแสแฟชั่น RTW เริ่มเผยแพร่ และหลาย ๆ สำนักทำกัน ดีไซน์เนอร์คนดัง ที่มีผลงานใน ช่วงนี้ก็เป็น นักออกแบบหน้าเก่า และใหม่ ผสมกัน ได้แก่ Christian Dior, Jack Patu, Emilio Pucci และ Pierre Balman

© Irina V. Ivanova

ภาพที่ 2.8 กายแต่งกายในปี 1950 - 1960

- ประวัติดยุค 1960-1970 กระแสของเพลงร็อก แฟชั่นข้างถนน วัฒนธรรม การแต่งกาย วัยรุ่น เข้ามามีบทบาทมากขึ้น กับ กระบวนการในการออกแบบ เสื้อผ้า ซึ่ง คนดังต่างๆ ได้แก่ Yves Saint Laurent (YSL) คนโปรด baby-bride หรืออย่าง Paco Rabanne, Ted Lapidus, Mary Quant, Andr Courrges , Pierre Cardin และ Emanuel Ungaro

© Irina V. Ivanova

ภาพที่ 2.9 กายแต่งกายในปี 1960 - 1970

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานของนักศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาที่มีอยู่หรือแก้ไขเนื้อหาใดๆ ที่มีการนำไปใช้

- ประวัติยุค 1970-1980 แฟชั่นย้อนไป เมื่อ 20 ปีก่อน ที่มีชื่อเสียง มาก ๆ และมีอิทธิพลกับ เทรนด์ของแฟชั่นเสื้อผ้า ได้แก่
 - จากฝรั่งเศส ก็เช่น Yves Saint Laurent (YSL) และ Kenzo ที่ย้ายมาจาก ญี่ปุ่น ตอน ปี 1964.
 - ของอังกฤษ ก็มีที่เคยกล่าวไปเช่น Vivienne Westwood
 - ทางพีเบียมสหรัฐ ก็ได้แก่ Calvin Klein
 - อิตาลี ก็ต้องพูดถึง ลุง Valentino, Armani , Versace
 - Ready to were แบรินด์เนมดัง ๆ ก็ได้แก่ Gap และ Benetton ที่เกิดเมื่อปี 1965

ภาพที่ 2.10 กายแต่งกายในปี 1970 - 1980

- ประวัติศาสตร์แฟชั่นโลก ยุค 1980-1990
 - คณปู Karl Lagerfeld ของ Chanel Thierry Mugler, Claude Montana , Alaia และ Christian Lacroix
 - จากค่ายญี่ปุ่นก็เช่น Ray Kawakoobo, Issey Miyake และ Yohji Yamamoto
 - จากลอนดอนก็ Vivienne Westwood established her priority in development of new inspired by alternative fashion
 - Ready to were เสื้อผ้าแบรินด์ดัง ๆ ก็ได้แก่ Benetton, Gap

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.11 กายแต่งกายในปี 1980 - 1990

- ประวัติแฟชั่นปี 1990 - 2000 ช่วงนี้จะมีนักออกแบบมากมาย เช่น John Galliano จากห้องเสื้อ Dior อีกจะ Marc Jacob ของหลุยส์วิตตอง คุณ Tom Ford จาก Gucci หรือ Hussein Chalayan และ Alexander McQueen

ภาพที่ 2.12 กายแต่งกายในปี 1990 - 2000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สไตล์การแต่งตัวสามารถจำแนกได้เป็นประเภทนับไม่ถ้วน ต่อไปนี้เป็นสไตล์เด่นๆ หลักๆ ที่เป็นที่ยอมรับในอดีตจนปัจจุบัน บางสไตล์ถือว่าล้าสมัยไปแล้วในปัจจุบัน บางสไตล์ถือว่าเป็นคลาสสิก เพราะแต่งเมื่อไร ก็ไม่ถูกมองว่าเชยหรือตกรุ่น อย่างไรก็ตามยังมีบางสไตล์ที่เคยล้าสมัยไปแล้วอาจเวียนกลับมาเทรนด์อีกครั้ง

Western / Cowboy or Cowgirl คาวบอย / ตะวันตก

Punk พังก์

Preppie เพรปปี

Futuristic อวกาศ / อนาคต

Hippie ฮิปปี

Mod ม็อด

Flapper แฟลปเปอร์

Disco ดิสโก้

New Wave นิวเวฟ

Goth / Gothic โกธิค

Equestrian / Fox Hunting / Jockey จ็อคกี้ / พวกนิยมขี่ม้า

Biker นักขี่ / เด็กแว้น (ของฝรั่ง)

Boho-Chic / Boho-Hippie โบโฮ

โลลิตา สาวน้อยใสๆ สไตล์ญี่ปุ่น

Eveningwear / Black Tie ชุดราตรี

Hipster / Indie อินดี้

Hip Hop ฮิปฮอป

ประวัติความเป็นมาของแฟชั่นตั้งแต่อดีต

ยุคอาณานิคมหรือรีเจนซี (1795-1815)

เหตุการณ์ : เป็นยุคของการเปลี่ยนแปลง มีการปฏิวัติในอเมริกาและฝรั่งเศส ผู้หญิงในยุคนี้จึงได้รับอิทธิพลการแต่งกายแบบกรีกโบราณ เพราะเชื่อว่าเป็นภาพลักษณ์ที่แสดงให้เห็นถึงประชาธิปไตย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะชุด :

ภาพที่ 2.13 กายแต่งกายในยุคอาณานิคม

ใส่ชุดยาว กรอมพื้น ไม่ใส่คอร์เซ็ต ใส่เอวสูงแบบรัดใต้อก พวกผู้ดีจะใส่ชุดสีขาวตลอด พวกฐานะต่ำลงมาหน่อยก็จะใส่ชุดสีพาสเทล ใส่ชุดสีขาวเฉพะงานเลี้ยง (เพราะเป็อนง่าย) ฝ้านุ่ม ๆ บาง ๆ พลิ้ว ๆ เป็นผ้าฝ้าย มัสลิน หรือผ้าไหม มักใส่ผ้าคลุมไหล่หรือถุงมียาว ผมหสั้น ใส่หมวก

การกำเนิดของ Short Spencer Jacket 1795

ภาพที่ 2.14 Short Spencer Jacket

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อ แบบนี้เดิมเป็นเสื้อผู้ชายแบบแขนยาว มีชายข้างหลังยาว ตัดยศทหารตามไหล่และเสื้อ โดยต่อมามีท่านเอิร์ล ชื่อ Spencer เป็นคนไปทะเลถึงตัดชายข้างหลังออก ทำแฟชั่นแบบของตัวเองขึ้นมา เสื้อก็เลยเรียกชื่อตามท่านเอิร์ลมาตั้งแต่บัดนั้น

แฟชั่นนี้ผู้หญิง นำมาประยุกต์ใส่กับชุดเอวสูง ทำจากผ้าไหมหรือขนแกะ

ชุดชั้นใน

ภาพที่ 2.15 ชุดชั้นใน ยุคอาณานิคม

จริง ๆ สมัยนั้นเขาไม่ฮิตชุดชั้นในกันบางคนใส่ชุดแบบพลั่ว ๆ แบบเดียวกันไว้ข้างในอีกชั้น ยกเว้นคนที่หุ่นไม่เอื้ออำนวยก็จะใส่เสตย์แบบในภาพ ส่วนใหญ่เป็นสีเนื้อ ซึ่งทำให้ดูไม่ออกว่าใส่ชั้นในหรือเปล่า

ตัวอย่างจากยุคนี้ :

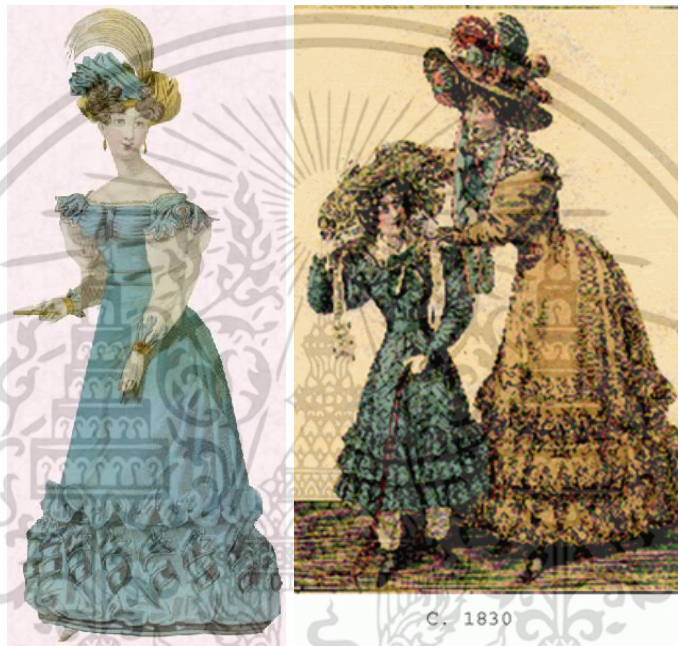
ภาพที่ 2.16 ภาพยนตร์เรื่อง *Pride and prejudice* ของเจน ออสติน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยุคโรแมนติก (1815-1840)

เหตุการณ์ : หลังสงครามผ่านพ้น ผู้คนนิยมการแต่งกายแบบอังกฤษ (เรียกอีกอย่างว่าแองโกลมานีเย Anglomania) ศิลปินและนักปราชญ์ต่างหันมาสนใจศิลปะโรแมนติก เป็นที่ทราบกันว่าศิลปะแนวนี้เน้นอารมณ์ความรู้สึก ยุคนี้ผู้หญิงถูกเน้นให้เห็นว่าเป็นเพศที่อ่อนแอกว่าและสวยงามชอบการแต่งตัว

ลักษณะชุด : "ฟูฟ่องตั้งแต่หัวจรดเท้า "

ภาพที่ 2.17 การแต่งกายในยุคโรแมนติก

ชุดยุคนี้ มีลักษณะพิเศษคือไหล่ลู่ลง เอวคอด ผายออกที่สะโพกเพื่อเน้นความเป็นสตรีเพศ

จะเห็นว่าเดรสแบบเดิมถูกแต่งเติมให้มีความเด่นชัดขึ้นเรื่อยๆ เอวสูงค่อยๆ ต่ำลงมาอยู่ที่เอวปกติ รัดด้วยคอร์เซ็ท กระโปรงพองขึ้นแบบอลังการ ตกแต่งประดับประดาหรูหรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.18 แฟชั่นทรงผม และหมวกในยุคโรมแมนติก

ภาพที่ 2.18 หมวกทรง Apollo Knot

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยุควิกตอเรียนตอนต้น (1840-1870)

เหตุการณ์ : ปี 1837 พระราชินีวิกตอเรียขึ้นครองราชย์ มีลูกเก้าคน เธอเป็นต้นแบบของผู้หญิงแบบถ่อมตน อุทิศตนเพื่อครอบครัว ยึดมั่นในศีลธรรม รสนิยมเธอเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้หญิงยุคนั้นแต่งตัวตาม

ลักษณะชุด :

ภาพที่ 2.19 การแต่งกายยุควิกตอเรียนตอนต้น

ชุดยุคนี้มีความน่ารักสดใส จึงไม่แปลกที่หลายๆ คนจะชอบ และนำมาประยุกต์กับการแต่งตัว คอสเพลย์ แนวโลลิต้าก็มาจากยุคนี้ด้วย ลักษณะไหลแคบและลู่ลง ลำตัวแคบมากด้วยการรัดคอร์เซ็ต กระโปรงบาน พอคอร ยาวกรอมพื้น และค่อยๆ พองขึ้นเรื่อยๆ ตามยุคสมัยที่ผ่านมา

ภาพที่ 2.20 กระโปรงทรงบานแบบสู่ม Cage Crinoline

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมัยนั้นต้องใส่กระโปรงถึงหกชั้นเพื่อให้มีความบาน เป็นปัญหาทำให้ชุดหนักเกินไป เลยเริ่มมีคนคิดแก้ปัญหาโดยการใส่ส้อม (มีชื่อเรียกว่า Cage Crinoline)

ภาพที่ 2.21 การแต่งกายในชุดกระโปรง

ภาพที่ 2.22 การแต่งกายในชุดกระโปรงแบบหกชั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวกทรงใหญ่ หายไป ยุคนี้นิยมใส่หมวกแบบ deep bonnets ซึ่งเป็นหมวกปกปิดหน้า จะมองเห็นหน้าเต็มเมื่อหันหน้าเข้าหากันตรง ๆ เท่านั้น เป็นการแสดงถึงความถ่อมตัว

ภาพที่ 2.23 การแต่งกายของ bertha neckline

ยุควิกตอเรียตอนปลาย (1870-1890)

เหตุการณ์ : พระราชินีวิกตอเรีย สามีเสียชีวิต เธอเลยเก็บตัวและใส่แต่ชุดดำ สีดำ เลยเป็นที่นิยมขึ้นมาในช่วงเวลานั้น

ลักษณะชุด :

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.24 การแต่งกายในยุควิกตอเรียตอนปลาย

ภาพที่ 2.25 ที่ถ่างกระโปรง bustle

มีการเปลี่ยนแปลงจาก สุ่ม มาใส่ "ที่ถ่างกระโปรง" (bustle) กระโปรงจะไม่กางรอบด้านเหมือนแบบเดิม แต่จะถูกดันไปด้านหลังแทน ช่วงแรกเป็นแบบ soft bustle ใส่แล้วจะมีลักษณะพองๆ ช่วงหลังนิยม hard bustle ใส่แล้วมีลักษณะคล้ายม้าเดิน

ตัวอย่างจากยุคนี้ :

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.26 Women in the Garden โดย Claude Monet 1866-7.

ภาพที่ 2.27 La Grande Jatte โดย Georges Seurat 1884-6 แบบ hard bustle

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยุคอาร์ตนูโว (1890-1911)

เหตุการณ์ : ยุคทองของชนชั้นสูง ใช้ชีวิตหรูหราฟุ่มเฟือย การตกแต่ง เวียนกลับมา
ยุคนี้ผู้หญิงเริ่มมีบทบาทมากขึ้น เริ่มทำงาน มีส่วนในกิจกรรมเพื่อสังคมต่างๆ

ลักษณะชุด :

ภาพที่ 2.28 การแต่งกายในยุคอาร์ตนูโว

โดยรวมแล้วชุดใส่สบายมากขึ้น ไหล่ของชุดตั้งตรงสง่าผ่าเผย ไม่ถูกลงแบบแต่ก่อนแล้ว มีการตัดชุดสูท
แบบกระโปรง ยังใส่คอร์เซ็ท แต่มีการเปลี่ยนรูปแบบให้เข้ากับสรีระมากขึ้น

ตัวอย่างจากยุคนี้ :

ภาพที่ 2.29 The Gibson Girl

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The Gibson Girl ตัวการ์ตูนที่สื่อภาพลักษณ์หญิงยุคนั้น คือ มีอิสระ ประสบความสำเร็จ เล่นกีฬา เป็น ในขณะที่เดียวกันก็มีความสวยงาม

ยุค 1910s - WWI (1911-1919)

เหตุการณ์ : เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมขนานใหญ่ เกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 ผู้ชายไปรบ ทำให้ผู้หญิงต้องมาทำหน้าที่หลายอย่างแทนผู้ชาย

ภาพที่ 2.30 ประกาศสมัครงานรับผู้หญิงทำงาน

ลักษณะชุด :

ภาพที่ 2.31 ลักษณะชุดในยุค 1910s

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยกระแสสงครามโลก ทำให้ชุดมีลักษณะของแนว military เข้ามาผสมผสาน สืบเนื่องจากคอเสื้อ และปกเสื้อแบบทหาร กระโปรงสั้นลงเล็กน้อย

ภาพที่ 2.32 ลักษณะชุดกระโปรงที่แคบลง

ยุค 1920s (1920 -1929)

เหตุการณ์ : สงครามสงบ เข้าสู่ยุค Jazz Age เป็นยุคของคนรุ่นใหม่และหนุ่มสาว ซึ่งขึ้นมารุ่งเรือง มีฐานะ ผู้หญิงที่เคยทำงานช่วงสงครามก็ไม่อยากกลับไปเป็นแม่บ้านอีก ยังคงทำงานต่อไป และมีอิสระเสรีมากกว่าเดิม

ภาพที่ 2.33 การแต่งกายในยุค 1920

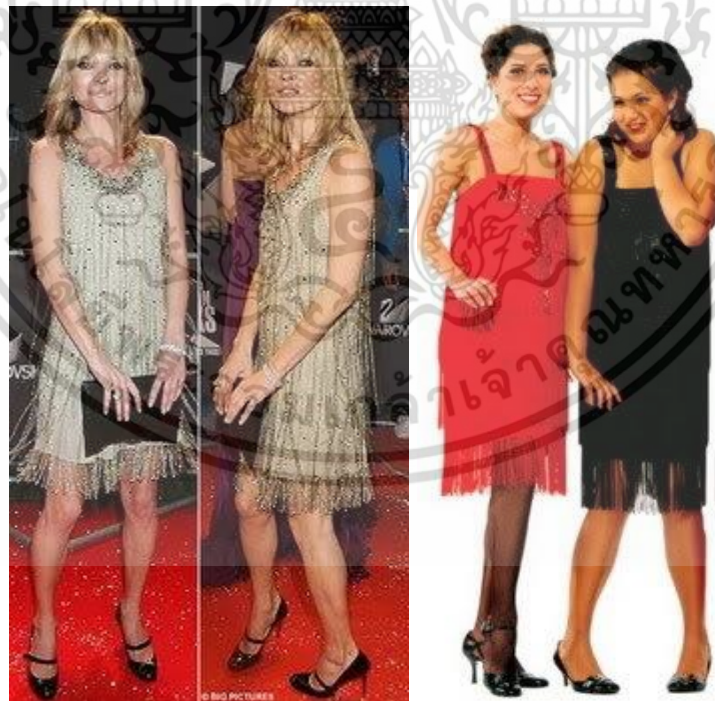
ช่วง 20ปี หลังสงคราม ชุดที่เป็นที่นิยมเป็นสัญลักษณ์ของยุคนี้คือ "Flapper dress" เป็นชุดลำตัวตรง หน้าอกแบนเป็นไม้กระดาน กระโปรงสั้นลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.34 การแต่งกายในยุค 1920

แฟชั่น '20s นิยมการรัดหน้าอกด้วยเสตย์ เพราะมีความเชื่อว่า หน้าอกแบนๆ กับผมสั้นกุดเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นหนุ่มสาว

ภาพที่ 2.35 การแต่งกายในยุค 1920

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.36 การแต่งกายของ มาตามโคโค ชาแนล ในชุด "Little black dress"

ตัวอย่างจากยุคนี้ :

ภาพที่ 2.37 louise brook

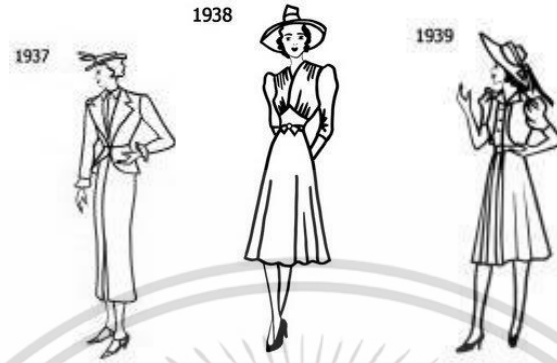
"หลุยส์ บรู๊คส์" นางแบบและดารานักแสดง เป็นตัวแทนภาพลักษณ์ของผู้หญิงในยุคนี้ Flapper dress กับผมทรงบ๊อบสั้นเหมือนหมวกกันน็อกเป็นเอกลักษณ์ แต่งหน้าจัดจ้าน ปากแดง สู้ไปป์

ยุค 1930s (1930 -1939)

เหตุการณ์ : หนุ่มสาวแบ่งบาน ช่วงนี้มีเหตุการณ์เศรษฐกิจ ผู้คนนิยมผิวแทน ผมนบลอนด์ วิทยากรใหม่ๆ ถูกคิดค้น ไม่ว่าจะเป็นผ้าไนลอน ผ้าเรยอน ชิป ศัลยกรรมพลาสติก การตัดผม เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะชุด :

ภาพที่ 2.38 ลักษณะการแต่งกายในช่วงปี 1930 ตอนปลาย

ภาพที่ 2.39 การสวมหมวกทรงปีกกว้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 2.39 การสวมหมวกหมวกเบเรต์ และหมวกแบบต่างๆ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.40 ชุดเดรสยาว

ยุคนี้เริ่มแบ่งชุดกลางวันกับกลางคืนออกจากกัน อันนี้เป็นเพราะสาวสมัยก่อนหน้านั้นอยู่กับบ้าน แต่งตัวสวยทั้งวัน แต่สาวสมัย '30s มีงานยุ่งขึ้น ชุดกลางวันจึงเป็นแบบเรียบๆ ส่วนกลางคืนก็หรูหราไฮโซ ชุดที่เป็นสัญลักษณ์คือเดรสยาวคอวี ไชว

ยุค 1940s (1940 -1949)

เหตุการณ์ : สงครามโลกครั้งที่สอง ภาวะขาดแคลน ต้องใช้ระบบปันส่วนอาหาร เสื้อผ้า จากนั้น สงครามสิ้นสุดลงในยุคนี้ด้วย

ลักษณะชุด :

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับก
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัด

ญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
งเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.41 การแต่งกายในช่วงปี 1940s

เสื้อผ้าถูกตัดให้เข้ากับการใช้งาน ลักษณะสีคล้ายกัน กระโปรงแคบๆ แพนชั่นไม่ค่อยพัฒนาเท่าใดนัก คล้าย เดิม

ภาพที่ 2.42 หมวกชนิดผ้าคาดฝุ่น

แพนชั่นหมวกที่เป็นที่นิยมคือ ผ้าคาดกันฝุ่นเวลาทำงานกลางวัน และรองเท้าพื้นยาง

ภาพที่ 2.43 “New look” ชุดสูทผู้หญิง ออกแบบโดย Christian Dior

ช่วงจบสงครามใหม่ๆ ปี 1947 Christian Dior สร้างชื่อด้วย "นิวลุค" เป็นสูทขนาดฟิตพอดีตัว เข้าเอว คอด กั้นกระโปรงบาน

ยุค 1950s (1950 -1959)

เหตุการณ์ : เศรษฐกิจรุ่งเรืองขึ้น ชนชั้นกลางและคนทั่วไปเริ่มมีเงิน ยุคห้าศูนย์นี้วัยรุ่นเป็นมีเทรนด์ แฟชั่นเป็นของตัวเองแล้ว

ลักษณะชุด : เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.44 การแต่งกายในช่วงปี 1950s

ภาพที่ 2.45 การแต่งกายในช่วงปี 1950s

ยุค '50s มีสัญลักษณ์ที่โดดเด่นอีกอย่างคือ กระโปรงบาน ความยาวคลุมเข่า ข้างในกระโปรงเสริมผ้าตาข่ายหลายๆ ชั้น เน้นทรวดทรงองค์เอว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.46 กระโปรงแบบผ้าตาข่าย

ภาพที่ 2.47 ชุดชั้นใน ผ้าไนลอน

ตัวอย่างจากยูทูป:

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.48 Audrey Hapburn จากภาพยนตร์เรื่อง "Sabrina"

ภาพที่ 2.49 Audrey Hapburn จากภาพยนตร์เรื่อง "Breakfast at Tiffany's"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.50 Elizabeth Taylor แฟชั่นผม และการแต่งหน้าแบบที่เป็นที่นิยม

ยุค 1960s (1960 -1969)

เหตุการณ์ : สืบเนื่อง จากหลังสงครามโลกครั้งที่สอง พอสงครามจบ คนก็มีลูกหลานกันมากมาย ลูกหลานเหล่านั้นก็โตทันใช้ในยุคนี้ กลายเป็นกลุ่มวัยรุ่นกว่า 70 ล้านคนที่หลงไหล แฟชั่น ทางด้านวิทยาการต่างๆ ทั้งศิลปะ ดนตรี ส่งผลให้เศรษฐกิจเฟื่องฟู

ลักษณะชุด :

ภาพที่ 2.51 แฟชั่นแนว "Mod look" (แนวม้อด) มินิสเกิร์ต เดรส ถุงน่องลายเรขาคณิต เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.52 ปกเสื้อแบบ Peter pan collar

ภาพที่ 2.53 การแต่งหน้าในยุค 60s

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยุค 1970s (1970 -1979)

เหตุการณ์ : ยุค สงครามเวียดนาม สงครามในตะวันออกกลาง กระแสการต่อสู้เพื่อเรียกร้องสิทธิพลเมือง คนให้ความสนใจเรื่องมลภาวะ ปัญหาการขาดแคลนพลังงาน ตระหนักในปัญหาของโลกกันมากขึ้น มีการรับเอา วัฒนธรรมหลากหลายของตะวันออกเข้ามาด้วย ยุคนี้เป็นยุคที่คนเริ่มใช้แฟชั่นเป็นการแสดงออกถึงตัวตน เลยมีการแต่งตัวสไตล์ต่างๆที่หลากหลาย

ลักษณะชุด : มินิสเกิร์ตสั้น maxi dress ยาวกรอมเท้า Hot pants

ภาพที่ 2.54 maxi dress

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.55 ชุดสูทแบบกางเกง และการแต่งกายแบบ unisex

ภาพที่ 2.56 ชุดกระโปรงแบบจีบเข้าข้างใน และชุดกระโปรงกระดุมสองแถวคู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

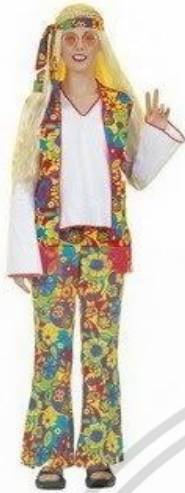

ภาพที่ 2.57 ชุดกระโปรงแบบต่างๆในยุค 70s

อย่างไรก็ตามสิ่งที่โดดเด่นมาก ๆ ในยุค 70s ก็คือ "ฮิปปี้" เป็นแนวแฟชั่นที่ผสมผสานความเป็น Ethnic style (พื้นเมือง) จุดเด่นคือลายผ้าที่ดูซับซ้อน แนวตะวันออก สีสดใส ทั้งหลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผูกตให้หน้าไปโดยอัตโนมัติด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.58 การแต่งกายแบบ “ ฮิปปี ”

แฟชั่นฮิปปี ประกอบด้วย เสื้อเชิ้ตผ้ามัดย้อม แขนยาวบาน ๆ ลู่วัย รุงรัง ๆ เซอร์ ๆ กางเกงขาบาน บาน ผมฟูๆ กับที่คาดหัว

ตัวอย่างจากยูทูป :

ภาพที่ 2.59 Farrah Faucett

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยุค 1980s (1980 -1989)

- เหตุการณ์** : เศรษฐกิจเฟื่องฟู เมื่อสันติภาพเบงบาน สงครามทั้งหลายสงบ กำแพงเบอร์ลินพัง ยุคนี้อเมริกาไม่ได้กำหนดเทรนด์แล้ว อำนาจเงินตกอยู่ในมือผู้ใหญ่เจ้าของกิจการ ผู้มีอำนาจ ให้ความนิยมสินค้าแบรนด์เนม ตั้งแต่ผ้าห่ม เสื้อผ้ากีฬา ไปจนถึงรถยนต์
- ลักษณะชุด** : ผู้หญิงนิยมแต่งกายให้ดูภูมิฐาน น่าเชื่อถือ เรียกว่า "Power dressing"

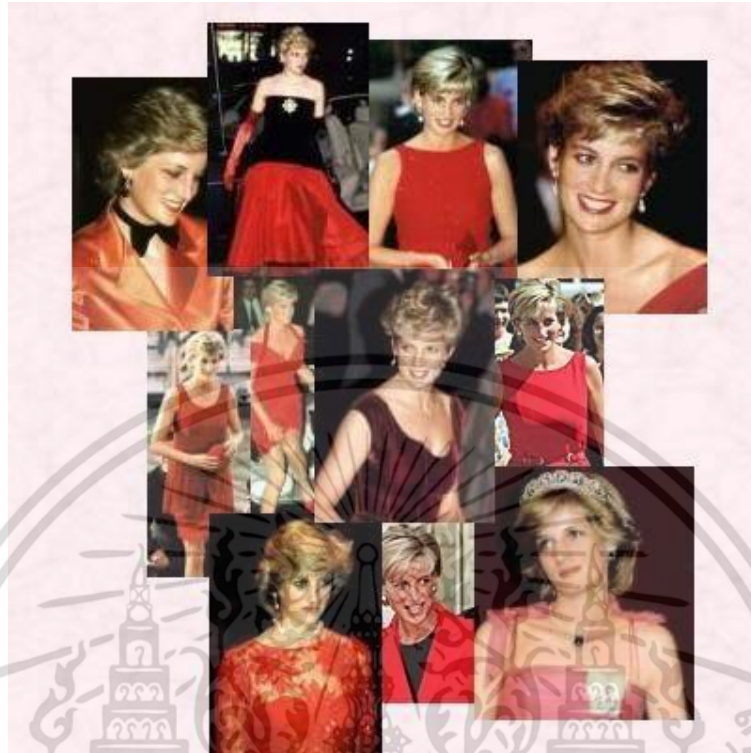

ภาพที่ 2.60 ลักษณะการแต่งกายแบบไหล่กว้าง

ต้นแบบของ Power dressing มาจาก มาร์กาเร็ต แทตเชอร์ และเลดี้ไดอาน่า โดยเฉพาะ เลดี้ไดอาน่า เป็นเทรนด์เซ็ทเตอร์ของยุค 80s

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.61 การแต่งกายของเลดี้ไดอาน่า

ภาพที่ 2.62 เลดี้ไดอาน่าในชุดแต่งงานแบบโรแมนติก

เมื่อกล่าวถึงยุค 80s คงเป็น แฟชั่นแนว "Punk" ตามจริงแล้ว ฟังก์ มีมาตั้งแต่ปลายยุค 1970 แต่มาได้รับความนิยมอย่างมากในช่วง 80 นี้เอง จุดกำเนิด มาจากกลุ่มวัยรุ่นประมาณ 200 คนในลอนดอน แรกเริ่มเดิมที ฟังก์ เป็นพวกต่อต้านสังคม ต่อต้านแฟชั่น ผู้คนที่ว่างงาน นิยมมีความรุนแรง ต่อต้านกระแสสังคมนำไปใช้

แฟชั่นแบบ Punk original สมัยนั้น นิยมใส่ชุดเก่าๆ นำมาทำให้ขาดๆ เซอร์ๆ เสื้อหนัง กางเกงหนัง ปักหมุดมากมาย เจาะทั่วร่างกาย ผสมสีสด ทรงผมฟูๆ หรือผมทรงสกินเฮด

ตัวอย่างจากยุคนี้ :

ภาพที่ 2.63 โรนัลด์ เรแกน กับภรรยา

ภาพที่ 2.64 Vivienne Westwood Designer แนวพังค์

ยุค 1990s (1990 -1999)

เหตุการณ์ : ยุคปัจจุบัน

ลักษณะชุด : ลักษณะคล้ายยุคปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 • เสื้อแจ็กเก็ตเข้ารูป

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยังพึงห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ใครๆ ก็ใส่กางเกงได้ โดยเฉพาะยีนส์
- Blazer
- เสื้อไหมพรม และคาร์ดิแกน

ภาพที่ 2.65 เสื้อแจ็คเก็ต Adidas

- ฟ้ายืดแบบเสื้อออร์ม อารมณ์ Adidas, Nike
- นอกจากนี้ยังมี ผ้าลินิน ผ้าไหม ผ้ากำมะหยี่ ไคครา และโพลีเอสเตอร์ (ใยสังเคราะห์ต่างๆ) ที่วิวัฒนาการขึ้นใหม่มากมาย
- Pashmina หรือผ้าพวงแคชเมียร์
- ดีไซน์เนอร์ชาวอเมริกัน เช่น Donna Karan, Tommy Hilfiger, Calvin Klein และ Ralph Lauren.

ตัวอย่างจากคุณ:

Donna Karan (แบรนด์ DKNY)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.66 Donna Karan

2.6 แนวทางการออกแบบที่นำมาใช้

แนวทางที่นำมาใช้ เรียกว่า Folk คือการนำศิลปะและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งลักษณะการแต่งกายจากยุค 1990 มาเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการออกแบบเสื้อผ้า โดยเน้นให้เกิดความรู้สึกถึงความเป็นชนเผ่า โดยหากพูดถึงชนเผ่าแล้ว มีหลากหลายชนเผ่าบนโลก รวมกว่า “ล้านชนเผ่า” โดยได้นำชนเผ่าที่มีลักษณะเด่น นำมาวิเคราะห์หาเอกลักษณ์ และดึงศิลปะ วิธีชีวิตมาใช้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.69 ตราสัญลักษณ์ของชนเผ่า Aztec

ชาว Aztec เป็นกลุ่มอารยชนที่ฉลาดมาก สามารถพลิกพื้นแผ่นดินที่ไม่มีใครเหลียวแล แผ่นดินที่ถูกเรียกว่าเป็น poor land ของชนกลุ่มอื่นๆ ให้กลายเป็นแผ่นดินทอง กลายเป็นแผ่นดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ สามารถสร้างเมืองและทำเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ และการประมงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัฒนธรรมของชาว Aztec เต็มไปด้วยกลิ่นความเลือดอย่างมาก เพราะนิยมการบูชายันต์มนุษย์ให้แก่เทพเจ้าที่ชื่อว่า Huitzilpochti นอกจากนี้จะใช้มนุษย์เป็นเครื่องบูชายันต์แล้ว สิ่งที่เขาขาดไม่ได้คือ พริก คาดว่าคงเอามาเผาให้เกิดควันเพื่อการบูชายันต์ด้วย

ภาพที่ 2.70 วัฒนธรรมการบูชายันต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยวัฒนธรรมที่เน้นการบูชาอันต์เป็นหลัก จึงเป็นสาเหตุให้ชาว Aztec เป็นศัตรูกับอาณาจักรข้างเคียง และมีการทำสงครามกันหลายครั้งเพื่อจับคนจากอาณาจักรอื่นมาเป็นเชลยเพื่อใช้ในการบูชาอันต์ นอกจากนี้จะทำสงครามเพื่อแย่งชิงเชลยแล้ว ชาว Aztec ยังต้องทำสงครามปกป้องอาณาเขตที่อุดมสมบูรณ์ของตนกับผู้รุกรานอยู่เสมอ

ชาว Aztec ทำสงครามขยายอาณาเขตอย่างกว้างขวาง โดยมีเมืองหลวงอยู่บริเวณเกาะกลางน้ำ ส่วนพื้นที่รอบ ๆ จะเป็นของชาวพื้นเมืองเผ่าต่าง ๆ ที่ Aztec ชนะสงครามและปรับให้เป็นเมืองประเทศราชไป โดยที่เมืองประเทศราชเหล่านี้ต้องส่ง ส่วย ไปให้ชนชั้นปกครองที่เมืองหลวงโดยตลอด

ชาว Aztec มีการแบ่งชนชั้นออกเป็นสองระดับ คือ

1. Commoners คือประชาชนทั่ว ๆ ไป
2. Nobility คือนักปกครอง นักบวช และนักรบ

การแบ่งชนชั้นของ Aztec ถือว่าเป็นผลดี เนื่องจากจะมีการแบ่งชนชั้น แต่ก็ได้ให้โอกาส commoners ขยับขึ้นมาเป็น nobility ได้ ถ้าแสดงให้เห็นถึงความสามารถและมีฝีมือการรบ ซึ่งการเป็นนักรบนั้นจะแบ่งออกเป็นระดับ คือเป็น Elite Eagle และ Jaguar Warrior

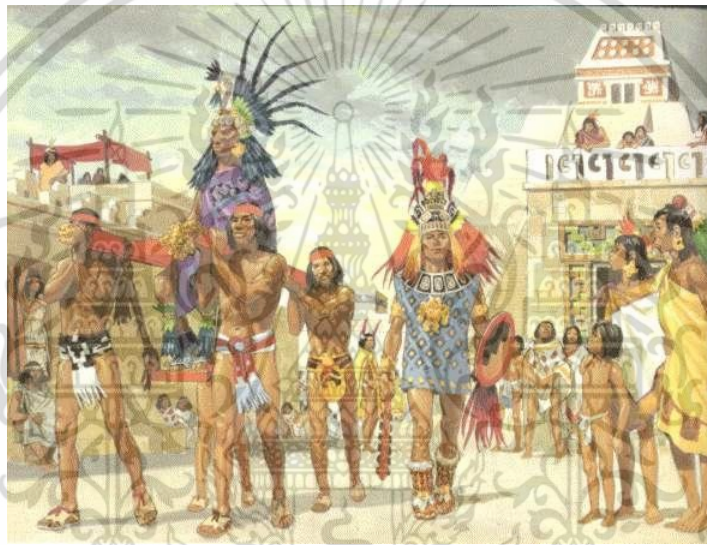
ภาพที่ 2.71 วัฒนธรรมการค้าขายภายในชนเผ่า

กลุ่ม nobility จะถูกสอนเรื่องการปกครองและพิธีกรรมทางความเชื่อต่างๆ ในขณะที่เด็กชายทุกคนในเมืองหลวงจะถูกสอนเรื่องศาสนา การค้าขาย ศิลปะ และการต่อสู้

เยกีส รวินเป็นเด็กสตรีที่สงวนไว้สำหรับกรแข่งในเพอกรรศึกษาเทินัน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มชนชาว Aztec เป็นชนกลุ่มที่ไม่ถูกยอมรับจากชนเผ่าอื่นๆที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เพราะเรื่องค่านิยมในการบูชาอันต์นั่นเอง ชนเผ่าต่างๆจึงได้พยายามกดดันให้ชาว Aztec ต้องเดินทางลงมาทางใต้เรื่อยๆ เพื่อหาที่อยู่เองโดยที่ไม่ต้องติดต่อกับพวกเผ่าอื่นๆ

บรรพบุรุษของชาว Aztec เดินทางมาจนถึงบริเวณทะเลสาบ Texcoco ซึ่งเป็นบริเวณที่ชนเผ่าอื่นๆเห็นว่าเป็นดินแดนที่น่ามาครอบครอง แต่ชาว Aztec ซึ่งไม่อยากเดินทางต่อไปอีกแล้ว กลับตัดสินใจตั้งถิ่นฐานบริเวณเกาะกลางน้ำ และพยายามสร้างบ้านแปลงเมืองจนยิ่งใหญ่กลายเป็น

ภาพที่ 2.72 พิธีกรรมภายในชนเผ่า Aztec

ในสมัยนั้นชนเผ่าต่างๆพากันดูถูกชาว Aztec ว่าเป็นชนเผ่าที่ไม่เจริญ (least civilization) ดังนั้นชาว Aztec จึงพยายามปรับประยุกต์เอาความเชื่อเรื่องศาสนาของชนเผ่าต่าง ๆ ซึ่งศาสนาหลักก็คือ Toltec เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในความเชื่อ ทั้งนี้เพื่อประกาศถึงความศิวิไลซ์ของตน

เวลาผ่านไปไม่นาน ภายหลังจากชาว Aztec ได้พัฒนาการดนตรีและศิลปะตลอดจนการกสิกรรมที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงสถาปัตยกรรมต่าง ๆ จึงทำให้ชนเผ่าต่างๆหันมาเกรงในอำนาจและความยิ่งใหญ่ของ Aztec เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อรวมถึงการที่ชาว Aztec เก่งกาจทางด้านการทำสงครามแย่งชิงเชลยศึก และระบบค้าขายแลกเปลี่ยนรวมถึงระบบการติดต่อขนส่ง จึงทำให้ชาว Aztec สามารถขยายพื้นที่จนตั้งเป็นจักรวรรดิได้ในที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.73 การเกษตรกรรมภายในชนเผ่า Aztec

ในส่วนของเครื่องแต่งกาย ผู้หญิง aztec แต่งกายด้วยชุดทูนิก คล้ายชาวอินคา แต่ยามปกติมักสวมเสื้อพื้นสีขาว ถ้ามีงานสำคัญก็จะแต่งกายสีสดใส มักนำขนนกมาตกแต่งร่างกาย

ส่วนผู้ชายมักนุ่งเตี่ยว ชาว aztec คลั่งไคล้ทองคำและบุชาในฐานะสิ่งแทนพระเจ้าไม่แพ้ชาวอินคา และทองคำก็เป็นสาเหตุที่ทำให้ชาว aztec เสียเอกราชในที่สุด

Figura 3. Mensajero azteca con aretes masculinos sobre el taparrabos. Códice Mendocino, Lámina LXIX, f. 68 r. (detalle).

Figura 4. Noble azteca con una elegante capa con bordes donde se ve el prestigioso diseño teniz (ojos en el borde). Códice Ixtlilxochitl, f. 105 r.

ภาพที่ 2.74 การแต่งกายของชาว Aztec

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจุบันได้มีการนำแพทเทิร์นของชาว Aztec มาใช้ในอุตสาหกรรมสิ่งทอต่าง ๆ
จนทำให้เกิดกระแสเกี่ยวกับ Aztec มากขึ้น

ภาพที่ 2.75 การนำลักษณะการแต่งกายของชาว Aztec มาผสมผสานกับยุคสมัยใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 Bohemien

ภาพที่ 2.76 เครื่องแต่งกายสมัยใหม่ที่ผสมผสานการแต่งกายแบบ Bohemien

โบฮีเมียน เป็นชื่อกลุ่มชนใน โบฮีเมีย สาธารณรัฐเช็ก (Czech Republic) คำนี้หมายถึงกลุ่มผู้อาศัยในอาณาจักรโบฮีเมีย

ปัจจุบันรู้จักกันว่าเป็นแฟชั่นการแต่งกายแนว "ยิปซี" หรือเรียกสั้น ๆ ว่า "โบโฮ" รูปแบบไม่ตายตัวแต่มักพบเป็น ผ้ามัดย้อม ผ้าฝ้าย ส่วนใหญ่เป็นเสื้อแขนกุด หรือ เสื้อสายเดี่ยว มีเครื่องประดับประเภท หิน ลูกปัด เปลือกหอย ปะการัง ที่มาจากการแต่งตัวของพวกยิปซีเร่ร่อน

ภาพที่ 2.77 เครื่องแต่งกายสมัยใหม่ที่ผสมผสานการแต่งกายแบบ Bohemien

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถิ่นกำเนิดของอาณาจักร Bohemien

ราชอาณาจักรโบฮีเมีย เป็นราชอาณาจักรที่ตั้งอยู่ในตอนกลางของทวีปยุโรปที่ได้รับการก่อตั้งโดยสารตราทองแห่งซิชิลีที่ออกโดยจักรพรรดิฟรีดริชที่ 2 แห่งจักรวรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ในปี ค.ศ. 1212 ที่เป็นพระราชโองการที่ยกฐานะดัชชีโบฮีเมียขึ้นเป็นราชอาณาจักร ราชอาณาจักรโบฮีเมียจึงเป็นสมาชิกอิสระของจักรวรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ ต่อมาก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิออสเตรียและมาถูกยุบในปี ค.ศ. 1918 เมื่อจักรวรรดิออสเตรีย-ฮังการีล่มสลายลง เมื่อพระเจ้าคาร์ลที่ 3 แห่งโบฮีเมียทรงสละราชสมบัติ การประชุมสภาแห่งชาติปลดราชวงศ์ฮับส์บูร์ก-โลทริงเงินและประกาศให้เป็นสาธารณรัฐเชโกสโลวักที่ 1

ที่มาของแฟชั่นโบฮีเมียน (Bohemian)

ผู้ที่แต่งตัว Bohemian มักใช้สร้อยคอที่มีสีสันมากมายต่างไปจากคนอื่น ๆ การใช้กระโปรงลายดอกๆ มี layer เยอะ กับลวดลายเท้าแตะ ฉีก รุนหลาย ๆ คน นิยมเรียก ชื่อเล่นของ Bohemian เป็น แฟชั่นโบโฮ (Boho)

ภาพที่ 2.78 เครื่องแต่งกายแบบ Bohemien

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบของสไตล์แฟชั่นโบฮีเมียน

- หลวม, เสื้อผ้าไหลทำจากผ้าธรรมชาติ
- เสื้อผ้าสวมใสน้อยกว่าที่จำกัดโดยไม่ต้อง corsets, ยกทรงหรือองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เข้มงวด
- หลวมผมไหล
- ผ้าพันคอที่มีสีสันสวยงามสวมใส่ที่คอบนหัวหรือแทนเข็มขัด • เสื้อผ้าสไตล์ชาวอารวมทั้ง tunics, กางเกงหลวม, รองเท้า, และรองเท้าแตะ
- เสื้อผ้าที่ใช้หรือชำรุด
- องค์ประกอบโอเรียนเต็ลรวมถึงเสื้อคลุม, ชุดกิโมโน, การออกแบบชนกลุ่มน้อยของ เปอร์เซียอินเดีย, ตุรกี, และประเทศจีน
- การผสมองค์ประกอบทางประวัติศาสตร์ของเสื้อผ้าในยุคกลางที่มีรูปแบบชาติพันธุ์
- layering
- การจับคู่ของเสื้อผ้าในลักษณะ nontraditional เช่นการพิมพ์การผสม, หรือการผสมสีที่ผิดปกติ
- หลายเส้นของลูกบิด, กำไลกำไลข้อมือหลายและการสวมใส่ของมือที่ผิดปกติที่สร้างขึ้น หรือเครื่องประดับที่ไม่มีใครเทียบ
- ห้อยขนาดใหญ่หรือต่างหูห้วงขนาดใหญ่
- brimmed หมวกกว้าง
- เสื้อผ้า patched
- Paisley, ดอกไม้ผ้า, ruffles, ลูกไม้ขอบแขน
- ไม่สนใจทั่วไปของความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสม่ำเสมอของการแต่งกาย
- ลักษณะของ dishevelment contrived

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะลายผ้าของ Bohemien

ภาพที่ 2.79 ลายผ้าแบบ Bohemien

การแต่งกายสไตล์ Bohemien

ภาพที่ 2.80 การแต่งกายแบบ Bohemien

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.81 การแต่งกายแบบ Bohemian

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 Culture of Argentina “Gaucho”

ภาพที่ 2.82 สภาพแวดล้อมบริเวณชนเผ่า Gaucho

Gaucho เป็นคำที่มีความหมายหลายแง่ ในทางประวัติศาสตร์ Gaucho ได้อาศัยอยู่ในอาร์เจนตินา อูรุกวัยและ Rio Grande do Sul ในบราซิล ในระหว่างศตวรรษที่ 18 และ 19 ปัจจุบันชนเผ่า Gaucho ได้อาศัยอยู่ในอาร์เจนตินาและอูรุกวัยในฐานะประชาชนที่มีความสามารถทางด้านปศุสัตว์ จึงทำให้ชนเผ่า Gaucho เปรียบเสมือน “ควาบอย” ในแถบอเมริกาเหนือ

ภาพที่ 2.83 สภาพแวดล้อมบริเวณชนเผ่า Gaucho

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Gaucha เป็นสัญลักษณ์ประจำชาติทั้งในอาร์เจนตินาและอุรุกวัย Gauchos กลายเป็นที่ชื่นชมและมีชื่อเสียงในตำนานชาวบ้าน และวรรณคดี ซึ่งได้กลายเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมประเพณีของพวกเขาในระดับภูมิภาค เริ่มต้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 หลังจากที่มีความมั่งคั่งของ gauchos และพวกเขาได้รับการเฉลิมฉลองโดยนักเขียนชาวอเมริกาใต้

วัฒนธรรมของชนเผ่า Gaucho

ภาพที่ 2.84 การแต่งกายชนเผ่า Gaucho

Gaucha มีบทบาทสำคัญในด้านสัญลักษณ์ และความรู้สึกชาตินิยม โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่อาร์เจนตินา ปารากวัยและอุรุกวัย บทกวีมหากาพย์ Martín Fierro โดย José Hernandez ใช้ Gaucho เป็นสัญลักษณ์ต่อต้านการทุจริต และประเพณีของชาติอาร์เจนตินา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.85 การแต่งกายชนเผ่า Gaucho

อาหาร Gaucho ประกอบด้วยเนื้อและสมุนไพรเกือบทั้งหมด ส่วนในด้านการแต่งกายของ Gauchos จะมีลักษณะคล้ายการแต่งตัวของควาบบอยในแถบอเมริกาเหนือ ชุดทั่วไปของ Gauchos จะรวมถึงเสื้อปอนโช (which doubled as a saddle blanket and as sleeping gear), a facón (large knife), a rebenque (แส้หนัง) และกางเกงหลวมแบบหลวม ๆ เรียกว่า bombachas เข็มขัดกับปืน หรือใช้เป็นผ้าขาวม้าแทน ในช่วงฤดูหนาว Gauchos จะสวมเสื้อปอนโชขนสัตว์ ponchos เพื่อป้องกันความหนาวเย็น

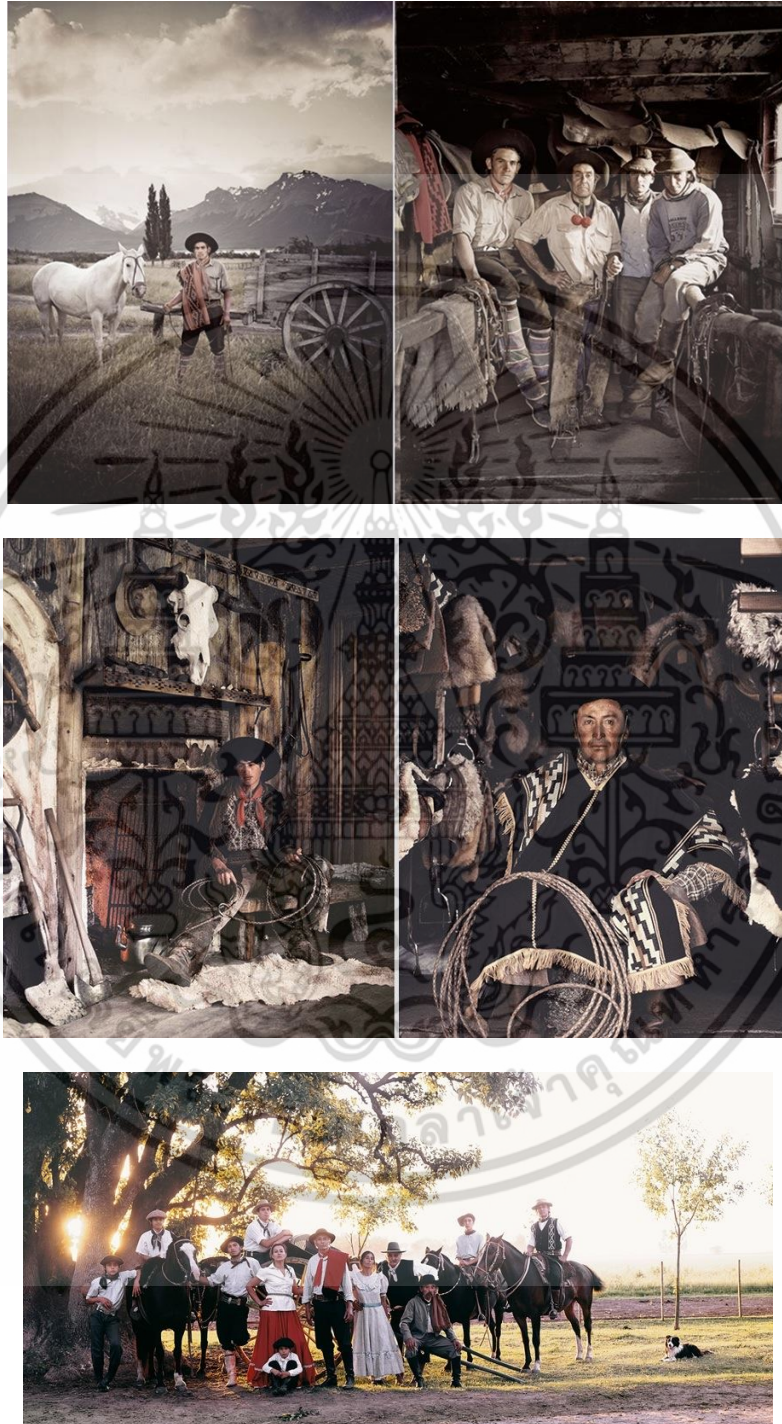
ลักษณะลายผ้าของชนเผ่า Gaucho

ภาพที่ 2.86 ลายผ้าของชนเผ่า Gaucho

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการแต่งกายของชนเผ่า Gaucho

ภาพที่ 2.87 การแต่งกายของชนเผ่า Gaucho

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกลักษณ์ของชนเผ่า Gaucho

ภาพที่ 2.88 การแต่งกายของชนเผ่า Gaucho

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.4 Inca Empire

ภาพที่ 2.89 อณาจักรอินคา

อาณาจักรอินคา ขนเผ่าอินคาอยู่ทวีปอเมริกาใต้ ในเขตเนื้อที่ส่วนใหญ่ของประเทศเปรูปัจจุบัน มีนครคูซโกเป็นศูนย์กลางเป็นแหล่งอารยธรรมที่เจริญที่สุดนับเป็นเรื่องแปลกมากที่อาณาจักรอินคา ตั้งอยู่ในเขตที่มีลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมการดำรงชีวิตอย่างแท้จริง ซึ่งในโลกเรามีดินแดนที่เหมาะสมเช่นนี้เพียงสองสามแห่งเท่านั้น ในปลายศตวรรษที่ 5 อาณาจักรอินคา ได้ครอบคลุมพื้นที่ถึง 1,950,000 ตารางกิโลเมตร อารยธรรมสูงส่งของชาวอินคาที่เป็นแบบอย่างแก่ชนเผ่าแถบอเมริกาใต้มานับพันปีที่ได้โดดเด่นมากคือรูปแบบการจัดระเบียบทางสังคมที่ทำให้ประชากรนับตั้งแต่ระดับสูงสุดชั้นจักรพรรดิลงมาถึงชาวไร่ชาวนาได้ทำงานตามบทบาทตำแหน่งหน้าที่ หรือสถานภาพอย่างมีประสิทธิภาพและมีอิสระเสรี และความเจริญรุ่งเรืองของชาวอินคายังรวมไปถึง ทางด้านสถาปัตยกรรม ประติมากรรม วิศวกรรมโยธา และระบบชลประทาน

ภาพที่ 2.90 อณาจักรอินคา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนเผ่าดั้งเดิม

นักโบราณคดีบางคนกล่าวว่า ชนเผ่าอินคาสืบเชื้อสายจากชนเผ่าที่อาศัยอยู่บนที่ราบสูงทางภาคใต้ในตัวเอง บางทีอาจมาจากชนเผ่าที่อาศัยอยู่ใกล้ๆ นครคูชโคเดม นักมานุษยวิทยาบางคนได้ระบุว่า อาจสืบเชื้อสายมาจากชนเผ่าเควชเวน ในช่วงแรกชนเผ่าอินคาปกครองเพียงนครคูชโคเท่านั้น แต่ต่อมาเนื่องจากชนเผ่าต่างๆ ที่อยู่ใกล้เคียงพยายามที่จะรุกรานและครอบครองอำนาจ ทำให้ชนเผ่าอินคา ต้องต่อต้านและได้ขยายอิทธิพลครอบคลุมอาณาจักรชนเผ่าต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ออกไปเรื่อยๆ จนกระทั่งปลายศตวรรษที่ 15 ชนเผ่าอินคาได้ปกครองอาณาจักรยิ่งใหญ่ที่ ขยายพรมแดนกว้างไกลไปจนถึงดินแดนแถบชายฝั่งทะเล และจากเขตเอกวาดอร์ไปจนถึงลุ่มแม่น้ำมอล ในประเทศชิลี ชาวอินคาได้เรียกชื่ออาณาจักรอันยิ่งใหญ่นี้ว่า "อาณาจักรเตฮวนตินซูยู" หมายถึง มหาอาณาจักรแห่งโลก

สังคมชนเผ่าอินคา

ระบบการแบ่งชนชั้นทางสังคมของชนเผ่าอินคา นับว่าเป็นระบบที่จัดลำดับไว้ดีมาก ชาวอินคาทุกคนนับตั้งแต่จักรพรรดิ ลงมาจนถึงบุคคลชั้นต่ำ ชาวไร่ชาวนา จะรู้จักตำแหน่งหน้าที่ของตนเป็นอย่างดี ทั้งในการปรับตัวและการทำงานตามภาระหน้าที่ ระดับชนชั้นมีดังนี้

1. บุคคลระดับสูงสุด คือ จักรพรรดิ และอัศวมเหสี
2. กลุ่มนักบวชชั้นสูงสุดและผู้บัญชาการกองทัพสูงสุด
3. กลุ่มผู้บริหารระดับสูงทั้งสิ้น เรียกว่า เอ-ปซ
4. กลุ่มผู้บริหารชั้นพิเศษ เช่น กลุ่มคณะลูกขุน กลุ่มสถาปนิก
5. กลุ่มช่างฝีมือหรือเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเฉพาะทาง เช่น ช่างโลหะ ช่างไม้ นักดนตรี กลุ่มศิลปิน
6. กลุ่มประชาชนทั่วไป

การแต่งกายของชนเผ่าอินคา

ชนเผ่าอินคาแต่งกายด้วยเสื้อผ้าต่างๆ ตามสถานภาพและตำแหน่งในสังคม รูปแบบการ แต่งกายเป็นแบบเรียบเหมือนกัน สำหรับข้าราชการฝ่ายชายนิยมสวมเสื้อคลุมรัดเอวเหนือเข่า และสวมเสื้อ คลุมทับอีกชั้นหนึ่ง ส่วนสุภาพสตรีแต่งกายด้วยเสื้อคลุมยาวเลยเข่าลงมา มีผ้าคาดเอว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัญลักษณ์ของชนเผ่าอินคา

Sun	☉ ☼ ☽ ☿ ☿
Moon	☾ ☽ ☿ ☿ ☿
Star	✦ ✧ ✨ ✨ ✨
Light	☼ ☽ ☿ ☿ ☿
Fire	☼ ☽ ☿ ☿ ☿
Sky	^ ^ ^ ^ ^
Land	□ ⊠ ⊠ ⊠ ⊠
Time	⊙ ☽ ☿ ☿ ☿
Rain	☼ ☽ ☿ ☿ ☿
Winds	✦ ✧ ✨ ✨ ✨

ภาพที่ 2.91 สัญลักษณ์ของชนเผ่าอินคา

ลักษณะลายผ้าของชนเผ่าอินคา

ภาพที่ 2.92 ลายผ้าของชนเผ่าอินคา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแต่งกายสไตล์ Inca

ภาพที่ 2.93 การผสมผสานการแต่งกายของชนเผ่าอินคากับการแต่งกายสมัยใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5 Native American

ภาพที่ 2.94 รูปวาดของชาวอินเดียนแดง

ที่มาของคำว่า “อินเดียนแดง”

คนตั้งชื่อ “อินเดียนแดง” ให้กับชนพื้นเมืองเผ่านี้ก็คือนักสำรวจชื่อ โคลัมบัส เมื่อครั้งที่เรือสำรวจของเขาแล่นมาถึงที่อเมริกาในปี พ.ศ.2035 (ค.ศ.1492) โคลัมบัสเข้าใจผิดคิดว่าเขาได้เดินทางมาถึงอินเดียแล้ว ผู้ที่มาก่อตั้งถิ่นฐานในอเมริกาในยุคแรก ถูกเรียกเป็นอินเดียนแดงก็เพราะว่า คนยุโรปที่อาศัยในเขตหนาวซึ่งจะมีผิวซีด ๆ ได้มองเห็นผิวสีน้ำตาลอ่อนของพวกชาวพื้นเมืองเป็นสีแดง เพราะถูกแดดเผาตนเอง

ชาวอินเดียนแดงทุกคนถือเป็นสมบัติของชนเผ่า และชนเผ่าก็จะประกอบไปด้วยหมู่ต่างๆ แต่ละหมู่ก็จะประกอบไปด้วยครอบครัวประมาณสองสามครัวเรือน สมาชิกทุกคนในหมู่ก็จะดูแลซึ่งกันและกัน พวกเขาจะล่าสัตว์ ตกปลา และปลูกพืชด้วยกัน และจะแบ่งผลผลิตที่ได้มาให้แก่กันอย่างถ้วนหน้า ชาวอินเดียนแดงนี้ยังแบ่งออกเป็นอีกหลายชนเผ่า ซึ่งจะแยกกันอยู่ไปตามบริเวณต่างๆของประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

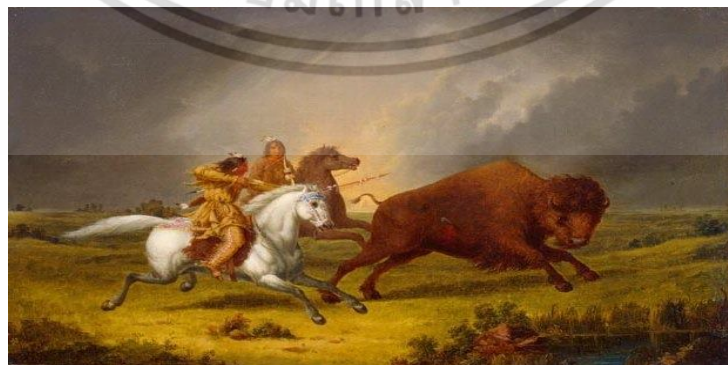

ภาพที่ 2.95 รูปร่างของชาวอินเดียนแดง

เผ่านาวาโฮ ก็จะหลักแหล่งอาศัยอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ คนเผ่านี้จะมีชื่อเสียงในเรื่องของการทอผ้าได้สวยงาม และในเรื่องของงาน หัตถกรรม

ชนเผ่าไฮดา ก็จะอาศัยอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือแถบมหาสมุทรแปซิฟิก เสาไม้หลัก ที่เป็นสัญลักษณ์ของชนเผ่าไฮดา ก็คือเสา ซึ่งแกะสลักมาจากไม้และถือเป็นสิ่งที่บันทึกเรื่องราวตำนานของบรรพบุรุษ และเทพเจ้าของชนเผ่า

นอกจากนี้ยังมีอีกหลายเผ่าที่อาศัยอยู่บริเวณตอนกลางของอเมริกา ซึ่งเป็นทุ่งหญ้าอันกว้างใหญ่ ชนเผ่าต่างๆนี้ส่วนมากจะเป็นพวกเร่รอน และใช้เวลาส่วนมากในการไล่ตามฝูงวัวฝูงควายเพราะอาหารหลักของพวกเขา ก็คือ เนื้อควาย นอกจากนี้ พวกเขายังเอาหนังควายมาทำเป็นเครื่องนุ่งห่มและมาทำเป็นกระโจมที่อยู่อาศัย

ภาพที่ 2.96 วัฒนธรรมการล่าสัตว์ของชาวอินเดียนแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในตอนแรกชนเผ่าอินเดียนแดงแห่งทุ่งหญ้าอันกว้างใหญ่นี้ จะใช้วิธีเดินล่าควาย แต่ต่อมาเมื่อผู้ตั้งถิ่นฐานชาวสเปนนำม้าเข้ามาชาวอินเดียนแดงจึงเริ่มเปลี่ยนมาเป็นการขี่ม้าไล่ล่าฝูงวัวฝูงควาย ในเวลาต่อมาชาวอินเดียนแดง ก็ได้กลายเป็นนักขี่ม้าชั้นเยี่ยม และพวกเขายังสามารถยิงธนูหรือลูกดอกขณะควบม้าได้ โดยที่ไม่ต้องใช้อาานหรือบังเหียนเลยด้วย

เมื่อชนเผ่าอินเดียนแดงเริ่มออกเดินทางร่อนเร่ พวกเขา ก็จะนำเอาสิ่งของสัมภาระของเขาทั้งหมดติดตัวไปด้วย โดยพวกเขาจะรวบรวมสิ่งของทั้งหมดลงในกล่องไม้และใช้สุนัข หรือม้า ลากตามไป เครื่องมือต่างๆ กระโจม, เสื้อผ้า, ภาชนะปรุงอาหารและสิ่งของจำเป็นอื่นๆ จะต้องง่ายแก่การเก็บและมีน้ำหนักเบา ชาวอินเดียนแดงทุกเผ่าจะไม่ใช้เครื่องมือที่เป็นโลหะ แต่พวกเขาจะใช้เครื่องมือที่ทำมาจากไม้หรือหินแทน

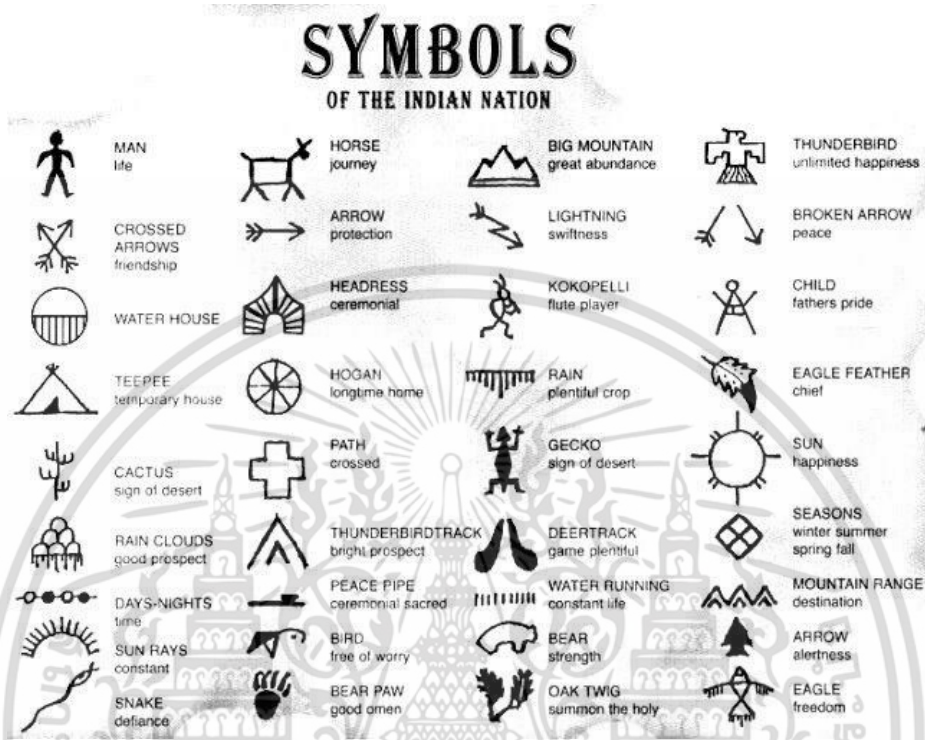

ภาพที่ 2.97 การแต่งกายของชาวอินเดียนแดง

ผู้หญิงชาวอินเดียนแดง มักจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการตัดเย็บเสื้อผ้าที่ทำมาจากหนังควายที่พวกผู้ชายล่ามาได้ ขนของควายจะฟูหนาขึ้นในช่วงฤดูหนาว ดังนั้นหนังควายที่ได้มาในฤดูอื่นๆ ก็จะนำมาตัดเป็นเสื้อ, เครื่องแต่งกายและกางเกงใน ที่ชาวอินเดียนแดงสวมใส่ ซึ่งเรียกว่า ผ้าพันแข้ง ชายอินเดียนแดงส่วนใหญ่ มักจะใช้เวลาทั้งหมดไปกับการล่าฝูงควายหรือสัตว์อื่นๆ ที่สามารถนำมาเป็นอาหารได้ นับเป็นเรื่องยากทีเดียวที่นายพรานจะเจียดเวลามาทำกิจกรรมอื่นๆ ได้ เพราะว่าการล่าสัตว์จะต้องใช้เวลานานมากกว่าที่จะล้ม และฆ่าสัตว์ต่างๆ ให้ได้มากพอที่จะนำมาเป็นอาหารของคนทั้งหมดได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัญลักษณ์ของชนเผ่าอินเดียนแดง

ภาพที่ 2.98 สัญลักษณ์ของชาวอินเดียนแดง

ลักษณะลายผ้าของชนเผ่าอินเดียนแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 2.99 ลายผ้าของชาวอินเดียนแดง
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการแต่งกายของชนเผ่าอินเดียนแดง

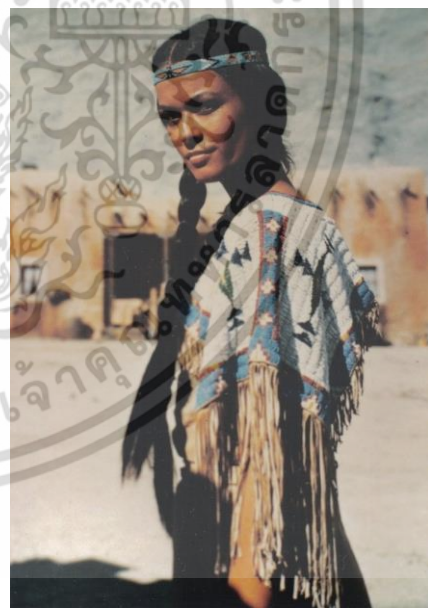

ภาพที่ 2.100 การแต่งกายของชาวอินเดียนแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประยุกต์ใช้เอกลักษณ์ของชนเผ่าอินเดียนแดง

มีการนำลักษณะลายผ้าและเอกลักษณ์ต่าง ๆ ของชนเผ่าอินเดียนแดง มาประยุกต์ใช้กับเสื้อผ้าในยุคปัจจุบัน

ภาพที่ 2.101 การผสมผสานการแต่งกายของชาวอินเดียนแดงกับการแต่งกายสมัยใหม่

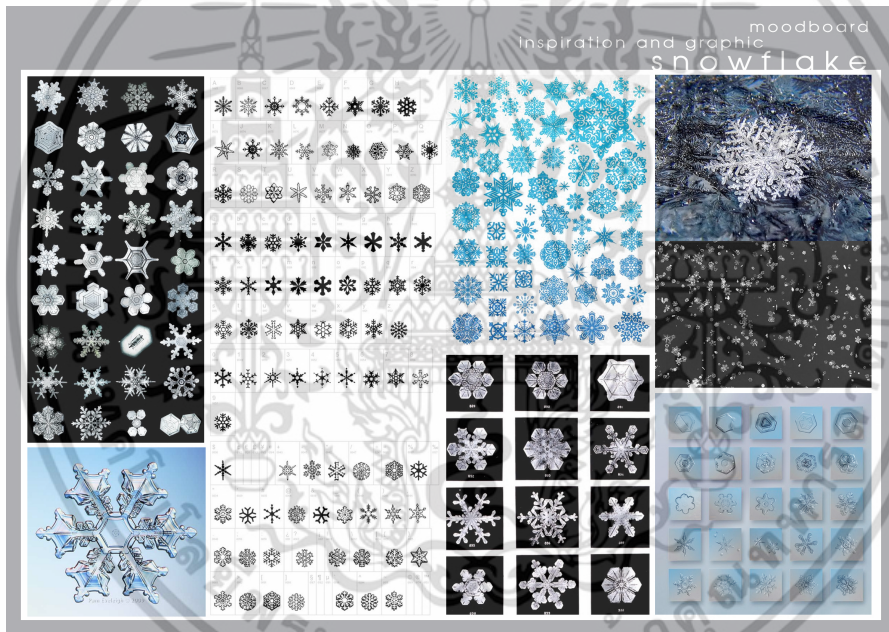
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การพัฒนาการออกแบบ

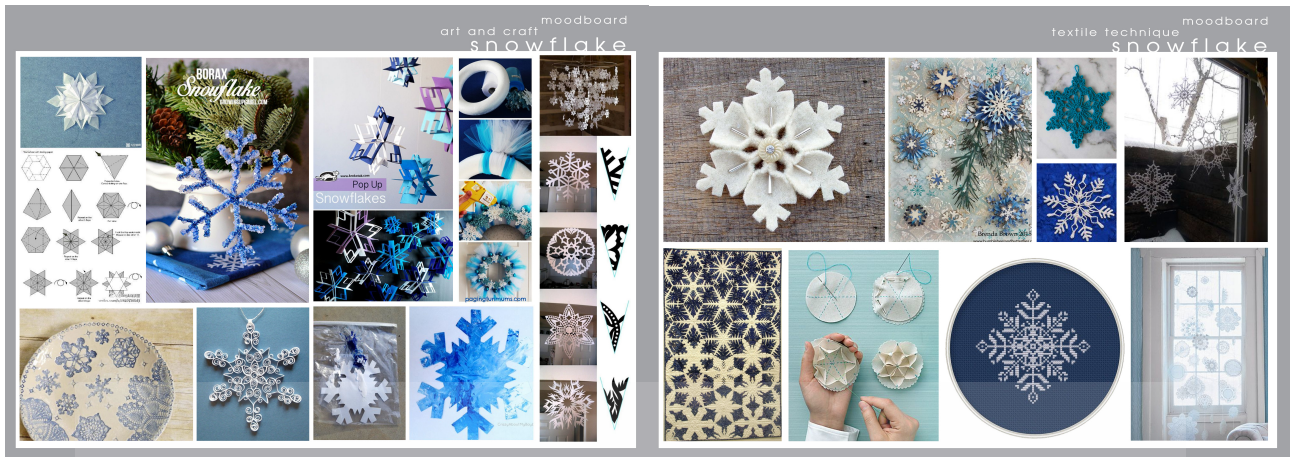
3.1 แนวทางและการวิเคราะห์การออกแบบ

แนวทางการออกแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้าฟลีซในฤดูหนาวนั้น ใช้ผ้าที่ได้จากโรงงานไฮเทคแอฟฟาเรียลเป็นส่วนประกอบหลักในการออกแบบ โดยนำมาดัดแปลงให้ผ้าจากเสื่อกีฬามีรายละเอียดที่อ่อนหวานเพื่อเพิ่มทางเลือกเสื้อผ้าในฤดูหนาวให้กับผู้หญิงมากขึ้น โดยเลือกโทนสีเทา ที่เป็นสีกลางที่ดูทันสมัย สามารถเข้าได้กับทุกวาระโอกาส สลับกับสีขาวที่เป็นไฮไลท์กระแสด้านในของผ้า นำมาออกแบบลวดลายให้จับจิบกันอย่างลงตัว เน้นรูปแบบการวางลาย โดยได้แรงบันดาลใจจากสิ่งต่างๆที่พบเห็นในช่วงฤดูหนาว นำมาลวดทอนให้เข้ากับเทคนิคต่างๆในการตกแต่งผ้าฟลีซ

ภาพที่ 3.1 แนวทางการออกแบบโดยใช้ภาพกราฟิกของเกล็ดหิมะแบบต่างๆ ในฤดูหนาว

แรงบันดาลใจหลักมาจากภาพเกล็ดหิมะแบบต่างๆ ที่มีทฤษฎีเกล็ดหิมะว่าเป็นผลงานศิลปะของธรรมชาติที่ไม่ซ้ำกันมีรูปร่างคร่าวๆ เป็นหกแฉก แต่ละเกล็ดมีรูปร่างและลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ภายในเกล็ดหิมะแฝงไว้ด้วยลวดลายวิจิตรพิสดาร หากส่องดูภายใต้กล้องขยาย จะเห็นว่าเกล็ดหิมะนั้นประกอบขึ้นจากรูป 6 เหลี่ยมหลากหลายขนาด ลวดลายอันสวยงามที่เห็นนั้นเกิดจากรูป 6 เหลี่ยม เรียงตัวกันเข้าไปซ้ำกันในตำแหน่งต่างๆ นั่นเอง ผลึกของหิมะเป็นรูป 6 เหลี่ยม คือ โครงสร้างโมเลกุลของน้ำที่มารวมตัวกันเป็นผลึกหิมะนั้นเอง น้ำ (H₂O) ประกอบด้วย ออกซิเจน (O) อยู่ตรงกลาง เกาะกับไฮโดรเจน (H) 2 อะตอม มุมระหว่างพันธะทั้ง 2 กางประมาณ 104 องศา ตำแหน่งออกซิเจนมีประจุลบส่วนตำแหน่งไฮโดรเจนมีประจุบวก หากเปรียบเทียบโมเลกุลของน้ำเป็นตัวต่อจะเป็นตัวต่อที่มีลักษณะเป็นมุมป้าน ถ้าวางนำตัวต่อหลายๆ ชิ้นมาต่อกันมาเป็นแนวคิดการวางลายผ้าในคอลเลคชันนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2 งานฝีมือเทคนิคต่างๆที่ได้แรงบันดาลใจจากเกล็ดหิมะ โครงสร้าง 6 เหลี่ยม จึงเป็นรากฐานสำคัญที่นำมาออกแบบลวดลายและการวางลายต่างๆ โดยนำผ้าฟลีซมาจับจีบขึ้นลงให้เกิดมิติลึกลับขึ้น โดยมีรูปทรงเรขาคณิตอื่นมาประกอบให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และประดับตกแต่งด้วยเลื่อมใส สื่อถึงหยาดน้ำค้างที่แข็งตัวเป็นน้ำแข็ง และไปมุกสีขาว สื่อถึงละอองหิมะที่เกาะตามต้นสนต่างๆ

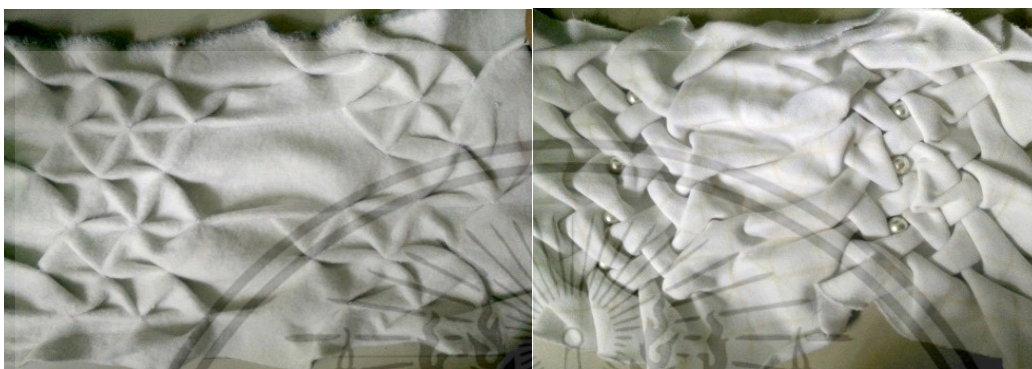
ภาพที่ 3.3 โทนสีที่ใช้ในงาน

โทนสีที่ใช้ในงานเป็นโทนสีเทาเย็น โดยลักษณะของสีเทาเป็น grey scale แบ่งออกเป็น 3 แบบด้วยกัน คือ เทาอ่อน เทากลาง และเทาเข้ม ที่ตัดด้วยเครื่องประดับสีขาวมุกและสีใส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การออกแบบลาย

3.2.1 ชิ้นงานทดลอง เริ่มจากการนำผ้าฟลีซมาลงจับจีบเป็นลักษณะต่างๆ โดยให้ลวดลายมีการเชื่อมโยงกับธรรมชาติในฤดูหนาว

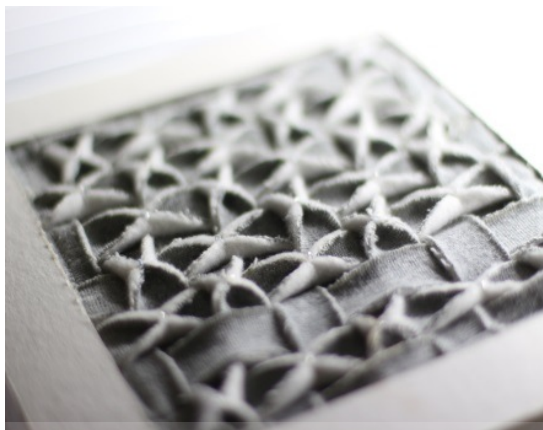
ภาพที่ 3.4 เทคนิคการจับจีบ ประดับด้วยลูกปัด สามารถเกิดลวดลายต่างกันได้ 2 ด้าน

ภาพที่ 3.5 เทคนิคเลเซอร์คัท ผสมกับการเย็บจักรเป็นลายกริด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ไปโดยไม่ขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์
ภาพที่ 3.6 เทคนิคเลเซอร์คัท ผสมกับการเย็บมือด้วยด้ายปักสีต่างๆ เกิดลายที่แต่งต่างกันได้ 2 ด้าน
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.7 เทคนิคการตัดผ้าฟลีซเป็นเส้น นำมาสานแล้วจับจีบ เกิดลายที่ต่างต่างกัน 2 ด้าน

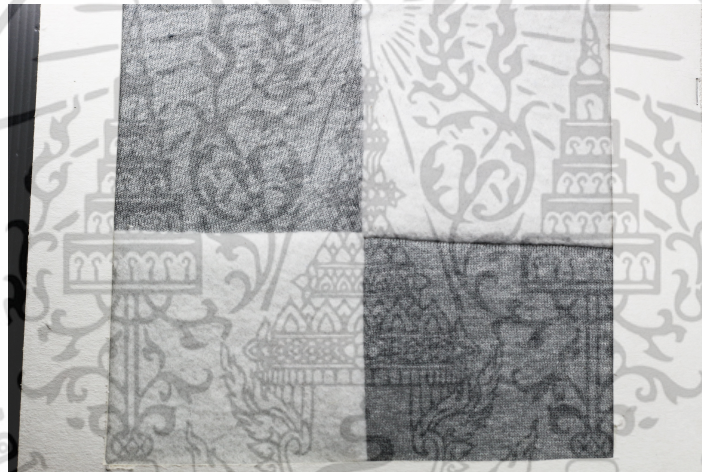
ภาพที่ 3.8 เทคนิคการตัดผ้าฟลีซเป็นแนวสลับ แล้วประดับด้วยลูกปัดไข่มุก

เอกสารนี้เป็นเอกสารภาพที่ 3.9 เทคนิคการตัดผ้าฟลีซเป็นแนวสลับ แล้วประดับด้วยลูกปัดไข่มุก ะโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.10 เทคนิคเลเซอร์คัท เย็บซ้อนด้วยผ้าแก้ว

ภาพที่ 3.11 เทคนิคการสลับผ้า 2 ด้าน (ด้านทอ และด้านใยสังเคราะห์) นำมาต่อกันเป็นตาราง

ภาพที่ 3.12 เทคนิคการเย็บเก็บขอบผ้าฟลีซ

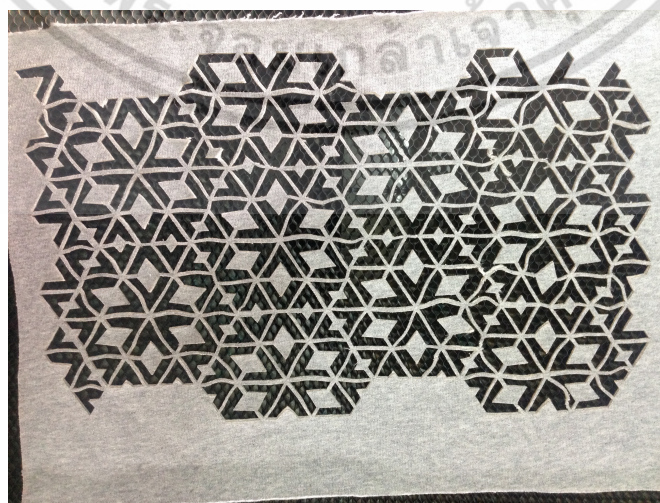
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.13 เทคนิคถักผ้าฟลีซ

ภาพที่ 3.14 เทคนิคเย็บแบบรังผึ้ง

ภาพที่ 3.15 เทคนิคเลเซอร์คัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในหอประชุมเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

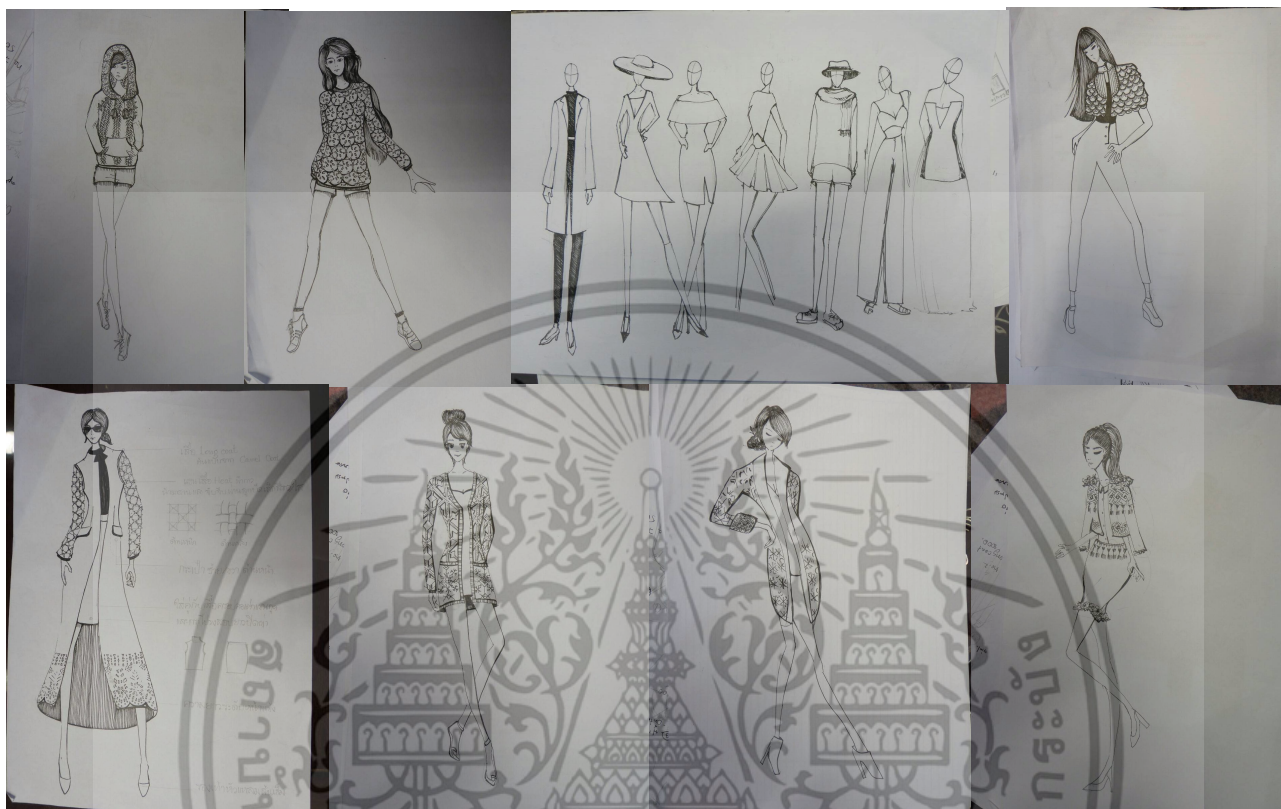
ภาพที่ 3.16 เทคนิคเลเซอร์คัท ตกแต่งด้วยลูกปัด และลูกไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน ภาพที่ 3.17 เทคนิคเลเซอร์คัท ตกแต่งด้วยพู่ไหมญี่ปุ่น นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

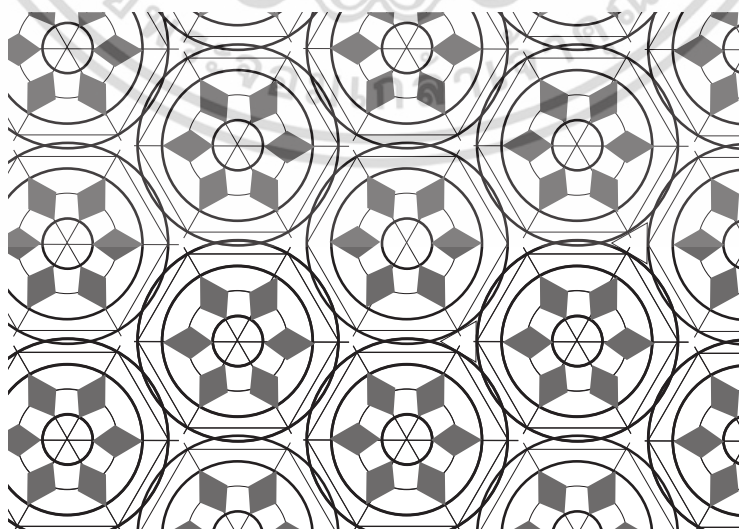
3.3 การออกแบบโครงชุด

วาดแบบชุดต่างๆให้เกิดความหลากหลายของเสื้อผ้าฤดูหนาว

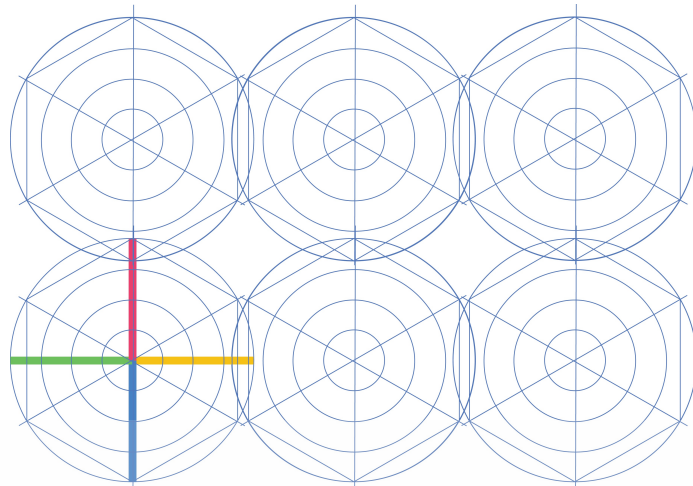
ภาพที่ 3.18 ภาพร่างชุด ครั้งที่ 1

3.4 กระบวนการออกแบบ

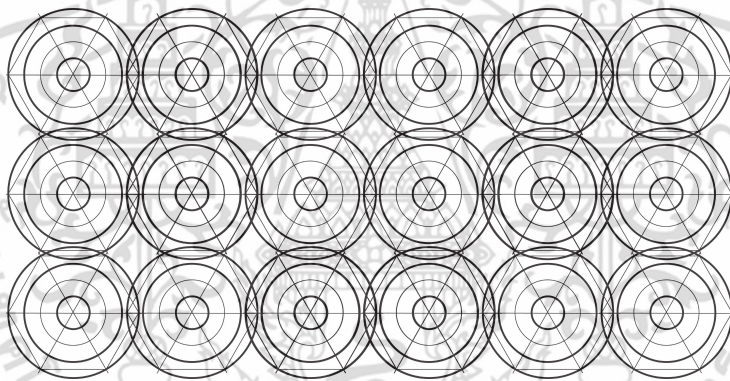
ภาพที่ 3.19 ลายเกล็ดหิมะแบบหกแฉก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

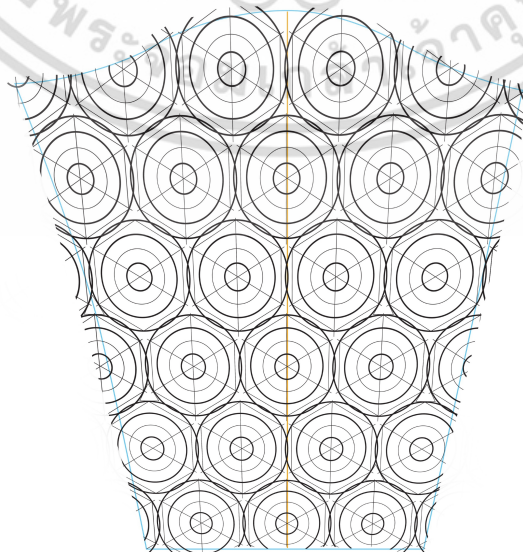

ภาพที่ 3.20 ภาพการวางโครงสร้างลาย

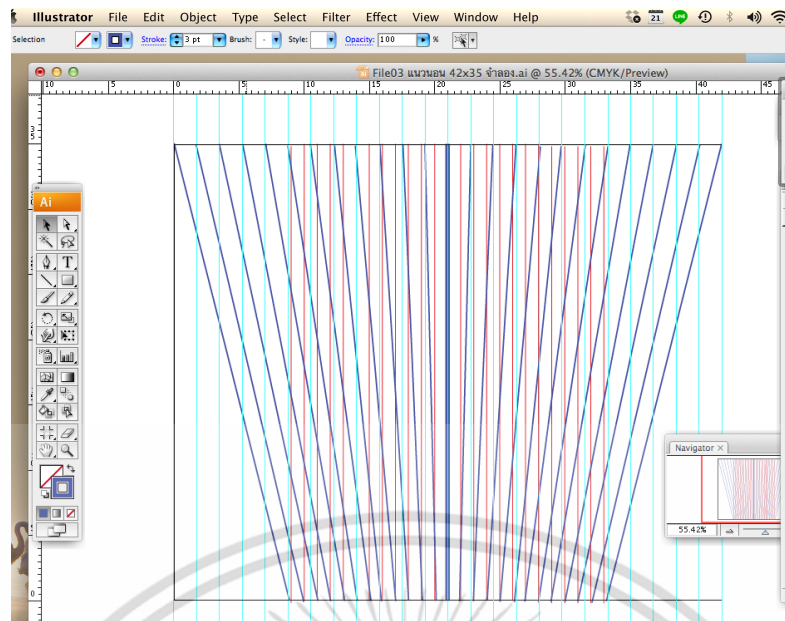
3.4.1 ออกแบบลายเส้นเพื่อนำไปเลเซอร์คัท

ภาพที่ 3.21 ลายเลเซอร์คัทสำหรับเสื่อกันหนาวลายเกล็ดหิมะหกแฉก

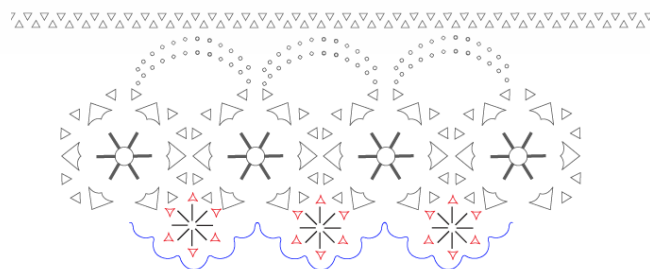
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ 3.22 ลายเลเซอร์คัทสำหรับเสื่อกันหนาวลายเกล็ดหิมะหกแฉก ส่วนแขนเขียนด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.23 ลายเลเซอร์คัทสำหรับเสื้อกั๊กหนาทรงปีกค้างคาว ส่วนด้านหน้า

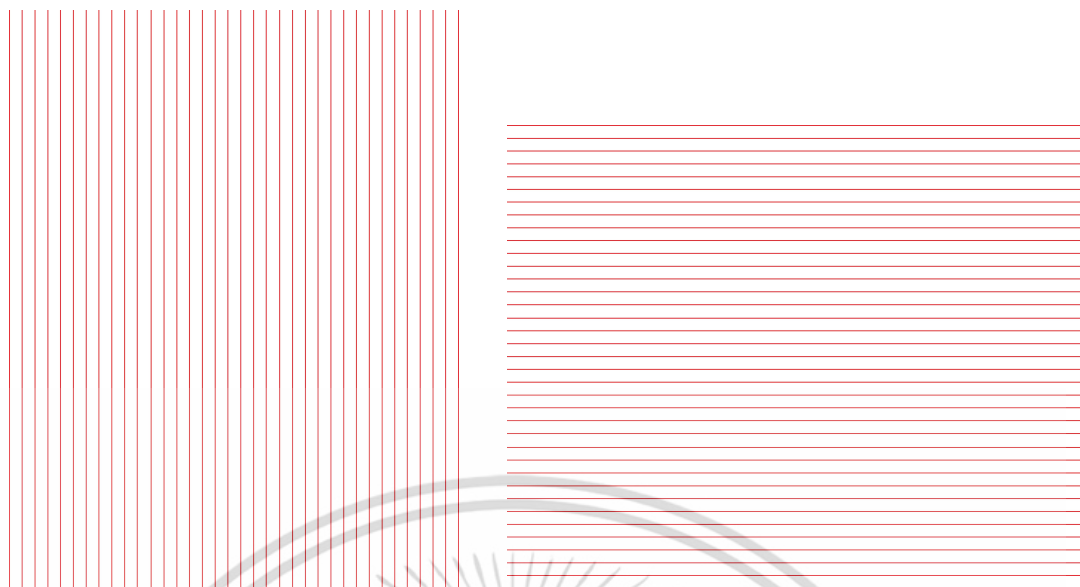

ภาพที่ 3.24 ลายเลเซอร์คัทระยะใกล้สำหรับเสื้อกั๊กหนาทรงปีกค้างคาว ส่วนของชายกระโปรง

ภาพที่ 3.25 ลายเลเซอร์คัทสำหรับเสื้อกั๊กหนาทรงปีกค้างคาว ส่วนของชายกระโปรง

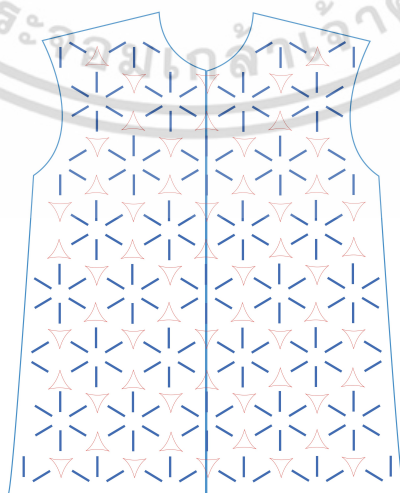
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.26 ลายเลเซอร์คัทสำหรับเสื้อกันหนาวแบบสั้นและแบบโค้ทยาว ส่วนแขน

ภาพที่ 3.27 ลายเลเซอร์คัทสำหรับเสื้อกั๊กกันหนาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ภาพที่ 3.28 การวางลายลายเลเซอร์คัทลงแพทเทิร์นหน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.2 กระบวนการเลเซอร์คัท

ภาพที่ 3.29 กระบวนการเลเซอร์คัท

ภาพที่ 3.30 ตัวอย่างผ้าที่ได้จากกระบวนการเลเซอร์คัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.3 กระบวนการทำลวดลายที่ผืนผ้า

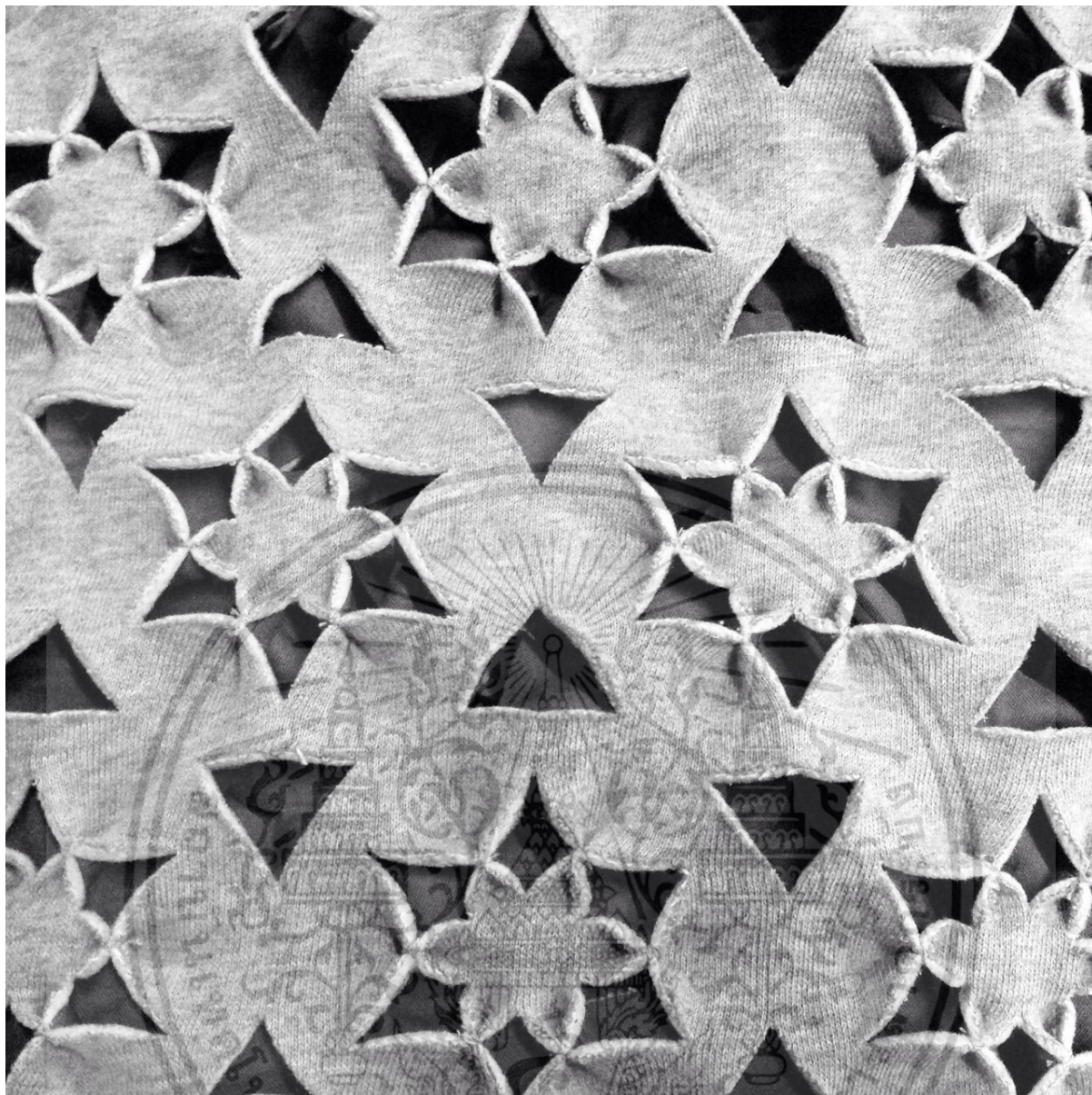

ภาพที่ 3.31 ขั้นตอนการทำงาน

ภาพที่ 3.32 ตัวอย่างภาพสำเร็จของลวดลายที่แขน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น เมื่อผู้ซื้อเห็นหน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

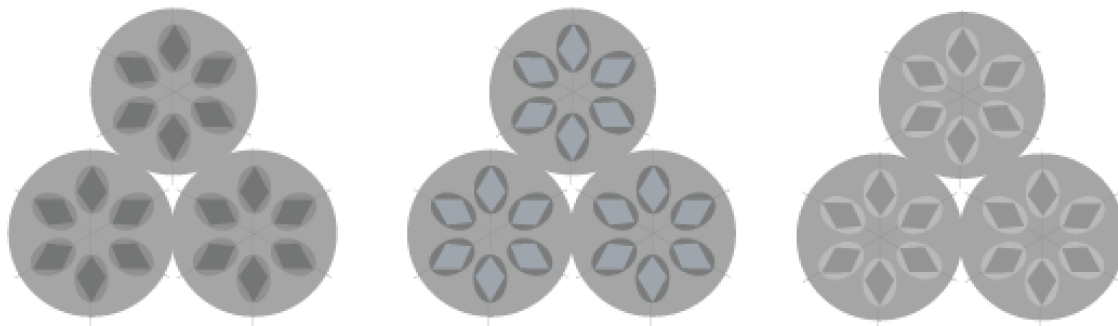
ภาพที่ 3.33 ตัวอย่างภาพสำเร็จของลวดลายด้านหน้า

3.4.4 กระบวนการตัดเย็บ

ภาพที่ 3.34 ขั้นตอนการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเชิงพาณิชย์เท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.35 ทดสอบสีผ้าซับ

แบบที่ 1
สเวตเตอร์

เลือกกันหนาวทั่วไป

ลวดลาย มีขอบบริเวณคอเสื้อ เข็มเสื้อจัม หนาเสื้อจัม
ความยาว เข็มครอบมือ (ตามภาพเสื้อสีเหลือง)
ชายเสื้อยาวครอบสะโพก (ตามภาพเสื้อสีเหลือง)

ภาพที่ 3.36 ตัวอย่างแบบสำหรับสั่งตัดเย็บ

แบบที่ 1
สเวตเตอร์

หรือใกล้เคียงกับแบบที่สุดคะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 3.37 ตัวอย่างแบบสำหรับสั่งตัดเย็บ-2 ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบที่ 1
สเวตเตอร์

ภาพที่ 3.38 ตัวอย่างแบบสำหรับส่งตัดเย็บ-3

แบบที่ 2
โค้ทยาว

ภาพที่ 3.39 ตัวอย่างแบบสำหรับส่งตัดเย็บ-4

แบบที่ 2
โค้ทยาว

ภาพที่ 3.40 ตัวอย่างแบบสำหรับส่งตัดเย็บ-5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทรงเสื้อที่นำมาใช้

โค้ทยาว ระดับหน้าแข้ง

มีกระเป๋าด้านหน้า ชาย-ขวา ไม่ลึกมาก
ต้นทรงที่บ่าให้ใหญ่เล็กน้อย (ตามภาพ)
คอปกตามภาพเลยตะ
มีกระดุม และริ้งควม 1 คู่

สำหรับด้านหลัง
มีสายคาร์ตรองโค้ทให้เข้ารูป
(ตามภาพขวาสุด)
โดยทรงส่วนอื่นตามแบบ
หรืออาจปรับเปลี่ยนได้
ตามความเหมาะสมค่ะ

แบบที่ 2 โค้ทยาว

ภาพที่ 3.41 ตัวอย่างแบบสำหรับส่งตัดเย็บ-6

3.4.5 ภาพตัดต่อขึ้นงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 3.42 ภาพตัดต่อขึ้นงานชุดที่ 1-3
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.43 ภาพตัดต่อชิ้นงานชุดที่ 4,5

ภาพที่ 3.44 ภาพตัดต่อชิ้นงานชุดที่ 6,7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.6 การพัฒนาแบบร่างสุดท้ายเพื่อผลิตชิ้นงานจริง

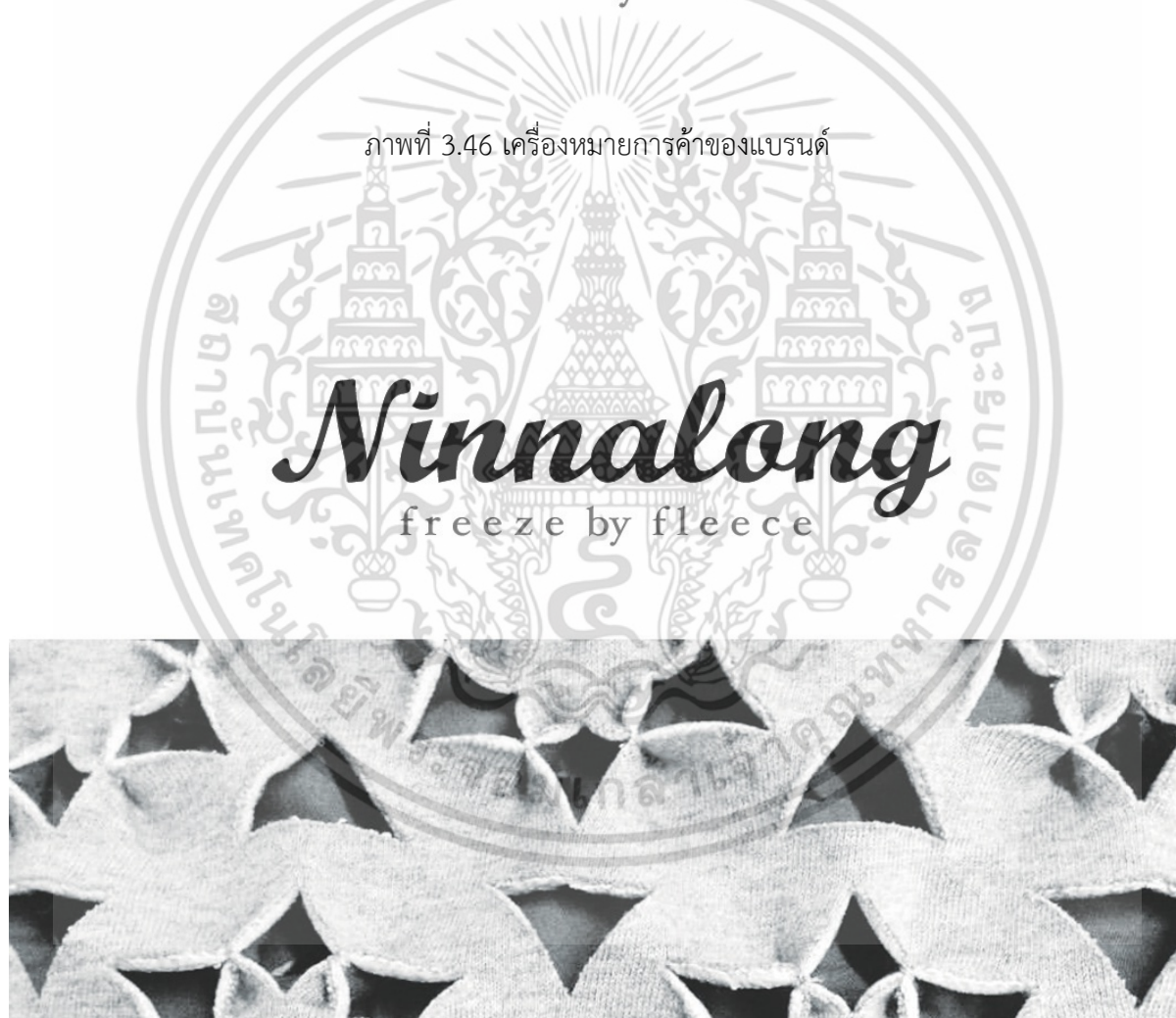
ภาพที่ 3.45 แบบร่าง 9 ชุดสุดท้ายของชิ้นงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.7 ภาพรวมแบรนด์

Ninnalong
freeze by fleece

ภาพที่ 3.46 เครื่องหมายการค้าของแบรนด์

ภาพที่ 3.47 นามบัตรแบรนด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การเสนอผลงานการออกแบบ

4.1 รายละเอียดของผลิตภัณฑ์

การนำเสนอผลงานการออกแบบในขั้นตอนสุดท้ายที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 4.1 ดิสเพล (Display) จัดแสดงผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 ดิสเพล (Display) จัดแสดงผลงาน

ภาพที่ 4.3 ดิสเพล (Display) จัดแสดงผลงาน

ภาพที่ 4.4 ดิสเพล (Display) จัดแสดงผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การประเมินราคา

ภาพที่ 4.5 แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ชุดเสื้อกันหนาวลายเกล็ดหิมะแปดแฉก (Octagon Snowflake Sweater)

วัสดุ		เลเซอร์คัท (Laser cut)		แรงงานฝีมือ	ค่าตัดเย็บชุด	ราคาต้นทุนต่อประเภทวัสดุ	
	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ระยะเวลาตัด	ราคา			
ผ้าฟลีซ	-		8 นาที	32 บาท	150 บาท	250 บาท	432 บาท
ผ้าขอบยางยืด	20 บาท	4 ชิ้น	-	-	-	-	80 บาท
ราคาต้นทุนทั้งหมด						432+80	512 บาท
ราคาขาย						512 x 3	1,536 บาท

ตารางที่ 4.1 การประเมินราคาต้นทุนการผลิตและราคาขายของผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.6 แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ชุดเสื้อกันหนาวแบบยาว (Sweater Dress)

วัสดุ		เลเซอร์คัท (Laser cut)		แรงงานฝีมือ	ค่าตัดเย็บชุด	ราคาต้นทุนต่อประเภทวัสดุ
ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ระยะเวลาตัด	ราคา			
ผ้าฟลีซ	-	2 นาที	8 บาท	20 บาท	100 บาท	128 บาท
ราคาต้นทุนทั้งหมด					128 บาท	128 บาท
ราคาขาย					128 x 3	384 บาท

ตารางที่ 4.2 การประเมินราคาต้นทุนการผลิตและราคาขายของผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.7 แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์เสื้อกันหนาวมีหมวกแบบสวม (Hoody Sweater)

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย		จำนวน	ระยะเวลาตัด	เลเซอร์คัท (Laser cut)	แรงงานฝีมือ	ค่าตัดเย็บชุด	ราคาต้นทุนต่อประเภทวัสดุ
	ราคา	ราคา						
ผ้าฟลีซ	-	-	-	-	-	200 บาท	300 บาท	500 บาท
ผ้าขอบยางยืด	20 บาท	3 ชั้น	-	-	-	-	-	60 บาท
ราคาต้นทุนทั้งหมด							500 + 60	560 บาท
ราคาขาย							560 x 3	1,680 บาท

ตารางที่ 4.3 การประเมินราคาต้นทุนการผลิตและราคาขายของผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.8 แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์เสื้อกันหนาวทรงปีกค้างคาว (Sweater Blouse)

	วัสดุ		ระยะเวลาตัด	เลเซอร์คัท (Laser cut)		แรงงานฝีมือ	ค่าตัดเย็บชุด	ราคาต้นทุนต่อประเภทวัสดุ
	ราคาต่อหน่วย	จำนวน		ราคา				
ผ้าฟลีซ	-		10.25 นาที	41 บาท	400 บาท		350 บาท	791 บาท
ผ้าขอบยางยืด	20 บาท	2 ชิ้น	-	-	-		-	40 บาท
ราคาต้นทุนทั้งหมด							791 + 40	831 บาท
ราคาขาย							831 x 3	2,493 บาท

ตารางที่ 4.4 การประเมินราคาต้นทุนการผลิตและราคาขายของผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.9 แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์เสื้อกั๊กมีหมวก (Hoody Vest)

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ระยะเวลาตัด	เลเซอร์คัท (Laser cut)	แรงงานฝีมือ	ค่าตัดเย็บ ชุด	ราคาต้นทุน ต่อประเภท วัสดุ
ผ้าฟลีซ	-	-	หน้า-หลัง ชั้นละ 4 นาที	ราคา หน้า-หลัง ชั้นละ12 บาท	หน้า-หลัง ชั้นละ15 บาท	250 บาท	304 บาท
เชือก	10 บาท/เมตร	1/2 ชิ้น	-	-	-	-	5 บาท
ราคาต้นทุนทั้งหมด						304 + 5	309 บาท
ราคาขาย						309 x 3	927 บาท

ตารางที่ 4.5 การประเมินราคาต้นทุนการผลิตและราคาขายของผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.10 แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์เสื้อกันหนาวครึ่งตัวคอสูง
(Turtleneck Crop Sweater)

	วัสดุ			เลเซอร์คัท (Laser cut)	แรงงานฝีมือ	ค่าตัดเย็บ ชุด	ราคาต้นทุน ต่อประเภท วัสดุ
	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ระยะเวลาตัด	ราคา			
ผ้าฟลีซ	-		5 นาที	20 บาท	-	500 บาท	520 บาท
ราคาต้นทุนทั้งหมด						520 บาท	520 บาท
ราคาขาย						520 x 3	1,560 บาท

ตารางที่ 4.6 การประเมินราคาต้นทุนการผลิตและราคาขายของผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.11 แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์เสื้อกันหนาวชายสั้น (Short sweater)

	วัสดุ		ระยะเวลาตัด	เลเซอร์คัท (Laser cut)	แรงงานฝีมือ	ค่าตัดเย็บ ชุด	ราคาต้นทุน ต่อประเภท วัสดุ
	ราคาต่อหน่วย	จำนวน		ราคา			
ผ้าฟลีซ	-		16 นาที	64 บาท	400 บาท	300 บาท	764 บาท
เลื่อม	20 บาท	1 ถุง	-	-	-	-	20 บาท
ผ้าขอบยางยืด	20 บาท	3 ชั้น	-	-	-	-	60 บาท
ราคาต้นทุนทั้งหมด						764 + 20 + 60	844 บาท
ราคาขาย						844 x 3	2,532 บาท

ตารางที่ 4.7 การประเมินราคาต้นทุนการผลิตและราคาขายของผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.12 แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์โค้ทยาว (Overcoat)

	วัสดุ			เลเซอร์คัท (Laser cut)	แรงงานฝีมือ	ค่าตัดเย็บ ชุด	ราคาต้นทุน ต่อประเภท วัสดุ
	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ระยะเวลาตัด	ราคา			
ผ้าฟลีซ	-		12 นาที	48 บาท	300 บาท	800 บาท	1,148 บาท
ผ้าขอบยางยืด	20 บาท	1 ชิ้น	-	-	-	-	20 บาท
ราคาต้นทุนทั้งหมด						1,148 + 20	1,168 บาท
ราคาขาย						1,168 x 3	3,504 บาท

ตารางที่ 4.8 การประเมินราคาต้นทุนการผลิตและราคาขายของผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.13 แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ชุดเสื้อกันหนาวลายเกล็ดหิมะหกแฉก
(Hexagon Snowflake Sweater)

	วัสดุ		ระยะเวลาตัด	เลเซอร์คัท (Laser cut)		แรงงานฝีมือ	ค่าตัดเย็บ ชุด	ราคาต้นทุน ต่อประเภท วัสดุ
	ราคาต่อหน่วย	จำนวน		ราคา				
ผ้าฟลีซ	-		12 นาที	48 บาท	300 บาท	800 บาท	1,148 บาท	
ผ้าขอบยางยืด	20 บาท	1 ชิ้น	-	-	-	-	20 บาท	
ราคาต้นทุนทั้งหมด							1,148 + 20	1,168 บาท
ราคาขาย							1,168 x 3	3,504 บาท

ตารางที่ 4.9 การประเมินราคาต้นทุนการผลิตและราคาขายของผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.14 ปกแฟชั่นภาพผลิตภัณฑ์จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.15 ภาพรวมการถ่ายแฟชั่นผลิตภัณฑ์จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ สงวนลิขสิทธิ์ ห้าปี การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกิจกรรมเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ภาพรวมผลงาน

4.3.1 ชุดเสื้อกันหนาวลายเกล็ดหิมะหกแปดแฉก (Octagon Snowflake Sweater)

เอกสารนี้เป็นเอก ภาพที่ 4.17 ภาพถ่ายระยะครึ่งตัวของชุดเสื้อกันหนาวลายเกล็ดหิมะหกแปดแฉก โยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัด (Octagon Snowflake Sweater) ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.18 ภาพถ่ายระยะเต็มตัวของชุดเสื้อกันหนาวลายเกล็ดหิมะแปดแฉก
(Octagon Snowflake Sweater)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 ชุดเสื้อกันหนาวแบบยาว (Dress Sweater)

ภาพที่ 4.19 ภาพถ่ายระยะครึ่งตัวของชุดเสื้อกันหนาวแบบยาว (Dress Sweater)
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.20 ภาพรวมของชุดเสื้อกันหนาวแบบยาว (Dress Sweater)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3 ชุดเสื้อกันหนาวมีหมวกแบบสวม (Hoody Sweater)

ภาพที่ 4.21 แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์เสื้อกันหนาวมีหมวกแบบสวม (Hoody Sweater)
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.22 ภาพรวมของชุดเสื้อกันหนาวมีหมวกแบบสวม (Hoody Sweater)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.4 ชุดเสื้อกันหนาวทรงปีกค้างคาว (Sweater Blouse)

ภาพที่ 4.23 ภาพรวมของชุดเสื้อกันหนาวทรงปีกค้างคาว (Sweater Blouse)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.5 ชุดเสื้อกั๊กมีหมวก (Hoody Vest)

ภาพที่ 4.24 ภาพระยะเต็มตัวของเสื้อกั๊กมีหมวก (Hoody Vest)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.25 ภาพระยะใกล้ของเสื้อกั๊กมีหมวก (Hoody Vest)

ภาพที่ 4.26 ภาพจำลองบรรยากาศชีวิตประจำวัน

ของกลุ่มเป้าหมายขณะสวมใส่ของเสื้อกั๊กมีหมวก (Hoody Vest)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.6 ชุดเสื้อกันหนาวครึ่งตัวคอสูง (Turtleneck Crop Sweater)

ภาพที่ 4.27 ภาพระยะเต็มตัวชุดเสื้อกันหนาวครึ่งตัวคอสูง

(Turtleneck Crop Sweater)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่ให้ผู้
 4.28. ภาพรวมชุดเสื้อกันหนาวครึ่งตัวคอสูง (Turtleneck Crop Sweater)
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปะสิ่งพิมพ์และสิ่งอื่นใดลงในเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.7 เสื้อกันหนาวชายสั้น (Short Sweater)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับอาจารย์ผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ไปโดยไม่ได้รับอนุญาต
 ภาพที่ 4.29 ภาพรวมชุดเสื้อกันหนาวชายสั้น (Short Sweater) ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.8 ชุดโค้ทยาว (Overcoat)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ภาพที่ 4.30 ภาพระยะเต็มตัวของชุดโค้ทยาว (Overcoat)

ภาพที่ 4.31 ภาพรวมของชุดโค้ทยาว (Overcoat)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.9 ชุดเสื้อกันหนาวลายเกล็ดหิมะหกแฉก (Hexagon Snowflake Sweater)

เอกสารนี้เป็นเอกสารภาพที่ 4.32 ภาพถ่ายระยะครึ่งของชุดเสื้อกันหนาวลายเกล็ดหิมะหกแฉก ระยะเวลาในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัด (Hexagon Snowflake Sweater) ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.10 ภาพรวมเสื้อกันหนาวทั้ง 7 ชุด

ภาพที่ 4.33 ภาพถ่ายรวมทุกชุดจากคอลเลกชันเครื่องแต่งกายสตรีในฤดูหนาว
จากผ้าฟลีซใยสังเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 ภาพรวมผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 4.34 Lookbook
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.35 Lookbook

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการออกแบบ

การออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอของโครงการนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ดังนี้

5.1.1 การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีในฤดูหนาวจากผ้าฟลีซใยสังเคราะห์ มีต้นทุนการผลิตต่ำ สามารถเพิ่มมูลค่าของผ้าฟลีซเหลือใช้ได้ดี

5.1.2 นำลายกราฟิกของสิ่งแวดล้อมจากธรรมชาติในฤดูหนาวมาผสมผสานเทคนิคจับจีบ

5.1.3 นำลายกราฟิกของสิ่งแวดล้อมจากธรรมชาติในฤดูหนาวมาผสมผสานเทคนิคจับจีบ

5.2 ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

5.2.1 ลักษณะของผ้ามีข้อจำกัดต่อการใช้งานในประเทศไทย เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อน ในฤดูหนาว อุณหภูมิไม่สูงขนาดนั้น การออกแบบจึงต้องอิงไปเพื่อการใช้งานในต่างประเทศซะส่วนใหญ่

5.2.2 ในการเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์นั้นควรเลือกให้ตรงกับความถนัดและความสนใจด้วย เนื่องจากต้องใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้าและทำการออกแบบ เพื่อให้ได้งานที่มีคุณภาพและคุณค่า

5.3 ข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

5.3.1 การปักเลื่อมและลูกปัดควรเลือกตำแหน่งให้เหมาะสมขึ้น

5.3.2 ควรจัดนิทรรศการให้นำเสนอชิ้นงานให้โดดเด่นขึ้น และดูสะอาดตามากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- Areeya. (2015). อารยธรรมอินคา. สืบค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2559, จาก http://areeya-s.blogspot.com/2011/07/blog-post_31.html.
- Designer Thailand. (2009). Aztec Culture. Retrieved March 3, 2015, from <http://www.designer.co.th/2223>.
- Messe Frankfurt. (2016). **PRELUDE Trend Book Automne Hiver 2016-17**. TEXWORLD PARIS. Paris: Messe Frankfurt France S.A.S.
- Pantip. (2015). ♡ [ก า พ ถ ่า ย] ชนเผ่าทั่วโลกที่กำลังจะสาบสูญ น่าทึ่ง!!! มาก. สืบค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2559, จาก <http://pantip.com/topic/33000588>.
- Photoartcmu. (2015). Bohemien History. Retrieved March 3, 2015, from <http://www.photoartcmu.com/sites/default/files/Bohemian%20History.pdf>.
- Picky Martin. (2015). ชนเผ่าอินเดีย (อเมริกันพื้นเมือง). สืบค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2559, จาก <http://thai-native.blogspot.com/>
- Pinterest. (2015). **Collection Pre-fall 2015-2016**. Retrieved October 15, 2015, from <http://www.pinterest.com>.
- Vogue. (2015). **Chanel Collection Pre-fall 2015-2016**. Retrieved October 15, 2015, from <http://www.vogue.com/fashion-shows/pre-fall-2016/chanel>.
- Vogue. (2015). Miu Miu Collection Pre-fall 2015-2016. Retrieved October 15, 2015, from <http://www.vogue.com/fashion-shows/pre-fall-2016/miu-miu>.
- Vogue. (2015). **Camilla and Marc Collection Pre-fall 2015-2016**. Retrieved October 15, 2015, from <http://www.vogue.com/fashion-shows/pre-fall-2016/Camilla-and-Marc>.
- Vogue. (2015). **Aujourlejour Collection Pre-fall 2015-2016**. Retrieved October 15, 2015, from <http://www.vogue.com/fashion-shows/pre-fall-2016/Aujourlejour>.
- Vogue. (2015). **Gucci Collection Pre-fall 2015-2016**. Retrieved October 15, 2015, from <http://www.vogue.com/fashion-shows/pre-fall-2016/Gucci>.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Vogue. (2015). **Uniqlo Collection Pre-fall 2015-2016**. Retrieved October 15, 2015, from <http://www.vogue.com/fashion-shows/pre-fall-2016/Uniqlo>.

Wikipedia. (2015). Gaucho. Retrieved March 3, 2015, from <https://en.wikipedia.org/wiki/Gaucho>.

Wikipedia. (2015). โบฮีเมีย. สืบค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2559, จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/โบฮีเมีย>.

Wikipedia. (2015). ราชอาณาจักรโบฮีเมีย. สืบค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2559, จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ราชอาณาจักรโบฮีเมีย>.

จุฑามาศ บัวขำ. (2549). **โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีสไตล์โบฮีเมีย โดยประยุกต์ลวดลายจากผ้าทอลายขีด**. วิทยานิพนธ์ สศ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม). กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.

เบญจวรรณ ต้วทอง. (2549). **โครงการออกแบบชุดเครื่องแต่งกายสตรีจากการศึกษาวัฒนธรรมการแต่งกายของ “ลิเก” สำหรับบริษัท ISSUE**. วิทยานิพนธ์ สศ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม). กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.

แพรว ภัคศิธรรม. (2554). **โครงการออกแบบเคหะสิ่งทอจากกระดาษ โดยล้วนเพื่อตกแต่งโรงแรม ลองบีช ชะอำ**. วิทยานิพนธ์ สศ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม). กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

ประวัติการศึกษา

ผู้จัดทำ นางสาวชุตินา ชินอนุภาพ

วันเดือนปีเกิด 25 กันยายน พ.ศ. 2537

วุฒิการศึกษา

สำเร็จการศึกษา 2558

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2555 - 2558 ระดับปริญญาตรี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2549 - 2554 ระดับชั้นมัธยมศึกษา

โรงเรียนหอวัง

2543 - 2548 ระดับชั้นประถมศึกษา

โรงเรียนอัสสัมชัญ อุบลราชธานี

เบอร์โทรศัพท์ 086-7888077

อีเมลล์ ningnongchutima@gmail.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้